

■ PARLEM-NE: ORIOL JUNQUERAS

L'alcalde de Sant Vicenç dels Horts i president d'ERC repassa per El Llobregat l'actualitat local i autonòmica

[pág. 14-15]

ORIOL JUNQUERAS

■ SOCIETAT

Els ciutadans recuperen la confiança en el transport públic tant de dia com de nit

[pág. 30-31]

Colocaciones, afijos, empalmes, plantillas, exploraciones radiológicas y radiófilas, vertidos dentales...
Cualquier dificultad en los días:
C/ Victoria nº 116-117
08830 Sant Boi de Llob. (Bors)
Telf: 93 640 75 22

ellobregat

n.106

Novembre 2015
premsa local

www.ellobregat.com

La informació, la millor aliada contra els abusos funeraris

LA LLEI PERMET TRASLLADAR RESTES CADAVÈRIQUES PER MITJANS PROPIS I, PER TANT, EVITAR L'ALT PREU DE LES FUNERÀRIES

[pág. 3-5]

frigo tienda

VENDA AL DETALL PREUS AL MAJOR
VENDA DE PEIX I MARISC PRODUCTES ULTRACONGELATS

Vine a la FRIGOTENDA i descobreix la immillorable gamma de peix i marisc ultracongelat de primera qualitat.

Obertura del 16 de novembre al 5 de gener.
Novembre (L-V) De 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Desembre (L-V) De 10 a 20 h. Dissabtes de 10 a 14 h

www.frigotienda.es Tel: 934 791 640
Polígon Industrial Pratenc 2/11 s/n El Prat de Llobregat

ESCAMARLA desde: **9'30**€/kg.
BOQUES grami des de: **8'90**€/kg.

Centre Dental
BASTÉ

Implantes + dientes en un **solo día**

SEDACIÓN CONSCIENTE *Hasta 24 meses sin intereses

Riera Basté 18-20, 08830 Sant Boi de Llobregat
Info@centredentalbasté.com - www.centredentalbasté.com

93 635 40 25

Eva Jiménez

PERIODISTA

Una sociedad sin humanidad(es)

Es maravilloso lo que puede lograr un ser humano. Un profesor de Filosofía llamado Enrique Mesa ha puesto en marcha una campaña para que el Ministerio de Educación y el Congreso de los Diputados modifiquen la ley impulsada por el exministro José Ignacio Wert y que Ética vuelva a ser una asignatura común en la Enseñanza Secundaria Obligatoria; e Historia de la Filosofía, obligatoria en 2º de Bachillerato. Estoy segura de que Salvemos la Filosofía conseguirá las 150.000 firmas que solicita a través de la plataforma Change.org.

Otro ejemplo es Gervasio Sánchez, un fotoperiodista que lleva un cuarto de siglo fotografiando las grandes tragedias de la humanidad en América Latina, África y Europa del Este. "Para que en el futuro no se pueda dudar del pasado", figura en la muestra que puede contemplarse en el Centro de Arte Tecla Sala de L'Hospitalet de Llobregat hasta el 7 de febrero. Para que veamos lo que ha ocurrido mientras mirábamos para otro lado y para que no vuelva a repetirse, añado yo.

¿Qué está pasando para que un Gobierno crea que los estudiantes no necesitan estudiar Ética durante la enseñanza obligatoria? ¿Qué está sucediendo para que un periodista las pase canutas para realizar un trabajo que nos ayuda a comprender otras vidas y valorar la que tenemos?

Algunos me dirán que hay mucha gente buena y que se realizan grandes obras, como acoger refugiados de Siria, recoger donativos para el pueblo saharauí después de las inundaciones u organizar semanas solidarias como la que ha celebrado L'H a finales de octubre. Es cierto, y bravo, bravísimo, por el Ayuntamiento, las entidades y los ciudadanos que son capaces de dedicar parte de su dinero y su tiempo a ayudar a las personas que se encuentran en peor situación que ellos.

No obstante, tengo la impresión de que todo esto, aun siendo mucho, resulta insuficiente. Porque muchas instituciones, entidades y empresas no juegan limpio, y están rompiendo y corrompiendo las relaciones de confianza entre las personas. Porque, ¿de qué sirve enseñar Ética si el lugar donde se enseña y la sociedad en que se vive se rigen por los valores del dinero, el poder y el amiguismo? ¿De qué sirve documentar o aliviar la miseria humana si después seguimos nuestra vida como si no pasara nada?

Y, sin embargo, hay que hacerlo y seguir haciéndolo. Porque no sabemos cómo se enciende la chispa que prende y contagia los corazones. Porque una sociedad sin Filosofía, Ética ni Humanidades es una sociedad que ha renunciado a enseñar hasta dónde es capaz de llegar el ser humano. Porque una sociedad sin humanidad constituye un agregado compuesto de seres insensibles, vacíos y muertos. **///**

Qui és Qui

Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Tot el que cal saber:

- Polícia
- Sanitat
- Cultura
- Lleure
- Esports
- Tribunals
- Sindicats
- Empresaris
- Ensenyament
- Mitjans de comunicació
- Institucions supramunicipals
- Nous ajuntaments
- Entitats socials
- Partits polítics

Ana Basanta, Imanol Crespo, Begona García, Begoña González,
Eva Jiménez, Eduardo Rodríguez i Joan Carles Valero

Una producció de:

Enjornalism!

JA POTS COMPRAR EL LLIBRE

"QUI ÉS QUI. RADIOGRAFIA DELS QUI MANEN AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET"

Reservi el seu exemplar de 448 pàgines d'aquesta obra pionera de Periodisme de Dades i Servei de qualssevol d'aquestes maneres:

- Trucant al 670.794.703

- Enviant un correu a editorial@bcncontentfactory.com- Visitant la plataforma www.bcncontentfactory.com (editorial o compres)*El llibre el rebrà al seu domicili sense més despeses*

REPRESENTANTS POLÍTICS, SOCIALS, EDUCATIUS I SINDICALS VAN TALLAR L'AVINGUDA LAUREÀ MIRÓ DE SANT FELIU EN DEFENSA DE LES BEQUES MENJADOR

Més de 2.000 infants sense beca menjador tot i complir amb els barems del Govern

Una retallada de la partida destinada al tram flexible deixa sense ajuda a milers d'infants del Baix Llobregat

El 50% de les famílies d'aquests nens estan sota l'ajuda de plans d'intervenció social dels ajuntaments

Imanol Crespo

Nova guerra oberta en matèria educativa entre els ajuntaments del Baix Llobregat i la Generalitat de Catalunya, aquesta vegada, per les beques menjador i, per tant, amb els nens i nenes del territori com a víctimes. El Fòrum Social del Baix Llobregat ha sortit al carrer per mostrar el seu rebuig a la disminució de la partida pressupostària de la Generalitat de Catalunya en relació a aquests ajuts. Una retallada que, segons el col·lectiu, deixarà sense beca a més de 2.000 dels 11.000 infants tot i complir amb els barems recollits, precisament, pel Govern català. De fet, moltes d'aquestes famílies ja tenien aprovada la beca que ara penja fil tot i representar en molts casos d'un ajut per rebre l'únic àpat del dia: "Vull recordar que el 50% de les famílies estan amb plans d'intervenció social en els seus ajuntaments del Baix Llobregat", assegura el president del Consell Comarcal, Josep Perpinyà.

En concret, la disminució de la partida es dona en el tram superior a les beques garantides –que ara per ara sí estarien garantides–; és a dir, amb les beques flexibles i que afecta a quasi una quarta part dels nens i nenes que han sol·licitat l'ajuda: "Vull reconèixer l'esforç de la Generalitat amb les beques garantides; però el que estem demanant és que aquest tram superior no disminueixi perquè afecta a moltes famílies. Li demano, doncs, a la consellera Rigau que ho reconegui i que no ens faci als ajuntaments fer aquest complement econòmic", demanava Perpinyà abans de reclamar a l'ens autonòmic complir amb la seva obligació: "Reconeixem la situació econòmica de la Generalitat, però s'ha de prioritzar ara més

que mai perquè els ajuntaments també estan malament. El que passa és que nosaltres veiem els problemes amb noms i cognoms. Tenen ulls i tenen cara. Els ajuntaments i Serveis Socials estem atenent més gent que mai i estem posant més recursos que mai. A mi em trobaran per unir esforços, però cadascú amb les seves competències, cadascú amb els seus recursos".

Així s'expressava el president comarcal davant la manifestació que el Fòrum Social del Baix Llobregat va organitzar just davant la seu de Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat (Sant Feliu de Llobregat) sota el lema 'Més beques menjador, més cohesió social': "Una cosa que tenim clara a la zona metropolitana i, en concret, al Baix Llobregat és que aquesta és una lluita per la cohesió social, com sempre, perquè no hi hagi barris de primera i barris de segona. Aquestes necessitats les atendrem sempre", assegurava l'alcalde de Sant Feliu, Jordi San Jose. "Els ajuntaments farem tot el possible perquè cap nen i nena vagi a l'escola sense igualtat en condicions amb la resta. El dret a l'alimentació és un dret bàsic com l'educació i l'habitatge".

Es mantindrà la lluita

La disminució de la partida, que es va conèixer fa setmanes, és de 250.000 euros (de 517.554 euros en el curs passat a 266.616 euros) el que ha iniciat aquest procés de protesta on representants socials, polítics, sindicals i educatius han mostrat el seu rebuig amb dos actes de protesta: un primer a una escola de Sant Vicenç dels Horts i, en segon terme, a Sant Feliu on es va tallar durant una hora l'antiga carretera de la N-II, l'avinguda de Laureà Miró. I és que, tot i els 3,5 milions d'euros que ja hauria destinat

Pura Velarde - Fòrum Social

Són famílies que ja tenien assignada la beca. No acceptem una nova catalogació feta en funció dels recursos, enlloc de les necessitats"

Juan R. Torres - FaPac

No pot ser que fa unes setmanes hagin pagat el darrer trimestre del curs passat. Que diguin que els nens ja tenen la seva resolució és mentida"

Toni Mora - CC.OO

Estem parlant d'una de les causes més dignes de la ciutadania en aquests moments: que els nens i nenes tinguin accés al dret universal de l'alimentació"

Carlos de Pablo - UGT

Em fa vergonya i és terrible que avui, al novembre de 2015, haguem de sortir al carrer a reivindicar això"

la Generalitat a les beques menjador, no seria suficient per donar cobertura a totes les famílies que compleixen amb els requisits que demana el decret d'Ensenyament. Per aquest motiu, Pura Velarde, portaveu del Fòrum va assegurar que mantindran les mobilitzacions: "Seguirem reivindicant que no hi hagi més retallades. Que es doni als nens i nenes el que necessiten, que és un dret i no una caritat. La situació de les famílies ja ha demostrat al llarg d'aquests anys que és necessari i per això demanem a la Generalitat que destini els recursos necessaris perquè cap nen es quedi sense beca menjador".

STAFF**EDITORIAL**

twitter.es/Elllobregat

facebook.com/el.llobregat

El negoci vergonyosament perfecte

Prensa comarcal · Novembre 2015 · Núm. 106 ·

Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL ·

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Imanol Crespo

Relacions Institucionals: Dayana García

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Disseny gràfic: BCN Content Factory

Fotografia: Alex Gallardo y BCN Content Factory

Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Jesús Vila, Pere Ríos, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Marta Fernández, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Morfi Grei, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Joan Barrera, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís María Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)

Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13

Distribueix: El Llobregat

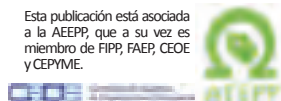
DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines

La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

elllobregat

La fragilitat amb la que arriba el client després de la mort d'una persona propera el converteix en carn de canó de tot un entramat empresarial que només beneficia a uns pocs degut a la situació de monopoli que hi ha al territori tot i la liberalització del mercat. Tal és el domini de les grans empreses funeràries que, fins i tot anys després de la mort de les persones, es fa negoci amb una qüestió tan concreta com és el trasllat de restes.

Els preus es multipliquen fàcilment, com a mínim, per deu en comparació al que costaria fer-ho per mitjans propis. Per aquest motiu, els ciutadans han de saber que la normativa permet eludir aquest tràmit a través de serveis funeraris i que només cal pagar les taxes municipals que no acostumen a passar dels 150 euros. A Castelldefels, exemple de bona pràctica en aquest àmbit, val només 35 euros. Molt lluny dels 1.200 o 1.500 euros que s'està pagant a altres municipis. Això sí, tant la caixa —que no ha de ser homologada sinó només impermeable i estanca— com el transport ha d'anar a càrrec del ciutadà.

La liberalització del sector no ha servit per crear un mercat plural, lliure, net i viu, mai millor dit; i menys al Baix Llobregat, on el preu és, en general, un 25% més elevat que a altres territoris. No ajuda, en aquest sentit, que la gestió dels cementiris municipals s'hagi posat en mans d'aquestes grans empreses que s'encarreguen, també, d'oferir la in-

formació i explicar els tràmits que s'han de fer pel trasllat de restes. És evident que, amb aquest afany obvi d'oferir el seu servei i, a més, en aquesta situació favorable de monopoli, l'empresa no explicarà per iniciativa pròpia aquesta alternativa al ciutadà que, de no conèixer la normativa, segurament acabi pagant el cost elevat que proposa l'empresa de serveis funeraris.

Per aquest motiu, tenint en compte que l'àmbit funerari ha de ser un servei públic més dels ajuntaments, els Governos locals han d'intensificar les seves estratègies informatives i han de mantenir un major control de l'activitat i de la transparència que hi ha d'haver a la gestió dels cementiris. Una qüestió que, anant més enllà, quedaria resolta del tot recuperant la gestió pública d'aquests peculiars equipaments, com sempre ha mantingut la ciutat de Castelldefels.

En un any ple de convocatòries electorals, és el moment de treure de l'ombra veritables problemes fins ara oblidats o silenciats. És el moment de donar resposta, en aquest cas, a les innumerables demandes ciutadanes que l'Associació contra els Abusos Funeraris -arrelada al territori però que dona suport a gent de tota Espanya- centralitza front aquets preus abusius d'un sector, serveis funeraris, que ara per ara és el negoci perfecte, vergonyosament perfecte. **///**

L'ACUDIT D'EN KAP

La ley permite eludir el abuso y el monopolio funerario en los traslados de restos

El Reglamento de Policía Sanitaria Mortuoria permite gestionar nosotros mismos el traslado reduciendo unas diez veces el coste de los servicios funerarios de una empresa privada

Castelldefels, municipio que cuenta con la titularidad pública del cementerio, se erige como ejemplo de buena práctica en transparencia y precios, que no superan los 35 euros

Imanol Crespo

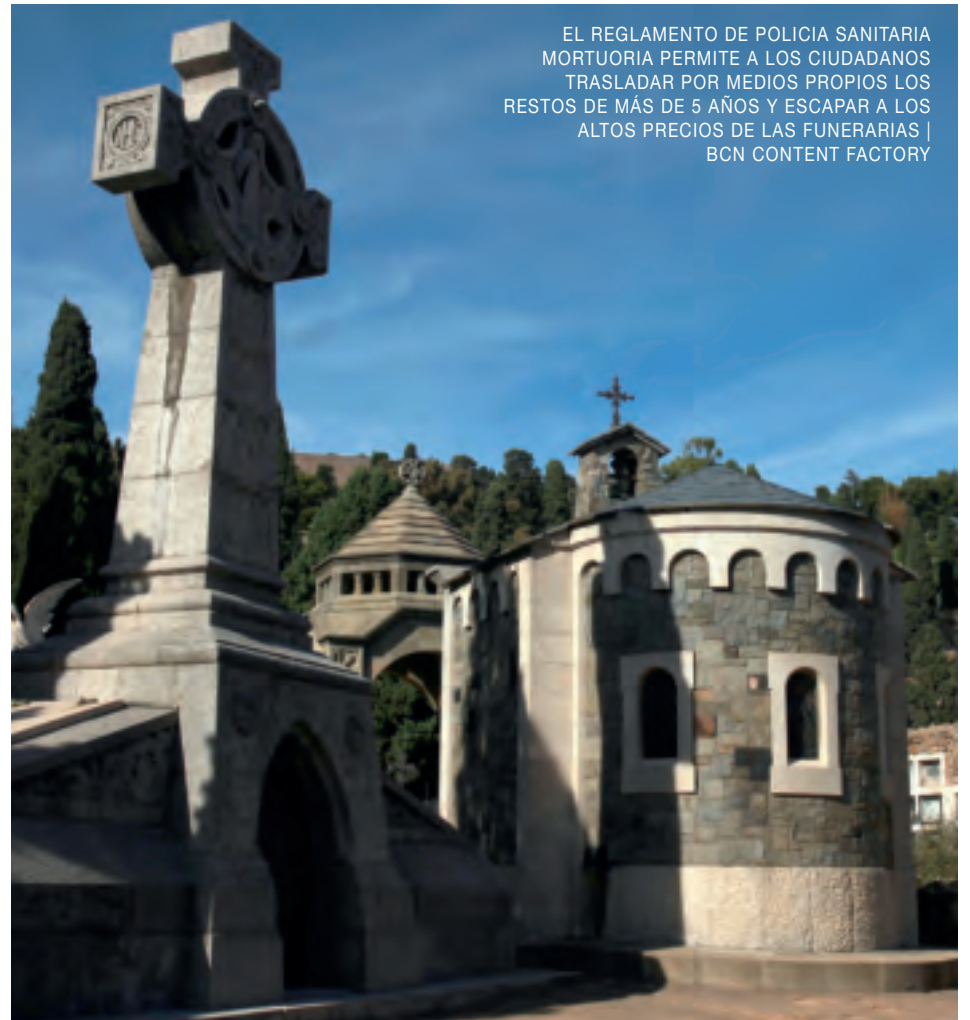
La sentencia de la Autoridad Catalana de la Competencia (Acco), en diciembre de 2014, representó un punto y aparte en la hegemonía funeraria que unos pocos siguen disfrutando a costa de los ciudadanos; de los vivos y de los que dejan de estarlo. Las cinco sanciones -que ascendían a un total de 1,7 millones- del organismo de la Generalitat a empresas como Última Serveis Funeraris, al Ajuntament de L'Hospitalet y a otros organismos gestores

de los hospitales de Bellvitge, el Duran y Reynals y el General de la ciudad no representaron la solución a un monopolio que continúa en el Baix Llobregat, pero, no obstante, sí permitió visualizar una realidad silenciada hasta el momento.

Eludir el alto precio

Con la multa de la Acco, las denuncias ciudadanas -ahora sí- están consiguiendo dar un giro a la situación, según hemos podido saber, con más información que antes y con unos precios que pese a seguir siendo abusivos, se han controlado, en parte, también, por la labor de una

entidad que nace en nuestro territorio y que ya ofrece su ayuda a afectados en toda España. Se trata de la Asociación contra los Abusos Funerarios, que lidera José Luis Manzano, figura que a través de la asociación centraliza las quejas y las denuncias contra un sector que sigue beneficiándose de la falta de competencia y de las especificaciones de sus productos y servicios, como ya publicó esta cabecera en enero de este año con el reportaje 'Rip al monopolio funerario'. Un abuso que se da tanto en el momento del deceso de una persona como años después, en una

EL REGLAMENTO DE POLICIA SANITARIA MORTUORIA PERMITE A LOS CIUDADANOS TRASLADAR POR MEDIOS PROPIOS LOS RESTOS DE MÁS DE 5 AÑOS Y ESCAPAR A LOS ALTOS PRECIOS DE LAS FUNERARIAS | BCN CONTENT FACTORY

cuestión tan concreta como el traslado de restos.

Si ya la burocracia suele ser farragosa en muchas situaciones de la vida, en este campo peculiar, en el que no estamos acostumbrados a hacer trámites, la falta de información o el desconocimiento es de por sí una fragilidad que puede conducir al cliente a quedarse sin alternativa al elevado coste

que le plantea la empresa encargada de las gestiones. Ocurre que en nuestro territorio, gran parte de los cementerios de las ciudades están en manos de la empresa Number, del grupo Última, que se encarga, como decimos, de la gestión de estos equipamientos que, pese a ser propiedad pública, se privatiza su gestión. De entrada, parece evidente

que ante la voluntad explícita de vender su producto, la información que se ofrezca no sea completa. Por ello, los ciudadanos que aborden esta situación de querer trasladar restos cadavéricos -restos de personas fallecidas hace cinco años o más- han de saber que según el Reglamento de Policía Sanitaria Mortuoria tienen una alternativa

CC VILAMARINAI

AL NOVIEMBRE, GAUDIU D'ACTIVITATS INFANTILS GRATUÏTES AL CC VILAMARINAI

Centre Cultural Vilamarina

AV. DEL SEUAT 101 - VILAMARINA
132 SECTOR 52 / PARQUING GRATUÏT

ESPECTACLES INFANTILS GRATUÏTS

TOTS ELS DÍAS DE 18 A 19 H

- 7 PALLASSOS DE CIRC
- 11 GRAN TEATRE DE TRELLEUR
- 21 ANIMACIÓ D'ARC ANTIC
- 26 ESPECTACLE DE TIRATXAS ASSOCIACIÓ

TALLERS INFANTILS GRATUÏTS AL LUDUESPAI

LIVORNIS DE 18 A 19 H

DIES DE 18 A 19 H

- 7 TORTOSA DE POPA
- 11 PALLASSOS DE FRUITA
- 20 COPNE DE FRUITA
- 27 PALLASSOS DIVERTITS
- 8 ELS TEMPLES
- 11 LICULLLES VOLADORES
- 14 ANONETA VOLADORA
- 25 PINTURA DE CARA CREATIVA

al elevado precio que fijan las compañías privadas de servicios funerarios que, en muchos casos, pasan de los mil euros, pese a que, según la normativa, solo es necesario pagar la tasa municipal y el permiso del Departament de Salut de la Generalitat, que tiene un precio simbólico. De hecho, ni la urna pide que sea homologada; mientras que sea impermeable y estanca, cualquier caja de algunos de los centros comerciales del territorio sirve.

En este caso, el precio final dependerá de la fiscalidad de cada Ayuntamiento, aunque en el peor de los casos, será de unos 150 euros; eso sí, más la caja donde se introducirán los restos y el transporte. Ambas cuestiones irán a cargo del cliente. Lurdes Oliveras, responsable de la unidad de Salud y Consumo del Ayuntamiento de Castelldefels, lo resume a la perfección: “Si un ciudadano tiene que hacer el traslado de restos y nos llama, nosotros le decimos: hay dos opciones, a través del tanatorio o por medios propios. Si lo hace con el tanatorio (es decir a través de la empresa privada Áltima, en el caso de Castelldefels) usted se olvida de todo, solo ha de hacer un trámite con la Generalitat que en muchos casos lo hace el

propio tanatorio; pero todo esto tiene un coste. Si lo hace con medios propios, nosotros le ayudaremos, le acompañaremos y le llevaremos, digamos, de la mano para que la tramitación sea más fácil, pero el traslado físico lo tendrá que hacer usted. Hay mucha gente que de entrada dice no porque le genera rechazo y paga lo que cueste con un servicio funerario. En cambio, hay gente que prefiere, por una decena parte, hacerlo con medios propios”.

Castelldefels, ejemplo

Es precisamente por esto por lo que destaca la ciudad más meridional de la comarca, por ofrecer sencillamente estas dos opciones que actualmente el reglamento ofrece. Información y transparencia ante una cuestión que compete a los entes locales y que, por tanto, aunque se delegue en la gestión privada se debe mantener el carácter de servicio público.

En este sentido, Castelldefels no ha cedido la titularidad pública del cementerio y, por tanto, su gestión depende directamente de ellos, a diferencia de la gran mayoría de municipios del territorio: “El tanatorio es de Áltima, pero el cementerio es de titularidad pública y lo gestionamos nosotros,

por tanto, tenemos toda la capacidad de maniobra a diferencia del resto de municipios que es muy limitada”, dice Oliveras. Una estructura que el actual teniente de alcalde responsable de Salud, Consumo e Igualdad, Alejandro Company, no duda en recomendar: “Se tendría que evaluar todo pero lo recomiendo por supuesto. Esto va en el sentido de todo lo que se privatiza. Es un servicio mínimo que tenemos que ofrecer como municipio y a partir de aquí, como en salud, si la gente quiere tener una mutua en lugar de ir a la Seguridad Social...”.

Con esta estructura, actualmente, el traslado de cadáveres cuesta 55 euros dentro del cementerio y 35 euros si se traslada a otra ciudad, que se trata estrictamente de gastos de gestión. En este sentido, en nuestra comarca los precios municipales van desde estos 35 euros en el caso de Castelldefels a 135 en el caso de Viladecans, donde también es posible, con la entrega del certificado del Departament de Salut, trasladar el cuerpo por cuenta propia. Según José Luis Manzano, responsable de la Asociación contra los Abusos Funerarios, “Castelldefels es el modelo a seguir, los ciudadanos están muy bien

LOS PRECIOS SE MULTIPLICAN MÍNIMO POR DIEZ | BCN CONTENT FACTORY

informados (en este caso por Yolanda Maraleta, de la administración de la Unidad de Salud y Consumo), dan un folleto tipo cuartilla y con unas indicaciones el ciudadano puede realizar la gestión él mismo y por 35 euros. En Gavà, lo controla el mismo ayuntamiento pero la responsable se sor-

prendió cuando supo que el traslado de restos lo puede hacer cualquier persona; claro, lleva años pasando el negocio a la funeraria local, que cobra 1.200 euros, poniendo ‘tramitación expediente’. En el caso de que se llame a otra funeraria, por ejemplo Mémora, dicen que este cementerio lo lleva

Áltima. Por ello, ya advertimos a la ciudad de poner una denuncia al Fiscal, por prevaricación de funcionario público. Dos meses después ya están elaborando la información y medio informando”, explica Manzano que destaca la buena voluntad del responsable del cementerio de Sant Boi, así como la gestión de Cornellà, frente a otros municipios como Begues, Sant Climent o Viladecans, en donde este año la familia de Dori Losada vivió “un calvario” con Nombor para trasladar a su marido, don Cesareo Alvar Nogueira, fallecido el 06 de diciembre de 1986, al pequeño pueblo de Corporales (Truchas), en León.

Cuatro denuncias

Los hechos empiezan a principios de este año cuando Dori Losada, de 58 años, decide de una vez trasladar los restos de su marido, enterrado en el cementerio de Viladecans. “Una vez ya había preguntado por el precio y el responsable de toda la vida del cementerio me dijo que unos 900 euros. Dije, caray. Y deje el tema. Pero en marzo ya decidí llevármelo y me dijo, entonces, que eran 1.200 euros. La otra opción, me dijo, es que si no quieres pagar los 1.200 euros, po-

LA ASOCIACIÓN CONTRA LOS ABUSOS FUNERARIOS RECOMIENDA LA TITULARIDAD PÚBLICA DE LOS CEMENTERIOS E INSISTIR CON INFORMACIÓN

días darnos el nicho y se queda una cosa por la otra”, denuncia Dori que no estaba dispuesta a conmutar el nicho tras pagar hace casi tres décadas 100.000 pesetas. “Antes de dárselo al Ayuntamiento se lo regalo a alguien o lo que sea, o lo vendo”, en donde según ella, el responsable le dijo que les haría pagar al comprador más de mil euros por el cambio de nombre. Así lo recoge una de las cuatro denuncias que la familia Losado llevó a la Agència Catalana del Consum de la Generalitat de Catalunya: “La empresa que gestiona el cementerio nos amenaza si vendemos nuestro nicho a un particular con cobrarle al comprador mil y pico de euros por el cambio de nombre”. En el resto de denuncias se recoge: 1) “Nos manifiesta de forma verbal [sic] el precio de 1.200 euros por el traslado de restos de más de 5 años, no se sabe si con Iva o sin Iva. Es un abuso”; 2) Negativa a efectuar por escrito un presupuesto para su traslado” y 3) “El ciudadano no está bien informado y la empresa nos intenta manipular y permutar nuestro nicho por el traslado de restos”. Nicho que, según supieron después haciéndose pasar por un ciudadano más, vendían a más de 4.000 euros. Por su parte, Áltima negó con un comunicado personal a la atención de la Sra. Losada los cuatro puntos.

Sea como fuere, la ACC admitió los cuatro recursos aunque en el proceso de

recepción de documentos probatorios, cayó la de la negativa a entregar un presupuesto, algo que, según la asociación, es imposible probar. Ahora, la Asociación de Abusos Funerarios está a la espera de una respuesta de la ACC, que podría abrir un expediente sancionador a Nomer, aunque esto requiere de un proceso que se dilata en el tiempo. En cualquier caso, finalmente, el traslado le costó a Dori Losada, según la factura, 145,20 euros, nada que ver con los 1.200 euros.

El valor de la palabra

En todo lo que explicamos, hay que matizar que no hay nada ilegal, ni mucho menos, por parte de las empresas funerarias, en este caso, la más común en el territorio: Áltima o Nomer. Según la ley el mercado se ha liberalizado y, por tanto, hay libre mercado. La realidad, no obstante, es que en el Baix Llobregat es excepcional que existan más de una compañía funeraria en un municipio. Por tanto, la situación deriva en un monopolio en el cual cada compañía puede poner los precios que quiera. Lo que no es aceptable es la falta de transparencia y el oscurantismo existente en muchos casos, así como la falta de información, labor en la que los ayuntamientos deberían de incidir y cuidar, así como mantener mecanismos de control para que el servicio que se preste en los cementerios sea el adecuado. //

“Recomiendo la titularidad pública de un cementerio; a partir de ahí, como en salud, si se quiere tener una mutua...”

“Castelldefels es el modelo a seguir, están muy bien informados y solo cuesta **35 euros** de las tasas correspondientes”

VINEABUSCAR JAELCATÀLEG DENADAL!

TOVALLOLES 140x70cm.

DRIM

P.V.P. ARA:

5€

UNITAT

Peluxos
30cm.

NOMÉS DEL 28/11 AL 4/12

www.drim.es

HOSPITALET DE LLOBREGAT: C.C. GRAN VIA 2, Avda. de la Gran Via, 75 • C.C. LA FARGA, Avda. Josep Torradellas, s/n. • C./ Dr. Jaume Ferrer i Clua, 9-11 NOVA
 • Avinguda del Masnou, 15 (davant bombers) • CORNELLÀ DE LLOBREGAT: C.C. LLOBREGAT, Carretera Sant Joan Despí, s/n. Local M8-03
 • C.C. SPUAU, Avinguda del Baix Llobregat, s/n. Local 39-40 • CASTELLDEFELS: C.C. ANEC BLAU, Avinguda Canal Olímpic, 24. Local A-42/43
 SANT BOI DE LLOBREGAT: C./ Indústria, 17 cantonada C./ Tres d'Abri (Davant ABACUS) NOVA
 ... I MÉS DE 80 BOTIGUES AL TEU SERVEI. VISITA LA NOSTRA WEB

La precampanya arrenca amb representants del Baix a la primera línia de la política

Dos dels principals líders polítics de la llista per Barcelona, Carme Chacón (PSC) i Joan Tardà (ERC), són del Baix Llobregat; mentre que Albert Rivera (Cs) resideix a L'Hospitalet

Redacció

Una bona manera de mesurar el pes i la importància d'un territori és la seva capacitat de col·locar a representants polítics a la primera línia política. Tradicionalment, el Baix ha estat relegat a una segona posició com a comarca metropolitana, fet que podria estar canviant de la mateixa manera que es descentralitza la zona metropolitana que ja no considera centre només a Barcelona. Al cap i a la fi, entre el Baix Llobregat i L'Hospitalet hi ha més d'un milió d'habitants el que converteix al territori en un focus electoral més que interessant. I això

ho saben els partits que en aquestes eleccions confiaran, segurament, més que mai en el nostre territori per defensar els respectius interessos al Congrés dels Diputats. Estem a precampanya i encara falta més d'un mes pels comicis; però, amb tot, ja podem fer un tast d'algunes de les posicions més rellevants i confirmades per a la cambra baixa de les Corts Espanyoles.

PSC baixllobregatí

Tot i els resultats de les darreres eleccions autonòmiques, el Baix Llobregat continua sent el tradicional cinturó roig i, per tant, la línia defensiva de 'Maginot' del Partit Socialista

de Catalunya, que aguantat el tipus tan a les eleccions municipals com a les autonòmiques i que ara ha omplert la cúpula de la llista de Barcelona de representants del territori. Carme Chacón, d'Esplugues de Llobregat, serà la cap de llista després d'imposar-se la seva corrent a les diferents opcions que hi havia dins del partit, una posició clarament no independentista i que s'ha portat pel mig a l'ex líder del partit, Pere Navarro. Ex regidora a l'Ajuntament de la ciutat de 1999 a 2007, va ser la tinent d'alcalde de Serveis Econòmics, Recursos Humans i Seguretat Ciutadana entre 1999 i 2003. Encara com a regidora, va donar

EL PRAT VA ACOLLIR UN DELS PRIMERS ACTES DE PRECAMPANYA DE PEDRO SÁNCHEZ: CARME CHACÓN, MIQUEL ICETA I ELS ALCALDES DEL TERRITORI VAN DONAR EL SEU SUPORT | QUIM TORRENT

GESTIÓN DE FINCAS

Un amplio equipo de profesionales a su disposición gestionará su
COMUNIDAD DE PROPIETARIOS.

**Abogados, Gestores, Administrativos, Mediadores,
Constructores, Técnicos en reparaciones...**

Oficina a su disposición:
Rambla Rafael Casanova 74. 08830 Sant Boi de Llobregat.
Email: xana.perez@xpadvocats.com

93.640.72.28 www.xpadvocats.com

el salt a Madrid vinculada al PSOE on ara ocupa el càrrec de Secretària de Relacions Internacionals del partit, entre altres responsabilitats. Durant el Govern de Zapatero, Chacón va ser vicepresidenta primera del Congrés i Ministra d'Habitatge, primer, i de Defensa, després, sent la primera dona en ocupar aquest càrrec.

Chacón anirà acompanyada de l'hospitalenca Mercé Perea, com a número 3 de la llista, i de José Zaragoza, com a número 4. Nascut a Molins de Rei, Zaragoza és un pes pesat dins del partit per la seva trajectòria a tots els nivells: primer com a fundador del PSC de Molins de Rei, després com a primer secretari del PSC al Baix Llobregat i, finalment, com a Secretari d'Organització i Finances del PSOE.

De la mateixa manera que el PSOE necessita que el PSC tregui uns bons

POR ORDRE, JOAN TARDÀ (ERC), ALBERT RIVERA (CS), FRAN HERVÍAS (CS) I MANUEL REYES, EX ALCALDE DE CASTELLDEFELS (PP) | ARCHIVO

resultats a Catalunya per treure uns grans resultats a Espanya, deia Montilla a El Llobregat mesos enrere, el PSC necessita el Baix Llobregat per aconseguir uns quants diputats per Barcelona. Tant és així que, recentment, Pedro Sánchez ha iniciat la seva precampanya a El Prat de Llobregat en un acte de germanor amb totes les figures destacades: Sánchez, Iceta, Chacón, Poveda i bona part dels alcaldes socialistes del Baix.

Repeteix Tardà

Entre les destacades figures que tornaran a estar al Congrés dels Diputats trobem al cornellanenc Joan Tardà, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Llicenciat en Filosofia i lletres, Tardà ha demostrat tenir una personalitat pròpia a Madrid que ara per ara fa impossible pensar que ERC hauria de tenir altre representant.

Ex regidor de Cornellà

i diputat des de 2004, Tardà canviarà de parella de ball i passarà a liderar el partit d'Alfred Bosch –regidor a l'Ajuntament de Barcelona des de les municipals de maig- a Gabriel Rufián, fill d'andalusos i membre de l'agrupació Súmate, que promou l'independentisme entre castellanoparlants.

Rivera viu a L'H

El mediàtic líder de Ciutadans, Albert Rivera, fa el salt per primera vegada a la política nacional i ho fa amb una aureola d'optimisme entorn a la seva figura i

al seu partit inimaginable fa un any. Els resultats, però, tant a les municipals com a les autonòmiques els ha generat una confiança que, en algunes enquestes nacionals, el situen fins i tot per davant del PSOE. Doncs bé, aquest partit té una empremta hospitalenca ben clara. El seu líder, separat i amb una filla, viu amb la seva nova parella a la ciutat de L'Hospitalet, la segona més important de Catalunya on es van convertir en primera força a les darreres autonòmiques del 27-S. Allà, precisament,

Joan Tardà (ERC), diputat des de 2004, repetirà com a líder republicà aquesta vegada amb Gabriel Rufián, de Súmate, com a tàndem polític

Manu Reyes, una de les figures polítiques més rellevants del PP al Baix, és escollit com a número 6 de la llista del després de perdre l'alcaldia a Castelldefels

CaixaNegocis
En persona

Arribem on està el teu negoci

Comerços tradicionals, professionals liberals, autònoms, petites empreses, botigues on-line. Amb CaixaNegocis arribem on està el teu negoci, en persona. Un gestor especialista et vindrà a veure per ajudar-te personalment amb les millors eines de gestió, finançament i protecció.

Ara és el torn del teu negoci.

NRI: 1169-2015/9681

Millor Banc del Món per Innovació Tecnològica 2013 i 2014

Banc amb l'Espirit més innovador del Món 2014 Millor innovació en Productes i Serveis 2013 i 2014

Certificat Europeu de Màxima Excel·lència en la Qualitat

A LA DRETA, ANTONIO GALLEGO, A LA PLAÇA DE LA VILA DE EL PRAT, A L'ESQUERRA, L'ECOSOCIALISTA JOSEP PÉREZ MOYA | I. CRESPO

viu també una de les seves mans dretes: Fran Hervías que, com a Secretari d'Organització i ara diputat al Parlament de Catalunya, és una de les principals figures de Ciutadans a l'ombra. Per aquest motiu, i tot i que la nova seu l'hagin posat a l'Avinguda Balmes de Barcelona, L'Hospitalet és ja quasi bé la segona casa d'aquest considerat partit emergent tot i que ja porten una dècada fent oposició política al Parlament de Catalunya.

Reyes, núm. 6 del PP

Canvi de fitxes de la representació territorial en el Partit Popular. Manuel Reyes, ex alcalde de Castelldefels i col·laborador mensual d'aquesta capçalera, anirà de número sis de la llista per Barcelona. Reyes era una de les figures que millors resultats havia tret a les municipals als darrers anys i, de fet, va aconseguir l'alcaldia a Castelldefels al 2011. Perduda aquest any tot i ser la força més votada, Reyes passarà a fer política tant al Congrés com a la Diputació de Barcelona on ja va jurar el càrrec a l'estiu.

Ho farà en substitució, d'altra banda, del pratec Antonio Gallego, diputat des de 2008 i una de les figures del PP més importants a la cambra baixa, on actualment ocupava el càrrec de portaveu adjunt del grup popular al congrés. Gallego anava com a número 3 de la llista del PPC al Parlament, on va sortir escollit amb l'equip de Garcia Albiol. Segons hem pogut saber, però, Antonio Gallego va haver de renunciar a la seva acta de diputat per problemes de cor. Fonts oficials del partit local, asseguren en qualsevol cas que és una mesura de precaució després dels

darrers controls mèdics i no destaquen que torni en algun moment a la política. De moment, però, Gallego fa un pas al costat tant al Parlament com a la política local on era regidor del PP des de 1999 i portaveu del grup.

Pérez Moya es retira

El partit de Pablo Iglesias ha aconseguit a Catalunya finalment aplegar a les diferents ramificacions de l'esquerra amb una nova coalició denominada En Comú Podem i que suma a Iniciativa per Catalunya, Podem i a Esquerra Unida i Alternativa. La nova coalició compta a la seva cúpula (liderada per l'historiador Xavier Domènech) amb cap representant del territori en les primeres posicions.

De fet, precisament, al contrari. Cal destacar la baixa d'un històric de la política local i, fins i tot, catalana, que no tornarà a estar a la cambra. Es tracta de l'ecosocialista pratec Josep Pérez Moya. Ex del PSUC i membre d'ICV de tota la vida, Pérez Moya va ser la mà dreta de l'alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, i, per tant, figura activa de la transformació de la ciutat.

Amb els governs del tripartit a Catalunya, Pérez Moya va ser, com a cap de trànsit, l'impulsor de mesures com la velocitat variable per millorar els índexs de contaminació i de seguretat. Tot i les crítiques i les pressions que va rebre, el control de la velocitat als accessos de Barcelona s'han mantingut en bona part. Ara era diputat en el Congrés després de la baixa de Laia Ortiz per anar a les municipals. Tot i que deixa la política, Josep Pérez Moya assegura que mai es desvincularà del partit. **///**

Manu Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

Castelldefels no bajará el IBI a sus vecinos en 2016

Hace apenas unos días, el Pleno del Ayuntamiento de Castelldefels, aprobó las nuevas Ordenanzas Fiscales para el año que viene con una triste noticia para los bolsillos de los contribuyentes de esta ciudad del litoral del Baix Llobregat. Los impuestos municipales en años anteriores habían comenzado a verse rebajados, y con ellos, la elevada presión fiscal que sufren los vecinos, gracias a las rebajas de impuestos que se habían impulsado desde el gobierno encabezado por el Partido Popular.

Para el año 2016, los populares habían solicitado al Ministerio de Hacienda una rebaja de un 18% de los valores catastrales, lo cual impactaba directamente en los impuestos locales, especialmente, en el IBI y en la conocida plusvalía municipal. Castelldefels, es probablemente la ciudad de la comarca donde las viviendas tienen los mayores valores catastrales debido a que hizo una revisión de sus viviendas justamente en el punto más alto de la burbuja inmobiliaria en el año 2006.

Esto quiere decir que mientras los valores catastrales son de tiempos de máximos de la época de la especulación inmobiliaria, los valores reales de compra/venta se

han visto sustancialmente reducidos, pero los vecinos venían como los impuestos no paraban de crecer año tras año.

El gobierno del PP durante cuatro años rompió la tendencia alcista de los impuestos, congelándolos primero y luego rebajándolos, pero para poder seguir reduciendo impuestos había que tocar el valor de las viviendas, y fue por ello que realizó la petición al Ministerio. Sin embargo, el nuevo gobierno municipal, formado por un abanico de pequeños partidos unidos, PSC, ICV-EUA, ERC y Podemos, tras llegar al poder decidió anular la petición de rebaja de los populares, renunciando a seguir con las políticas que habían impulsado sus predecesores que perseguían dejar más dinero en manos de los propios vecinos.

Castelldefels sigue siendo un lugar muy hermoso donde vivir, donde establecerse y formar una familia, pero lamentablemente, los intereses de los variopintos partidos que se reparten el poder actualmente, están llevando a la ciudad por un nuevo camino que poco ayudará a aliviar las grandes cargas impositivas que sufren sus ciudadanos. **///**

VENTA DE STOCK!

PRECIOS DE OCASIÓN

Lote 14
Vivienda Unifamiliar en Sant
Cugat del Vallés

Lote 137
Monitor Profesional
19" JVC TM-H1900G

Lote 125
Impresora HP OfficeJet 6500

Lote 138
Altavoces Yamaha

Lote 110
Edificio de viviendas en venta
en Badalona

Lote 131
Impresora IBM Infoprint 1332

Lote 77
Dinamómetro SMEDLEY 100 KG

Lote 107
Plotter HP

Lote 167
Espejo decorativo

Lote 163
Juego de mesa alta más cuatro
taburetes

Lote 78
Laringoscopio con palas de acero

Lote 162
Lámpara de pie decorativa

Todos estos lotes y más, que puede consultar en la página web, proceden de liquidaciones y subastas. Todos tienen precios excepcionales, de ocasión.

Puede consultarlos en: <http://www.elllobregat.com/seccion.asp?ref=102>.

Si está interesado en cualquiera de ellos, puede contactar con el vendedor a través de gerencia@elllobregat.com.

José Zaragoza, diputado en el Congreso y núm. 4 en la lista por Barcelona del PSC

“Estamos retrocediendo: la crisis se ha convertido en algo estructural camuflada con datos estadísticos”

“Un trabajo hoy no es lo mismo que un trabajo de hace cuatro años. El PP juega con los números”

“Tenemos a la mitad de la gente que está en paro sin cobertura; en la más absoluta de las miserias”

José Zaragoza (Molins de Rei, 1961) será uno de los pesos pesados de la lista del PSC por Barcelona. Uno de los fundadores del PSC en Molins y primer secretario en el Baix (1988-2004), Zaragoza es considerado una de las piezas fundamentales del auge del partido a partir de 2004. Ese año se estrenó como Director de Campaña del PSOE para las Generales; repetiría en 2008, así como en las autonómicas de 2006, en las europeas de 2009 y en las municipales de 2007 y 2011. Tras su dimisión de la ejecutiva del PSOE por una presunta relación con Método 3 –nunca estuvo ni imputado–, Zaragoza es ahora diputado en el Congreso. **///**

Imanol Crespo

-En la lista por Barcelona, vemos a Carme Chacón de Esplugues como número uno, Mercé Perea en tercer lugar y usted como cuarto. Está claro que el Baix mantiene el liderazgo del partido.

-Cuando os leo, veo que cuando habláis de L'Hospitalet, lo metéis en la comarca y no es de la comarca.

-Administrativamente, aunque lleva nuestro apellido.

-Ni históricamente. L'Hospitalet nunca fue de la comarca, es Barcelonés. L'Hospitalet tiene entidad propia y ya le digo que Mercé Perea está porque representa a la ciudad de L'Hospitalet, que su alcaldesa, Núria Marín, tiene entidad política propia. En cualquier caso, yo represento al Baix Llobregat, Perea a L'Hospitalet y Carme Chacón es que es una política de nivel. Tiene un liderazgo propio, con un conocimiento a nivel nacional, con una trayectoria política que le permite tener una personalidad propia. No es una candidata, digamos, territorial. Es conocida en todos los rincones de España y por lo que se ve la única con un perfil potente frente a otros candidatos mediocres.

-Cuando se hizo el relevo de Miquel Iceta en el

PSC, me sorprendió que ninguna figura del PSC que era alcalde diera un paso al frente. En esta ocasión tampoco. ¿Prima un interés individual que no colectivo por no perder poderes a nivel local?

-Al contrario. El trabajo de diputado en Madrid requiere de una labor tan intensa que no se puede compatibilizar con una alcaldía en tu ciudad. Sobre todo, de la manera que actúan los alcaldes socialistas, que es muy comprometido con la ciudad. Son accesibles. Te los encuentras por la ciudad. Puedes ver a Poveda perfectamente en bicicleta por la ciudad, a Balmón caminando por Cornellà. La gente piensa que los cargos públicos son como pre vendas y es todo lo contrario: un cargo público es una responsabilidad con los ciudadanos que te dan su confianza. Y has de ser próximo y comprometido con la gente.

-De la lista cae Pere Navarro. ¿Qué opinión le merece?

-Un debate innecesario. Nuestro cabeza de listas lo elegimos en primarias y es una persona que ha configurado un equipo para estas elecciones que son complicadas. Y hay muchos nombres. Candidatos había muchas personas y no siempre coincidimos en estos procesos. Es evidente que el

JOSÉ ZARAGOZA NOS RECIBE EN LA SEDE DEL PSC, DONDE TIENE SU DESPACHO COMO DIPUTADO EN EL CONGRESO | BCN CONTENT FACTORY

discurso de Chacón es muy claro: estamos en una mala situación, Mas y Rajoy nos lleva a una peor y necesitamos una salida con un discurso nítido contra la independencia. Se ha demostrado que el derecho a decidir era un subterfugio para llevar a una situación sin marcha atrás. Por esto Carme Chacón deja las cosas claras: nosotros estamos en contra de la independencia y la única opción es moverse y moverse por España para cambiar a Rajoy por Pedro Sánchez.

-Cuando surge el proceso soberanista, crecen también distintas corrientes dentro del PSC. ¿Hubiera sido mejor normalizar esa pluralidad?

-La pluralidad todos los partidos la tienen. Son partidos de diferentes personas que no tienen que coincidir al 100% lo que piensan. Tú discutes, llegas a acuerdos y al final tienes una oposición mayoritaria que la organización asume. Y es lo que hemos hecho. Hay una posición muy clara, diáfana y contundente: desplazar a Mas de la Generalitat y a Rajoy del gobierno de España. Además, a los dos les persiguen a sus tesoreros, así que qué se aparten y dejen entrar a gente nueva.

-Con Chacón, los diputados del PSC votaron por primera vez diferente al PSOE. ¿Comparte que se pueda dar con normalidad?

-No se tiene que dar. Tenemos que encontrar siempre los puntos en común. Los partidos políticos somos plurales, somos diversos, pero creo que eso fue un error político en unas circunstancias muy complicadas para Cataluña y para España. Tienes que agotar el diálogo y llegar a puntos

de acuerdo, no de diferencia.

-¿Qué valoración le merece esta X legislatura, marcada por la mayoría absoluta del Partido Popular?

-Es evidente que los conflictos se han agravado. España no ha avanzado, ha retrocedido claramente en libertades en estos cuatro años, con leyes como la Ley Mordaza, recordando los derechos de los ciudadanos y, además, con cambios en las relaciones sociales y económicas de este país. Como siempre hace la derecha, camuflando las palabras, camuflan los hechos. Y lo vemos con el paro y con el tipo de trabajo que se produce, que es lo que la gente no ve. El PP juega con los números. Un trabajo hoy no es lo mismo que un trabajo de hace cuatro años: porque son más precarios, porque duran menos, porque se les paga menos. Solamente hay que ver un dato: pese a que aumenta el número de registrados en la Seguridad Social, baja la recaudación. En resumen, una legislatura de retroceso en libertades y en derechos de los ciudadanos.

-En estos cuatro años, el PSOE ha elegido a un nuevo secretario general. ¿Qué le parece Pedro Sánchez? ¿Considera que responde al perfil de renovación que necesita el partido?

-El PSOE es un partido muy sólido y enraizado en la sociedad española y se vio en las últimas elecciones municipales y autonómicas. Es un partido de gobierno, propone cosas que se pueden cumplir y se ha observado en gobiernos como en Valencia o en las Baleares. Y en esa recuperación de espacios políticos, Pedro Sánchez es fundamental. Es un nuevo dirigente, una persona nueva,

joven, con capacidades y que ha permitido al PSOE recuperar posiciones y afrontar lo que en este momento necesita Cataluña y España. Porque no nos equivoquemos, el problema no es España, Cataluña no tiene un problema con España, tiene un problema con el PP, lo que la derecha catalana ha intentado confundir las cosas y asocia al gobierno con el país. El problema es que hay un gobernante que ha dejado que la cosa se pudra. Y Pedro Sánchez es la persona que tiene el valor de decir, oiga, hay que hacer cambios y reformas; no nos podemos quedar como estamos. Es la única persona que ahora puede solventar esto, porque es el único que puede sustituir a Rajoy. El resto o tienen unas propuestas irrealizables o son unos socios necesarios del señor Rajoy para continuar.

-En el caso que Sánchez pudiera ser presidente, necesitara del apoyo de algún partido emergente. ¿Es fiable para la izquierda un partido como Ciutadans?

-Si tenemos que hacer caso de las cosas que nos plantean, ellos están en contra del aborto, han votado en contra de la eliminación de los nombres de Franco, han defendido el mantenimiento de un estado confesional, contrato único, copago... Todo propuestas del PP. Son la marca blanca del Partido Popular. Está claro que C's es un partido de corte conservador y su dirigente no se oculta. Están intentando sacar votos de todos los lados, pero si vas a sus políticas concretas, ves que es el socio natural del PP. Hay una cosa que, en política, te da el tono: cuando han podido elegir entre izquierda y derecha, siempre le ha dado apoyo a un gobierno de derechas; solo cuando no había alternativa ha dado apoyo a la izquierda. Ejemplo de Andalucía. Solo cuando con el PP no suman: caso Madrid o Castilla León.

-Albert Rivera tiene esa mochila ya de aquí de Cataluña, quien no tiene mochila política es Pablo Iglesias. ¿Es más viable, por tanto, un pacto con Podemos?

ZARAGOZA FUE UNO DE LOS FUNDADORES DEL PSC DE MOLINS DE REI, PRIMER SECRETARIO DEL PSC DEL BAIX LLOBREGAT Y AHORA DIPUTADO

-Pablo Iglesias tiene una virtud. Y es que está unificado a las diferentes escisiones de grupos comunistas. Durante estos 25 años se ha ido rompiendo en diferentes alternativas y Iglesias ha sido militante de las juventudes comunistas, dirigente de izquierda unida, enfrentado con los sectores más ortodoxos monta su partido... Lo que tienes es que Iglesias ha vuelto a sumar los diferentes sectores del comunismo y nosotros hemos gobernado con Izquierda Unida. Por tanto, no tendríamos que tener problema de gobernar con su sustituto. Sería lógico. El problema es que hace seis meses defendían una cosa y ahora otra. No tienen nada que ver lo que defendían en las europeas, con lo que luego defendieron en las municipales

y lo que ahora parece que van a defender en las generales.

-Usted estuvo al frente del partido en el Baix Llobregat desde 1988 hasta 2004. ¿Cómo ve el territorio?

-Soy hijo de allí y lo reivindicó. Mi padre es agricultor, nacido en Molins de Rei, mi madre era de Almería y yo de Molins. Era una persona muy arraigada a nivel social. Es evidente que es una comarca que ha cambiado y evolucionado. Ha visto una transformación brutal en estos años de todo tipo: social, cultural y económica. Repasas los avances y los retrocesos que se han producido y ves como hemos mejorado y también que ahora estamos retrocediendo. Es una sociedad que tiene conflictos de gente que lo está pasando muy mal.

Chacón es la única con un perfil potente frente a otros candidatos mediocres"

Si hemos gobernado con IU, no tendríamos que tener problemas de gobernar con su sustituto"

Cuando te hablan de las estadísticas, los números son muy fríos. Hay más trabajo, pero ¿en qué condiciones? La gente lo está pasando muy mal. Se está produciendo una cosa que no ocurría hace muchos años: que tú tienes a la mitad de la gente que está en paro sin cobertura ni derecho a ninguna pensión. En la más de las absolutas miserias de indigencias. Y no puede ser en una sociedad que ha avanzado democráticamente y que es más tolerante. Nuestra comarca ha avanzado cultural y socialmente. En formación, nivel de estudios, en los datos básicos de salud, longevidad, expectativas de vida, objetivamente, han mejorado del '79 hacia aquí. Que está retrocediendo: que tener una formación no quiere decir que tengas un trabajo acorde; que tener trabajo no quiere decir que puedas vivir de él; tener derecho a la sanidad no significa que tengas la sanidad de hace 20 años; tener derecho a la educación no significa que la puedas tener porque tienes que pagar la educación universitaria... Cosas que antes no se podían tocar, las están tocando y que son estos retrocesos del PP. Y comarcas como la nuestra, que son trabajadoras, son las primeras que reciben las con-

secuencias. Como pasa en todas las crisis. Los ricos no las notan. Pero las clases populares las notan enseguida. No hemos salido de la crisis, al contrario, se ha convertido en algo estructural camuflada con datos estadísticos.

-Están surgiendo conceptos nuevos como la pobreza energética o los trabajadores pobres, que se están abordando de manera muy importante desde el punto de vista metropolitano.

-La izquierda es izquierda porque se hace las preguntas y le da respuestas diferentes en función a que las preguntas son diferentes. Siempre pongo de ejemplo que a principio de siglo lo más revolucionario que había un dirigente de izquierda era construir alcantarillas. No había en los barrios populares con lo cual había infecciones y enfermedades endémicas. Ahora lo hace cualquiera, no es una respuesta de izquierda, porque ya no es un problema. Por eso, la izquierda ha de saber leer esos problemas y adaptarnos a las nuevas realidades. Entre ellos, conceptos como los que usted plantea.

-¿Entiendo, por tanto, que el Área Metropolitana de Barcelona es una nueva solución a estos nuevos contextos del ámbito local?

-Claro. Sobre todo porque el ámbito metropolitana es el mayor motor económico de Cataluña. No nos engañemos. Si hacemos las balanzas fiscales vemos como la zona metropolitana transfiere recursos económicos producidos en el entorno metropolitano al resto del país, que son más pobres. Y ha de ser así.

-Por otro lado, ¿se está dejando morir el Consell Comarcal?

-Es la herencia de decisiones políticas que tomó Pujol en base a su poder político. Existía la Corporación Metropolitana que Pujol, para que Maragall no le hiciera sombra, dinamitó en dos organismos: la entidad del medioambiente y la del transporte. Los municipios que consideramos hicimos la mancomunidad de municipios, la aparición de los consejos comarcales también fue producto de esta ley que produjo un desdoblamiento de funciones con las diputaciones... Tenemos un sistema fruto de una batalla política de Convergencia que convirtió la estructura territorial de Cataluña en su campo de batalla orgánico. Y ahora estamos pagando las consecuencias.

-¿Se tendría que poner cierto orden?

-Creo que no es la prioridad más importante de Cataluña, pero si podemos conseguir un consenso para ser más eficaces estoy de acuerdo.

-En lo personal, usted dimitió de la ejecutiva del PSOE por una presunta relación con Método 3. ¿Cómo ha vivido este episodio?

-Sucede un fenómeno curioso. Hemos llegado a tal nivel que si no dimites, cuando hay una discusión pública que crees que puede perjudicar al colectivo en el que crees, te critican; pero si dimites al principio para evitarlo, porque no quieres complicar la discusión, porque quieres tener el derecho de defenderte, es ya una aceptación de culpabilidad. Nunca he tenido un conflicto judicial. Nadie me ha citado, no he estado imputado de nada, no tengo ninguna acusación, pero decidí que mi responsabilidad no perjudicase en lo que yo creo. ///

Oriol Junqueras, alcalde de Sant Vicenç dels Horts i...

“A Sant Vicenç dels Horts hem fet una gestió exemplar, completament exitosa”

“En quatre anys, hem reduït els 14 milions de deute curt a zero; i els 10 milions de llarg a 4,8”

“L’activitat agrària és una activitat econòmica, però també és una realitat social i cultural molt important”

Oriol Junqueras es va convertir al 2011 en el primer alcalde d’Esquerra Republicana de Sant Vicenç dels Horts després d’un pacte poc habitual amb Iniciativa i Convergència Democràtica que només s’entén per la criticada gestió dels darrers govern del PSC. El passat 24 de maig la formació independentista va guanyar clarament les eleccions amb 9 dels 21 regidors i va signar un pacte de govern amb els dos regidors de Sant Vicenç Sí que es Pot, la coalició impulsada per Podem. **///**

JUNQUERAS REPETEIX COM A ALCALDE, AQUEST COP, AMB LA COALICIÓ IMPULSADA PER PODEM | BCN CONTENT FACTORY

Pere Ríos

-Després d’uns mesos de rodatge, com va el pacte de govern municipal?

-El govern funciona extraordinàriament bé. Estem molt contents amb l’aportació de Sant Vicenç sí que es Pot. Estem incrementant encara més les partides socials, que ja havien estat el referent a la darrera legislatura, quan ja vam posar més diners que mai, en ocupació, serveis socials i ensenyament i les mantenim ara.

-A Sant Vicenç dels Horts hi ha hagut governs de tots colors i combinacions des del restabliment de la democràcia, un fet poc habitual a la comarca.

-Al 1979 va guanyar el PSUC, després van tenir governs socialistes que van durar relativament poc, perquè van tenir dificultats internes i vinculades amb una gestió poc clara. Va tornar Iniciativa, que governà 14 anys amb majories absolutes molts grans, després amb CDC i el PSC.

Al 2003 guanyen les eleccions els socialistes i mantenen l’alcaldia amb el PP fins el 2011, en que hi ha un canvi i entrem nosaltres.

-Quan es parla de Sant Vicenç sempre es recorda que té la taxa d’atur més alta del Baix Llobregat.

-Ha estat una constant històrica, també és la renda per càpita més baixa. És, encara ara, un poble amb dificultats objectives molt importants, però també d’èxits. Per exemple, un índex d’èxit escolar del 86%, la meitat de la mitjana de Catalunya. I d’aquest 14% que no acredita en primera instància, més del 9% ho acaba acreditant amb els programes d’acompanyament. Es nota que en les generacions més joves els índexs d’atur estan més baixos en termes relatius i estan més en sintonia amb la comarca. Estem en la línia correcta.

-Mirant estadístiques també es veu que, pel contrari, tenen un dels deutes més baixos de la comarca i

que l’han reduït molt als darrers anys.

-Brutalment. Ens vam trobar una situació molt difícil, amb un deute de 24 milions d’euros per un pressupost d’uns 28 milions. Dels 24 milions, 10 eren a llarg i 14 a curt termini. En quatre anys els 14 milions de deute curt els hem reduït a zero i els 10 milions els hem reduït a 4,8. Ha estat un èxit colossal dels governs als darrers anys. Això ens permet alliberar els diners dels inte-

ressos del deute i poder dedicar-los a polítiques socials que són les nostres prioritats. I tenim l’IBI més baix de la comarca i vam reduir la taxa d’escombraries a la meitat. És una gestió exemplar, exitosa completament.

-Sant Vicenç és un dels municipis amb barris més dispersos. Es podrà cosir urbanísticament algun dia?

R. Hem millorat molt als darrers anys. Els programes educatius ajuden molt, amb

les biblioteques i els patis oberts, i els monitors assistits que posa l’ajuntament per ajudar els alumnes a fer els deures. Tots són element d’inclusió social i integració. També s’han asfaltat zones que no ho havien estat mai, com la Font del Llargarut i s’ha fet un programa d’inversions amb participació popular molt elevada al barri de Sant Josep, que és un dels que té la renda més baixa.

-La barrera urbanística més important que té el municipi és la línia dels Ferrocarrils de la Generalitat, que trenca el poble en dos. Això té difícil solució.

-És una infraestructura que té molt d’impacte en el municipi, però que hem resolt des d’un punt de vista social, cultural, cívic i de les entitats, però no des del punt de vista de separació física que implica. Per poder-lo corregir necessitariem el soterrament de les vies i de moment això és molt lluny que passi.

-Haurem d’esperar que la independència de Catalunya es faci realitat per veure el soterrament?

-Es indubtable que tindriem més recursos i és molt probable que això passés. I tard o d’hora, un dia o un altre, és probable que acabi passant.

-En el seu moment es va planificar també un barri en zona agrària, al peu de la cruïlla que porta cap a Torrelles. Està totalment descartat?

-Totalment. Aquell projecte va desaparèixer. Estava molt mal redactat, no tenia sentit que en plena crisi econòmica i de bombolla immobiliària es volgués construir una infinitat d’habitatges que haurien quedat buits. No tenia

cap sentit i el Govern de la Generalitat va tirar enrere aquell projecte.

-Són compatibles els usos agraris amb l’interès que desperta la comarca per construir infraestructures per la seva ubicació? Ho estem veiem a Sant Boi, on moltes zones agrícoles estan quedant afectades.

-L’activitat agrària és una activitat econòmica, però també és una realitat social i cultural molt important. La preservació d’aquests espais va associat a la viabilitat de les explotacions agràries i en la mesura que els ciutadans ho sentin seu. Per això hem fet actuacions per acostar a la gent al riu, amb camins de ronda, activitats esportives i educatives, integrant activitats agràries amb entitats que treballen en persones en disminució, integrar els casals de la gent gran, impulsant horts de caràcter social per la gent gran.

-S’ha de repensar el centre comercial La Vailet?

-Estem parlant d’un projecte que es va fer fa molts anys i des de les hores ha canviat dràsticament la realitat comercial del país, perquè entremig han aparegut moltes superfícies comercials a Molins de Rei i Pallesjà i algunes estan en crisi, com les de Cornellà, Gavà, Viladecans o Castelldefels. Vist des d’aquesta perspectiva, el centre comercial de Sant Vicenç, amb les seves dificultats que tenen un origen molt llunyà, funciona molt millor del que passa amb altres pobles de la comarca. A la part baixa del Baix Llobregat i ha una sobreoferta de superfícies comercials que provoca una situació de viabilitat molt dubtosa per algunes. **///**

L’atur ha estat una constant històrica. També som la renda més baixa. Sant Vicenç és encara un poble amb dificultats objectives, però també un poble d’èxits”

...president d'Esquerra Republicana de Catalunya

“ERC porta 84 anys de procés sobiranista, d'altres no”

“En comparació amb el que anem a fer qualsevol aportació personal és menys important que el projecte col·lectiu que tots plegats volem representar”

Pere Ríos

-Sembla que un acord polític entre Convergència i la CUP és com barrejar l'oli i l'aigua. Els dos són líquids però incompatibles i Esquerra queda al mig. Hi haurà acord d'investidura?

-Estem convençuts que hi haurà acord d'investidura i govern perquè el que ens juguem tots plegats està per sobre de qualsevol interès de partit legítim que pugui tenir qualsevol d'aquests actors que vostè s'ha referit. Com que l'objectiu és molt important i tots som conscients, com que el mandat dels ciutadans és molt clar, etcètera, etcètera, estem segurs que hi haurà un acord.

-Abans o després de les eleccions generals del 20 de desembre?

-Això no ho sabem. El que és important és que negociant un acord que serà útil i efectiu pel país i tampoc no vindrà d'una setmana ni de dues. Si és abans molt millor i si és després serà després.

-Qui creu que pot ser el president?

-El candidat de Junts pel Sí, que és la força majoritària en el Parlament d'una forma molt clara, és el senyor Artur Mas. Sempre hem dit que en comparació amb el que anem a fer qualsevol aportació personal és menys important que el projecte col·lectiu que tots plegats volem representar. I els primers que ens ho apliquem som nosaltres perquè sempre diem que el paper que

vulgui jugar qualsevol persona d'Esquerra Republicana és molt poc rellevant comparat amb l'objectiu de justícia social, de modernització, de llibertat, d'eficàcia, de lluita contra la corrupció que volem assolir.

-Per tant, es descarta com alternativa a Mas per facilitar l'acord amb la CUP

-Jo en aquets moments no sóc una alternativa ni ho he sigut des de l'acord que tenim. El meu paper és irrellevant comparat amb l'objectiu que tenim. Jo faré el paper que toqui i això ho decidirem entre tots i encantat d'ajudar.

-Ve la CUP fent president Artur Mas?

-Això ho hauria de preguntar a la CUP i jo no sóc el seu portaveu, afortunadament per la CUP. Jo estic convençut que hi haurà acord.

-Quan Josep Tarradellas negociava l'Estatut de 1979 amb el Govern central deia a la sortida d'algunes reunions que havien anat molt bé i després es van saber que no era així. S'està reproduint aquest esquema?

-Es una suposició legítima per part seva, però nosaltres

estem convençuts que anirà molt bé.

-Fins a on està disposada a arribar Esquerra davant de l'anunciada resposta de l'Estat?

-Fins a on ens mandatin els ciutadans de Catalunya amb les seves decisions democràtiques. I com que és la democràcia la que ha de determinar els marcs legals estem absolutament convençuts que tindrem un marcs legals molt més moderns, eficients i adequats a les demandes socials, uns marcs molt més útils en les lluites contra les injustícies socials o contra la corrupció.

-Entén que hi hagi gent que faci un paral·lelisme entre el 6 octubre de 1934, quan el govern català va ser empresonat i es va suspendre l'autonomia de Catalunya i com pot acabar la situació actual?

-Que hagi d'entendre que es faci un paral·lelisme és una pressuposició equivocada. No hi ha cap paral·lelisme i el que segur que no hi ha és un paral·lelisme en el seu desenvolupament. Estem en el segle XXI,

Oriol Junqueras i Vies (Barcelona, 1969), va arribar a la presidència d'Esquerra Republicana fa més de cinc anys, quan aquesta formació va experimentar una crisi interna que va acabar amb el lideratge de Joan Puigcercós, després de formar part de dos governs tripartits. ERC s'ha convertit en un partit central de la política catalana i en el moment de realitzar aquesta entrevista no hi havia acord polític entre Junts pel Sí i la CUP per formar Govern a Catalunya després de les eleccions del 27 de setembre. ///

estem a la Unió Europea, en el marc d'una Europa democràtica. Això no se sembla en res a l'Europa dels anys 30 on Alemanya estava governada per Hitler, Itàlia per Mussolini i Espanya estava a punt de ser governada per un general colpista amb els suport dels dos anteriors.

-Durant aquests tres anys de procés sobiranista, Esquerra Republicana...

-(Interrupció) De fet, Esquerra Republicana porta 84 anys de procés sobiranista. Ara és evident que hi ha altres grups que no ho havien sigut i nosaltres estem molt contents que sigui així.

-Té raó, vostès sempre han defensat la independència i és Convergència que s'ha tornat que s'hi ha afegit.

-Insisteixo que és molt positiu que la gent s'afegixi a la causa de la raó i la justícia sempre és bo.

-Encara que de vegades sigui per apujar-se sobre l'onada i evitar que passi per sobre.

-És una opinió que jo, lògicament, no puc compartir.

-En qualsevol cas, el que deia és que Esquerra Republicana, que és un partit d'esquerres, ha hagut de sentir dur el procés, que ha estat còmplice de les retallades en educació, sanitat i serveis socials.

-És just el contrari. Que Esquerra hagi donat suport al Govern de Catalunya ha permès que els Pressupostos

JUNQUERAS, A LA PORTA D'ALCALDIA | BCN CONTENT FACTORY

siguin en termes percentuals els més socials de tota la història. Mai havia hagut més del 70% del pressupost de la Generalitat dedicat a polítiques socials. El total pressupostari de Catalunya no el decideix ni el Govern de Catalunya, ni el Parlament, ni els catalans, sinó el senyor Cristóbal Montoro.

-La gent no entén de percentatges, i el que veu és que augmenten les llistes d'espera per les retallades, que augmenten els barracons escolars, que es privatitzen serveis..

-I com que això ens preocupa, amb la nostra força política garantim que hi hagin els percentatges més importants destinats a salut i a ensenyament. El que volem és que hi hagin més recursos i que els diners que genera la nostra societat puguem decidir nosaltres on els invertim.

-Vostè sempre ha presumit d'integració social en la seva candidatura amb gent de diferents entitats de la vila, com la penya madrilitza o una cofradia, però hi ha

qui parla del risc de dividir els catalans en dues meitats.

-És evident que no, perquè la diferència entre un part i l'altra és enorme. 72 diputats explícitament a favor de la independència i només 52 expressament en contra. Per tant no estem parlant de dues meitats, sinó d'una diferència enorme a favor del sí a la independència.

-Sí, però a molts municipis del Baix Llobregat va guanyar Ciutadans el 27 de setembre.

-Això és molt positiu. Pensi que durant molts anys va guanyar el PSC.

-Vol dir que prefereix que guanyi Ciutadans al PSC?

-El que dic és que això és una decisió que pren la ciutadania en el seu conjunt. Nosaltres sempre hem respectat el resultat i l'únic que demanen és que ells els respectin ara. La realitat electoral d'aquesta comarca la decideixen les persones, com ha de ser, i nosaltres encantats que sigui així. ///

Sempre hem respectat el resultat i l'únic que demanem és que ells el respectin ara”

Infraestructures

El Ministeri de Foment fixa l'any 2017 com a límit per acabar la variant de Vallirana

La ministra Ana Pastor visita les obres i confirma la data de finalització de l'obra tot i la reducció de la partida pressupostària

Els PP.GG recullen una partida específica de 18 milions per 2016, pràcticament la meitat dels 35 que estaven promesos

Imanol Crespo

Més d'una dècada d'espera per realitzar poc més de dos quilòmetres de via és el balanç que han hagut de suportar els veïns i veïnes de Vallirana, mentre més de 20.000 vehicles passen encara avui pel centre de la vila. Ens referim a la variant de Vallirana, infraestructura que, per fi, sembla que veu la llum al final del túnel mai millor dit.

Des que es van iniciar les obres al 2004, en dues ocasions es van haver d'interrompre per falta de finançament; l'última vegada al 2011. Ara, després de reprendre l'activitat l'any passat, la ministra de Foment, Ana Pastor, garanteix que l'obertura de la variant es farà efectiva per l'any 2017. Així ho ha dit durant una sobtada visita a la zona de les obres al municipi baixllobregatí, acompanyada de la delegada del Govern a Catalunya, Llanos de Luna, i l'alcaldeessa socialista de la ciutat, Eva Martínez: S'està treballant al màxim i, per tant, si no hi ha cap problema tècnic, es terminaran les obres a 2017", assegurava Pastor.

Aquesta és, doncs, la nova promesa de Foment que considera, en tot cas, que serà suficient la nova partida enregistrada als Pressupostos Generals de l'Estat que s'aprovaran per 2016 i que enlloc d'una partida de 35 milions d'euros, com es tenia previst, serà de 18 milions. Tot i que aquesta qüestió va posar en alerta al govern municipal, les converses telefòniques mantingudes amb el secretari general d'infraestructures, Manuel Niño, i la visita d'Ana Pastor s'han guanyat, segons ens explica Eva Martínez, la seva confiança. Segons Foment, la partida registrada hauria de ser suficient per l'execució del calendari d'aquestes obres tan reclamades pel territori: "el pressupost té unes quantitats consignades en els anys següents com totes les grans obres, perquè s'han de fer liquidacions i hi ha un període de garantia, però si no hi ha cap problema, les obres estaran acabades al 2017. S'està fent un esforç important

ESTAT DE LES OBRES AL NOVEMBRE DE 2014, JUST QUAN ES VAN REANUDAR DESPRÉS DE TRES ANYS ATURADES | ARXIU

per una obra tan demandada per Vallirana i per tot el territori", afegia.

En concret, des de 1989 es reclama aquesta via que permetrà alleugerir el trànsit pel centre del municipi i, sobretot, millorar en seguretat.

Pressupost total de 142,7 milions d'euros

Tot i els seus 2.400 metres de longitud, la nova infraestructura té destinat un pressupost total de 142,7 milions

d'euros, inclosos els costos de redacció del projecte, l'import estimat de les expropiacions i l'assistència tècnica i vigilància de l'obra. L'obra inclou la realització de dos nous túnels en forma de tub, un per sentit de circulació, de 1.400 metres de longitud.

D'altra banda, l'obra contempla dos enllaços més, un, amb Vallirana Oest en connexió amb la CN.340 pel costat de Tarragona i, dos, l'enllaç de Vallirana Est amb la variant de Cervelló pel costat Barcelona. ///

**Agencia
Publicitaria
El Llobregat**

Diseñamos sus campañas publicitarias
Asesoramiento técnico por expertos en marketing,
inserciones publicitarias en prensa local y comarcal,
diseño de publicidad, encartes...

publicidad@elllobregat.com - 671 54 09 21

Eva Martínez, alcaldessa de Vallirana

“Telefònicament no em generava molta tranquil·litat. Ara, amb la visita de la ministra ja sí m’ho crec”

“Ens asseguren que amb la partida aprovada als PP.GG, l’obra estarà acabada en dos anys”

“Tinc el compromís tant del PSC, com ara del PP i CiU i altres partits que defensen aquesta obra com a prioritària”

La finalització de les obres de la variant de Vallirana té una nova data que, aquest cop sí, sembla que serà la definitiva. El Govern de l'Estat fixa el 2017 com el límit i ho fa després de reduir la partida pressupostària que es recollirà al 2016 en 17 milions d'euros, qüestió que va posar a l'estiu en alerta a l'equip de govern local. Ara, però, després de diferents converses telefòniques i amb la visita express d'Ana Pastor a les obres —que des de la reanudació l'any passat de l'activitat no s'han aturat—, l'alcaldessa socialista Eva Martínez creu que no s'han de buscar les tres potes al gat i confia en la paraula de la titular del ministeri i del secretari general d'infraestructures. Amb tot, la prudència no està de més sobretot amb la nova cita electoral del 20 de desembre. Segons l'alcaldessa, tenen el compromís dels grans partits i, per tant, esperen que els resultats no afectin al calendari d'execució de les obres.

-La ministra de Foment, Ana Pastor, ha confirmat després de visitar les obres que la variant de Vallirana estarà enllestida el 2017. ¿Con rep l'equip de govern aquesta nova promesa?

-Estem contents. De fet, farà un mes aproximadament vaig tenir una conversa telefònica amb el senyor Manuel Niño, que és el secretari general d'infraes-

tructures, i en aquesta conversa, que li recriminava perquè no s'havien acceptat les esmenes al Pressupost General de l'Estat per 2016, ja em va avançar que estaven treballant per tenir les obres acabades per 2017. Li vaig reclamar aleshores que, si era així, que tingués una confirmació oficial i aquesta ha arribat de la mà de la ministra que amb una visita express, que ens va comunicar al dia anterior, doncs, ha vingut i ha garantit que estaran pel 2017.

-Vostè va estar amb la ministra. ¿Quines van ser les seves sensacions personals? És a dir, ¿podem creure en aquesta nova data?

-Van ser positives. És una persona molt educada, seriosa i el que va dir ho va dir amb coneixement de causa. Va estar parlant amb tècnics, amb persones de l'empresa i amb enginyers, i van ser aquests els que van confirmar que la capacitat tècnica de l'obra era la que era i que ara s'estava treballant a màxima intensitat i que, amb aquest ritme, l'obra pot estar finalitzada en dos anys. D'altra banda, ells creuen que amb les partides que ja estan assignades per 2016 i amb la previsió de 2017 ja és suficient per acabar les obres.

-No genera molta confiança, en tot cas, com denunciaven vostès a l'agost, que hagin reduït les partides dels PP.GG. Segons el ministeri, diu, seria sufici-

ent per acabar les obres.

-Ens va sorprendre molt aquesta reducció de la partida de 2016 en comparació amb la partida de 2015. Perquè es preveia 35 milions d'euros i la realitat és que segons la llei de pressupostos que sortirà per 2016 només recull 18 milions d'euros. Es va convocar a la comissió de la variant i des de la comissió, una de les accions que vam aprovar, va ser fer un ple extraordinari i amb aquest moure totes les fitxes polítiques perquè aquesta partida

es canviés. Des del PSC i des de CiU s'han presentat esmenes al Pressupost, però el Partit Popular no l'has va acceptar. ¿Què va passar després? Que amb aquestes trucades i aquestes converses amb el Ministeri, ens asseguren que amb aquesta partida de 18 milions d'euros al 2016 i 47 milions al 2017 l'obra estarà acabada per aquest any. I què, aleshores, aquells milions que quedaven penjats al 2018 i 2019, només eren per temes de realització de contractes i altres temes relacionats

però que no afectaven a les obres. Clar, això que ens ho van dir telefònicament i que no em generava molta tranquil·litat, doncs ara, amb la visita de la ministra sí m'ho crec. Ara, que passarà després del 20 de desembre, segons qui governi, no ho podem saber. De moment, el que tenim és que molts partits polítics que sí han declarat que és una obra prioritària i que, per tant, compliran amb el calendari de les obres.

-¿Quin benefici representa pel municipi aques-

ta variant, una demanda històrica de Vallirana?

-Sí, des de l'any 1989. Fa molts anys que la ciutadania reclama aquesta variant. El primer és seguretat. Seguretat dels veïns i veïnes perquè encara passen pel centre de la població més de 20.000 vehicles, 4.000 d'ells vehicles pesants. Són molts vehicles. Per tant, guanyarem en seguretat; guanyarem en neteja; en medi ambient, en soroll i, també, a nivell econòmic. La variant de Vallirana serà la única via lliure de peatge de totes les que connecten les comarques de Tarragona amb les de Barcelona.

-Apuntava vostè la cita del 20 de desembre. Tenint en compte que és trigarà més d'una dècada per fer dos quilòmetres, ¿creu que els hi ha afectat els canvis de govern i que, per tant, ha estat més una qüestió política?

-Jo el què sé és que tinc el compromís tant del Partit Socialista com ara del Partit Popular i de Convergència i Unió, així com altres partits que han votat unànimement les resolucions que s'han fet al Parlament en relació a aquesta obra i que defensaven que era una obra prioritària i que s'han d'aportar els recursos per finalitzar-la. Per tant, hi ha partits que volen continuar amb aquestes obres. ¿Què passarà? No ho sé. Jo espero que surti Pedro Sánchez i que aquestes obres estiguin per 2017. ■■■

L'ALCALDESSA DE VALLIRANA, EVA MARTÍNEZ, LA TERCERA PER LA DRETA A LA IMATGE, REPASSA PER EL LLOBREGAT LA VISITA DE LA MINISTRA DE FOMENT, ANA PASTOR, I LA NOVA DATA PER FINALITZAR L'OBRA

Collboni (PSC) defiende un “auténtico” gobierno metropolitano

El vicepresidente de la AMB impulsa un nuevo modelo de crecimiento “inclusivo”, promueve la cooperación municipal y apuesta por un plan turístico para todo el área metropolitana

El pacto entre Barcelona en Comú (BeC), ICV, ERC y PSC que elevó a Ada Colau a la presidencia de la AMB, manifiesta contradicciones en vísperas de la elaboración del Plan de Acción Metropolitano (PAM)

J.C Valero

El pacto a cuatro bandas entre Barcelona en Comú (BeC), ICV, ERC y PSC, que elevó en verano a Ada Colau a la presidencia del Área Metropolitana de Barcelona (AMB), empieza a hacer aguas. La formación de la alcaldesa barcelonesa, respaldada por ICV, ha abierto varias brechas en la institución metropolitana, que con 637 millones de euros supone el presupuesto público más alto con influencia directa en L’Hospitalet y el Baix Llobregat.

El AMB es una potente institución inversora y gestora en materia de medio ambiente, transporte, tratamiento de residuos, urbanismo, parques y playas, entre otros. En los últimos cuatro años, han sido los fondos del AMB los que han financiado planes locales de ocupación en los municipios metropolitanos para afrontar emergencias sociales provocadas por la crisis. El potencial de la institución lo reflejan dos datos más: el 52% del PIB de Cataluña se produce en el ámbito metropolitano, que es la mayor área de concentración humana, económica y cultural del país, con el 52% de sus puestos de trabajo.

Las grietas se producen en cuatro aspectos fundamentales: la gestión de la marca Barcelona, la moratoria hotelera, cómo se desarrolla económicamente el área metropolitana, principal motor de Cataluña, y en la creación de la

empresa mixta Aigües de Barcelona Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l’Aigua SA, considerada por los ecologistas y BeC una privatización intolerable, al estar participada en un 85% por Agbar y el 15% restante por la propia AMB. Contra la empresa concesionaria del servicio integral del agua de boca en 23 municipios, la asociación Agua es Vida, vinculada a los movimientos sociales que elevaron a Colau a la alcaldía barcelonesa, interpuso una querrela que se mantiene tras el pacto metropolitano alcanzado con ERC y PSC.

El vicepresidente de Desarrollo Social y Económico de la AMB, el socialista Jaume Collboni, ha avanzado en el último Foro Fem Llobregat que será a partir de ahora, que arrancará la elaboración del Plan de Acción Metropolitano (PAM), cuando “se comprobará hasta qué punto hay consenso político”. De momento, todas las iniciativas que Ada Colau ha rechazado (hoteles y pista de hielo en la plaza Catalunya) han sido acogidas rápidamente por la alcaldesa de L’Hospitalet, la socialista Núria Marín, rápida de reflejos para dinamizar la segunda ciudad de Cataluña al tiempo que recauda ingresos directos para sus arcas municipales.

La guerra del agua

El pacto alcanzado este verano entre las cuatro formaciones políticas en la AMB explicita que la institución metro-

politana “auditará para revisar el proceso de privatización de la gestión del agua”. Este punto fue impuesto por BeC con el apoyo de ICV para aprobar el cartapacio con PSC y ERC, pese a que de los 90 consejeros, BeC tiene solo 7 (integrados en los 18 de Entesa, que incluye ICV), mientras que el PSC es la fuerza metropolitana mayoritaria, al contar con 33 consejeros. El partido de Colau también impuso en el pacto el despliegue de una Agencia de la Transparencia en la AMB. La auditoría revisará la creación en 2013 de la sociedad Aigües de Barcelona, un proceso que convirtió al área metropolitana barcelonesa en la primera zona de Cataluña donde todas las actividades vinculadas con la gestión del agua han quedado en manos del capital privado. Con la sociedad, Agbar se quedaba incluso el canon del agua de los 36 municipios integrados en el organismo supramunicipal.

La concejal barcelonesa Janet Sanz (BeC), miembro del equipo de gobierno de Colau y responsable del Área de Medio Ambiente de la AMB, defiende que “se trata de auditar y ver cómo se hizo el contrato de la sociedad, y si se garantizó el derecho público”, puesto que no se hizo concurso, lo que dio lugar a varios pleitos por parte de otros operadores. En el marco de la denominada “guerra del agua” que también enfrenta a Agbar con la Generalitat por la privatización de Aguas Ter Llobregat (ATLL) a la compañía Acciona, el acuerdo alcanzado sobre la revisión del contrato en el AMB pretende, explica un comunicado de BeC, “trabajar para garantizar que el interés público esté por delante del interés particular, entendiendo el acceso al agua de adecuada calidad como un derecho humano, libre de barreras económicas”.

Otro punto de fricción en el organismo metropolitano entre la formación de Colau y el PSC ha sido el nombramiento de Joan Pinyol Ribas como director de Medio Ambiente de la AMB y brazo derecho de Janet Sanz, área de la que depende la sociedad mixta Aguas de Barcelona, en el punto de mira de la auditoría. Pinyol fue gerente de la Agencia Catalana del Agua y el principal impulsor de la polémica privatización de Aigües Ter Llobregat (ATLL) cuando Lluís Recoder era el conseller de Territorio y Sostenibilidad. La adjudicación a la compañía Acciona fue cuestionada por un organismo de la propia Generalitat y motivo de una guerra judicial impulsada por Agbar, que ha logrado una sentencia favorable del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Plan turístico para todos

Otro de los puntos de tensión es la moratoria turística impulsada por Colau. El vicepresidente de Desarrollo Social y Económico del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y líder socialista en el Ayuntamiento barcelonés, Jaume Collboni, defiende que el plan turístico “solo para Barcelona”, como impulsa la alcaldesa Ada Colau, “no

JAUME COLLBONI, VICEPRESIDENTE DEL AMB, PROTAGONIZÓ EL ÚLTIMO FEM LLOBREGAT DE AEBALL | BCN CONTENT FACTORY

tiene sentido” y aboga por abordar “un plan metropolitano”, porque, a su juicio, se ha comprobado que cuando el Ayuntamiento barcelonés ha impuesto una moratoria hotelera, L’Hospitalet enseguida se ha ofrecido para alojar establecimientos, hasta ofrecer tres solares para las nuevas implantaciones.

L’Hospitalet se ha convertido por méritos propios en un importante polo de centralidad del área metropolitana de Barcelona y en el segundo motor económico de Cataluña, con un papel predominante en el turismo de negocios, la industria biomédica y la producción cultural. Lo recordó su alcaldesa, Núria Marín, en una conferencia que ofreció ante los empresarios en la Cámara de Comercio de Barcelona. Ante el anuncio “urbi et orbi” de una moratoria de hoteles en Barcelona que puede llevar al traste importantes inversiones, Núria Marín se ha erigido en la defensora de la marca Barcelona ofreciendo a los empresarios turísticos tres solares para que levanten los hoteles que frena Ada Colau.

“Se ha pasado de frenada”

Tanto para lo bueno como para lo malo, la marca Barcelona trasciende lo doméstico y por eso la alcaldesa de L’Hospitalet, y también Jaume Collboni (PSC) han pedido a Colau que tenga cuidado con los mensajes que proyecta al extranjero, porque la competencia global es feroz y el área metropolitana se juega el futuro en la Champions de la liga mundial de las ciudades. “El gobierno de Colau se ha dado cuenta de que se ha pasado de frenada y nos va a costar dinero por las indemnizaciones que habrá que afrontar”, ha advertido Collboni, que participó en el Fórum Empresarial Llobregat, organizado por la patronal AEBALL que preside Manuel Rosillo.

“Es absurdo y no tiene sentido que otras ciudades, como Madrid, aspiren a ser turísticas y sufran por lograrlo, mientras se renuncia y estigmatiza el sector”, ha subrayado Collboni tras señalar que el PSC se opuso a la moratoria turística en toda la ciudad, aunque ha reconocido que esta medida “sí la permitiría en algunos barrios, como Eixample y Ciutat Vella, donde existe un problema de masificación, pero no ocurre lo mismo en Les Corts, L’Hospitalet o Nou Barris”. La alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín, ha reivindicado en el mismo acto la necesi-

ADA COLAU Y NÚRIA MARÍN, ALCALDESAS DE BARCELONA Y L'HOSPITALET, RESPECTIVAMENTE, EN EL PLENO DE CONSTITUCIÓN DE LA AMB | BCN CONTENT

dad de “una estrategia conjunta y coordinada de todos los municipios metropolitanos”.

Pacto “en construcción”

Ante los empresarios de AEBALL y el Foro Fem Llobregat, Collboni ha desvelado que está trabajando para impulsar la cogestión de la Marca Barcelona, debido a la importancia que tiene para la promoción económica de la zona y el impacto global que representa. “No será fácil convencer al actual equipo del Ayuntamiento de Barcelona”, ha reconocido en este punto. El líder socialista de Barcelona admite que el consenso político en el AMB “aún está en construcción”, aunque subrayó que “sí que está asumida y consensuada la idea previa y básica de un desarrollo económico inclusivo”. Es en el modo de lograrlo donde existen diferencias, pese a que “un desarrollo económico inclusivo es socialdemócrata, la media donde todos nos podemos encontrar”.

Collboni, que ha asumido hace poco la responsabilidad de dinamizar económicamente el área metropolitana, ha compartido con los empresarios los ejes de su actuación. Empezando por delimitar su marco. En este sentido, Collboni destaca la importancia que tienen las áreas metropolitanas en el resto del mundo, porque “las fronteras son un artefacto del pasado”, y señala que “ahora tenemos la oportunidad desde Barcelona de liderar una macroregión económica y social desde Lyon hasta Levante”.

Liderazgo compartido

Collboni se ha mostrado partidario de un “liderazgo compartido” que busque la cooperación entre las diversas administraciones y ha avanzado que quiere impulsar “una agencia metropolitana de desarrollo económico”. En este sentido, subraya que trabaja por un consenso no sólo interno, sino también la complicidad y la participación de los agentes sociales y de las empresas, de las que ha destacado su labor de creación de riqueza y puestos de trabajo. Bajo esta estrategia, Collboni quiere proyectar un “crecimiento inclusivo” que “permita la reactivación sostenible de la economía y la reducción de las desigualdades”. En este sentido, ha añadido que el papel de la AMB es el de “facilitar un contexto que favorezca este crecimiento, sin ser una intervención directa”.

El Vicepresidente de Desarrollo Social y Económica del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) también ha destacado que aunque el AMB ha desarrollado tradicionalmente sobre todo políticas relacionadas con el medio ambiente y la movilidad, actualmente está potenciando el área de promoción económica, que, sin duplicar el esfuerzo que ya vienen desempeñando las entidades locales, puede establecer políticas que faciliten el trabajo de éstas. En este sentido, ha explicado que el AMB ha destinado una línea de subvenciones para la mejora de los polígonos industriales. Durante el coloquio, desde el Fórum Empresarial, la directora de la patronal AEBALL, María Rosa Fiol, ha pedido a Collboni que retome la labor que ya estaban realizando sus antecesores para eliminar barreras administrativas a las empresas, por ejemplo las derivadas de cambios de ubicación entre municipios del área, que suponen una importante carga administrativa que dificulta la vida de las empresas. ///

El Gobierno de Colau se ha dado cuenta de que se ha pasado de frenada”

La Farga de L’Hospitalet acogerá la pista de hielo

Además de la moratoria hotelera, la siguiente decisión de Ada Colau y su formación Barcelona Comú (BeC) nada más llegar la alcaldía de la capital catalana fue rechazar la pista de hielo temporal que durante cuatro Navidades se había instalado en la plaza Cataluña durante las fiestas bajo el nombre “Bargelona”. La iniciativa la impulsó el alcalde Xavier Trias y estaba sufragada por los comerciantes de los principales ejes de Barcelona, junto a un incremento de la iluminación navideña como medidas de dinamización del consumo en la ciudad.

Colau decidió no renovar esta iniciativa por considerarla poco “sostenible” y poco “coherente” con una ciudad mediterránea. Al igual que en el caso de los hoteles, el Ayuntamiento de L’Hospitalet se ha propuesto

como alternativa y ha conseguido que la pista de hielo, sufragada a través de la Fundació Barcelona Comerç, se monte este año en el recinto ferial de La Farga, del viernes 27 de noviembre al domingo 10 de enero.

En un comunicado conjunto, los promotores de la pista de hielo y el Ayuntamiento de L’Hospitalet aseguran que la instalación permitirá crear 200 puestos de trabajo temporal, y que se ampliará respecto a las dimensiones que venía ocupando en Barcelona. La alcaldesa de L’Hospitalet, la socialista Nuria Marín, ha explicado que la iniciativa permitirá “dinamizar” la zona, además de suponer ingresos directos para las arcas municipales, por el alquiler del espacio. También ha apuntado que su consistorio se aprestará a acoger otras iniciativas similares que rechace Barcelona. ///

L'AMB frega els 1.500 milions d'euros de pressupost pel 2016

PRIMER CONSELL D'ALCALDES DE L'AMB | ARXIU

El pressupost de l'ens metropolità és el tercer públic més important, en termes quantitius, de tota Catalunya

Transport i mobilitat i la gestió de residus urbans representen més del 60% del pressupost total de l'AMB

Redacció

El creixent esperit metropolità que ha aconseguit, precisament, afavorir una major centralitat de tot l'anell metropolità més enllà de Barcelona té un nexu inequívoc que és l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Precisament per això guanya encara més importància l'aprovació dels seus pressupostos que, tot i ser continuistes d'esperit, continuen a l'alça. El Consell Metropolità de l'AMB ha aprovat, amb els vots favorables dels grups PSC, Entesa, ERC (coalició del govern metropolità), Compromís i Acord per Torrelles i Plataforma Ciutadana per Barcerà, els pressupostos inicials per l'any 2016 que ascendeixen a un total de 1.491 milions d'euros. CiU i CUP s'han abstenut front el vot contrari de Partit Popular i Ciutadans.

Dins d'aquest pressupost, que va adreçat a uns 3,2 milions de persones de l'àmbit metropolità, s'inclou el destinat a la pròpia institució de l'AMB, que creix en un 4,06% respecte l'exercici anterior (663,35 milions d'euros), així com els seus altres organismes autònoms com és el cas de l'Institut Metropolità del Taxi (2,17M€), els estat de previsió d l'Institut Metropolità de Promoció del Sòl i Gestió Patrimonial (54,17 M€) i, en tercer lloc, les seves societats mercantils: Centre Metropolità d'Informació i Promoció del Transport (1,61 M€), Transports de Barcelona SA (309,22 M€) i Ferrocarril Metropolità de Barcelona SA (476,9 M€).

Amb tot, el pressupost metropolità és el tercer pressupost públic més important de tota Catalunya, només després del de la Generalitat i del de l'Ajuntament de Barcelona, que permet així abordar des de la institució prò-

TRANSPORT I MOBILITAT ÉS L'ÀREA D'ACTUACIÓ QUE MÉS PRESSUPOST COMPTA DINS DE L'AMB AMB MÉS DE 250 MILIONS D'EUROS | BCN CONTENT FACTORY

pia de l'AMB principalment nou eixos d'actuació. El més destacat és l'àmbit del transport i la mobilitat on es destinarà fins a 251,62 M€, és a dir, un 37,9% del total. Dins d'aquesta àrea d'actuació destacada els costos vinculats a la prestació dels serveis de transport públic (100,9M€) i l'aportació a l'Autoritat del Transport Metropolità (106,44M€) per contribuir al conjunt del finançament del sistema metropolità. En paral·lel, cal sumar la gestió de la tarifació social (34,9M€) que permet oferir la targeta rosa i altres títols destinats a persones, per exemple, amb mobilitat reduïda.

Tot seguit del transport i la mobilitat, el segon sector més car per l'AMB és la gestió de residus urbans, àrea on es destinarà 161,4M€ (24,3% del pressupost). D'aquí, l'explotació dels Ecoparcs representa el major cost amb 108,7 M€. Si sumem, doncs, aquestes dues primeres àrees, veiem com l'AMB destina un 62,2% del total del pressupost en transport, mobilitat i residus.

D'altra banda, destaca la partida de 101,5M€ (15,3%) en inversions al territori a través del Pla d'Inversions Metropolità, així com per donar suport a projectes de polítiques socials dels municipis metropolitans. En aquest àmbit es compta també el manteniment i els serveis associats tant a platges, parcs i espais fluvials, Collserola, com les Rondes de Barcelona.

Finalment, la partida destinada a les despeses de personal, estructura i financeres (71,8M€); el cicle integral de l'aigua (64,2M€); la planificació estratègica (1,9M€); l'Àrea d'Internacional i de Cooperació (1,6M€); el desenvolupament social i econòmic (1,03M€) i el suport a altres institucions de les qual participa l'AMB (7,9M€), completen els nou eixos estructurals de l'ens metropolità. **///**

Frente común del poder local en defensa de las inversiones y del empleo en Seat

El Consejo de Alcaldes pide a la dirección de la empresa que se lleven a cabo las inversiones prometidas para mantener la competitividad

Los alcaldes del territorio califican de “vital” el sector y piden a Industria y a la Generalitat responsabilidad y una actitud activa para resolver el conflicto

EL CONSEJO DE ALCALDES DEL BAIX LLOBREGAT ESTUVO RODEADO DE REPRESENTANTES SINDICALES Y PATRONALES DEL TERRITORIO

“Para la comarca son de vital importancia empresas tractoras del sector del automóvil como la Seat y la Nissan, que concentran por sí mismas una producción económica y una generación de ocupación realmente importante para el Baix Llobregat y para el conjunto de Cataluña”, recoge el manifiesto firmado por todos los ediles del territorio, aprobado por unanimidad.

De esta manera, el Consejo de Alcaldes y Alcaldesas del Baix Llobregat ha ofrecido su inquebrantable apoyo a la automovilística en su primera reunión de la legislatura para salir en defensa de las inversiones prometidas por el grupo alemán y que se cifra, como hemos explicado en El Llobregat, en 3.300 millones de euros a invertir hasta 2019, exclusivamente en Martorell.

Todos con los trabajadores de Seat

En un acto que contó tanto con representantes sindicales del Comitè de Empresa de UGT y de CCOO de Seat como con figuras destacadas de las patronales Aeball y Pimec, los alcaldes del Baix han hecho baza de los argumentos económicos del territorio para expresar tres puntos fundamentales a Seat y a Volkswagen: dar apoyo a la existencia de Seat en nuestro territorio; constatar la necesidad de las inversiones prometidas para mantener la competitividad y la viabilidad de Seat en Martorell y “afianzar la actividad y la ocupación global del sector auxiliar del automóvil tanto en la comarca como en el conjunto de Cataluña”; y, por último, pedir a las administraciones competentes en política industrial (especialmente a la Generalitat y al Ministerio de Industria, Energía y Turismo del Gobierno de España) que mantengan una actitud activa para resolver el conflicto que pueda afectar a la planta y a sus empleados.

Y es que cualquier apoyo es poco en este momento dulce que vivía la empresa española después de años de dificultades; y que se ha topado, sin quererlo ni beberlo, con una losa en el camino. Losa que o se quita rápido o acabará invitando al cliente final a ir por otros derroteros. La actual incerteza no ayuda y menos en este momento en el que las administraciones volvían a apostar por la reindustrialización de los territorios, algo clave, casi inherente al Baix Llobregat. Tal y como comienza el manifiesto, representamos una de las comarcas más industrializadas de Cataluña, con un peso del sector industrial dentro del PIB comarcal del 22,16%, por encima de la media catalana que es del 20,35%.

Esto es, en gran parte, gracias a este sector automovilístico que se concreta con una infinidad de sinergias industriales, que sin Seat podrían poner en peligro a centenares e, incluso, a miles de puestos de trabajo. ///

Redacción

Doce meses después de que trascendiera la noticia de que el grupo Volkswagen había instalado motores trucados para pasar la normativa norteamericana en materia medioambiental, la incerteza sigue intacta alrededor de la posible afectación que puede sufrir la empresa española Seat, ubicada en Martorell.

No se trata de una cuestión menor teniendo en cuenta que se es la compañía más importante del territorio, la primera industria de Cataluña y, por tradición, el emblema automovilístico español. Es una compañía fundamental en lo económico y por lo que se refiere al empleo de la que depende, además, una importante red de compañías proveedoras también afincadas en el territorio. Por ello, todos los alcaldes del territorio han querido hacer visible su apoyo a Seat con un frente común por el futuro de la planta automovilística en Martorell, por su competitividad y en defensa de todos los trabajadores de la compañía:

El Pacte Industrial obre el debat de la governança en xarxa per afavorir un major desenvolupament

El repte és millorar les fórmules de governança multinivell, amb la inclusió també d'altres actors del món acadèmic i privat

La investigació social ha de tenir un paper més rellevant per construir noves estratègies, però ha de millorar el seu caràcter transformador

Imanol Crespo

Es anys de crisi econòmica ha marcat, en molts casos, un punt i apart que obliga a abordar les problemàtiques existents amb nous mètodes diferents als tradicionals. Situacions extraordinàries i contextos complexos demanen solucions i respostes també excepcionals a les que fins ara s'havien donat i que encara són vigents en molts casos. Ara que la recuperació econòmica comença a ser una realitat tot i que de manera incipient és moment de plantejar el model de desenvolupament territorial i els reptes encara pendents que de no assolir-se continuaran sent murs intangibles també per a les zones subregionals com les comarques. En aquest marc, el Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona ha presentat el seu Paper 2 sota el nom "Vers un nou model de desenvolupament territorial: el repte de reaprendre formes de treball", de les economistes Miren Estensoro i Miren Larrea, ambdues de l'Institut Basc de Competitivitat Orkestra, un exemple del nou model que exigeix en aquets sentit la complexa societat del segle XXI.

Amb aquest document, el Pacte Industrial, presidit per l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, obre el debat de la línia a seguir i que té un concepte propi com a punt de partida: el diagnòstic i la implantació de les estratègies d'especialització intel·ligent (RIS3) de Dominique Foray, precursor del concepte. Aquest tipus són estratègies de recerca i desenvolupament que busquen generar avantatges competitiu en el territori d'acord amb les oportunitats i les fortaleses existents. D'aquesta manera, hi ha una fase prèvia de selecció i prioritització per després emfatitzar en sectors més concrets les polítiques d'innovació. S'afavoreix -a diferència de la verticalitat regional d'altres polítiques d'innovació- que els territoris com les ciutats o les

EL PACTE INDUSTRIAL PRESENTA EL SEU PAPER 2, COM ÉS HABITUAL, A L'ESCOLA INDUSTRIAL DE BARCELONA. AL CENTRE DE LA IMATGE, CARLES RUIZ, ALCALDE DE VILADENCAS I PRESIDENT DE L'ENTITAT, VA MODERAR L'ACTE AMB LA COMPANYIA DE LES DUES AUTORES DE LA INVESTIGACIÓ I JOSEP M. VILALTA | I. CRESPO

comarques es desmarquin de la resta amb una aposta per les seves fortaleses, on s'aplicarà intensivament la seva intervenció. Però perquè això sigui possible és fonamental un canvi en les formes de treball, en les maneres organitzatives, en la manera de fer política, així com un major apropament del món acadèmic a la realitat per afavorir la investigació-acció: "Creiem que s'inverteix molt en investigació i desenvolupament, però no s'està aprofitant aquest rol constructiu, transformador, de la investigació social", apuntava Estensoro, una de les coautoros.

Governança multinivell

Un dels reptes que l'estudi del Pacte Industrial planteja és l'articulació multinivell entesa com les diferents polítiques i estratègies que es defineixen tenint en compte els respectius nivells territorials que conviuen en un mateix territori. I és que sí és ben cert que, tot i que hi ha diferents ens administratius que corresponen als seus àmbits corresponents, hi ha un dèficit pel que fa entitats on estiguin representants aquests diferents nivells competencials: local, comarcal, provincial, fins al regional. És més habitual tenir una política regional que genera les seves estratègies en matèria d'innovació i on els diferents actors subregionals s'alineen complint aquests paràmetres ja fixats. Aquest concepte acaba convertint al Govern regional, en

aquest cas, en un actor central tal i com el Govern nacional. I aquest és precisament un dels tradicionals marcs amb el que les estratègies d'especialització intel·ligent vol trencar: la centralitat del Govern front d'un desenvolupament per territoris subregionals com les comarques: "Foray reconeix que els processos RIS3 requereixen posar èmfasi en la lògica de baix a dalt (bottom up), o descentralitzadora, del procés de disseny de polítiques a promoure i posar en pràctica mecanismes moderns de governança.

En xarxa

Segons Estensoro i Larrea, que exposen la seva teoria amb exemples que ja són una realitat al territori basc, a través de diferents agències de desenvolupament comarcals, a més de la governança multinivell, s'ha d'anar un pas més enllà amb l'aposta de les relacions en xarxa: "El repte de l'especialització intel·ligent és un repte compartit per més actors del territori que el govern regional, ja que el nou mode de relacions depèn de múltiples actors". En aquest sentit, cal tenir en compte aquesta complexitat en què els múltiples actors del territori puguin fer la seva aportació. S'estan referint, d'una banda, al món acadèmic i, d'altra, al món empresarial o privat. Efectivament, el sector públic i, per tant, la política; les universitats i les empreses són tres pilars fonamentals pel desenvolupament, però que fins ara

Hem de reforçar aquesta lògica horitzontal de donar prioritat a tots els actors del territori; entre ells, les universitats i les empreses"

EL CLÚSTER DE SALUT MENTAL DE CATALUNYA, AMB SEU A SANT BOI, ÉS UN CLAR EXEMPLE DEL MODEL QUE CAL APLICAR PER AFAVORIR EL DESENVOLUPAMENT TERRITORIAL. A LA IMATGE, JOAN ORRIT, PRESIDENT DEL CLÚSTER I DIRECTOR GERENT DE L'HOSPITAL BENITO MENNÍ CASM GERMANES HOSPITALÀRIES DEL SAGRAT COR DE JESÚS; BOI RUIZ, CONSELLER EN FUNCIONS DE SALUT, I LLUÏSA MORET, ALCALDESSA DE SANT BOI | ARXIU

han avançat cadascuna per la seva banda, amb excessiva independència, i sense gaire col·laboració entre elles; una col·laboració que es resumeix en pactes bilaterals, en qualsevol cas.

L'estudi proposa anar més enllà i reforçar aquesta "lògica horitzontal de donar prioritat a tots els actors reals del territori", deia Josep Maria Vilalta, secretari executiu de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques. Guanya pes, doncs, el concepte de clúster on tant l'administració pública, en els seus diferents nivells, la vessant empresarial, però també l'acadèmica està representada. En aquest sentit, Vilalta va reconèixer per El Llobregat que tant el Clúster de Salut Mental de Catalunya, amb seu a Sant Boi de Llobregat, com el Clúster de l'Automoció de Catalunya, amb una notable importància pel territori, serien dos bons exemples. En tot cas, aquests exemples són en ambdós casos sectorials; quan es parla de conceptes més globals el debat és més complex tot i que aquest és el camí per avançar, assegura.

Contra la pèrdua del poder local

L'estudi reclama, per la seva part, apropar tant la política, com el món acadèmic i privat a les necessitats reals dels territoris. Passar de la teoria a la pràctica amb més facilitat que fins ara. En aquest sentit, el president del Pacte Industrial, l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, va posar sobre la taula dos situacions que ara es donen en la realitat política. D'una banda, els dibuixos i les realitats més plurals dels ajuntaments amb partits d'idees molt dispars

i que, per tant, dificulten el consens i l'acord; i d'altra, la pèrdua progressiva que el poder local està patint tant per part, segons Ruiz, del Govern espanyol com del Govern de la Generalitat. Aquestes dues realitats van just en contra del que proposa aquest estudi per afavorir el desenvolupament territorial i, doncs, s'hauria de seguir concretant com aplicar aquestes teories en un context que es presenta poc adequat.

I és que perquè aquestes noves estratègies siguin possibles cal parlar d'un element que poques vegades es di-

buixa en els marcs conceptuals sobre desenvolupament econòmic territorial: el poder. Segons Estensoro i Larrea, "la clau està en el canvi de formes de treball en el dia a dia, amb una major interacció entre diferents nivells de govern i investigadors socials. En el cas dels governs, les solucions són molt fàcils: passen per crear espais de col·laboració. Per què en tenim tan pocs? Precisament perquè cada govern s'aferra als seus espais de poder". Efectivament, la governança en xarxa reclama inevitablement distribuir el poder. ///

LA BOTIGA MÉS GRAN DEL SUD D'EUROPA!

decopraktik
decoració pràctica sense obres

▸ parquet ▸ pintura ▸ portes

Ctra. del Prat, 15
Sant Boi de Llobregat

Els pagesos del Llobregat, en lluita per viure dignament

El sindicat Unió de Pagesos del Baix Llobregat reivindica ajuts públics per mantenir el sector

L'explotació urbanística, els atacs de fauna salvatge i les inundacions són alguns dels problemes dels agricultors

Beatriz Fontseré

L'agricultura al Baix Llobregat viu un moment dolç. No perquè hagin augmentat el nombre de contractes en el sector o perquè les Administracions els hi estiguin donant més suport que mai, sinó perquè durant aquests anys de crisi, cap empresa agrícolora de la comarca ha tancat. Segons dades del Consell Comarcal del Baix Llobregat i a data del 31 d'agost del 2015, 386 pagesos estaven a l'atur, dels 56.511 desocupats de tota la comarca. Això significa que només el 6'8% dels aturats del Baix Llobregat pertanyen a aquest primer sector. "Els pagesos estem sempre en una línia econòmica tan baixa, que quan la resta de sectors baixen, nosaltres ens mantenim estables. A més, la majoria som empreses familiars i estem acostumats a lluitar per mantenir la nostra única feina", explica el líder del sindicat Unió de Pagesos del Baix Llobregat, Martí Sucarrats.

Unió de Pagesos acaba de celebrar quaranta anys de vida. Bé, concretament les espelmes les van bufar el 3 de novembre de l'any passat, però els actes commemoratius d'aquestes quatre dècades de vida del sindicat a Catalunya continuen. Properament i a nivell més local, presentaran un llibre explicant l'evolució del sector pagès al Baix Llobregat. "Nosaltres lluitem des de fa quaranta anys per la dignitat dels agricultors, la única cosa que demanem és que ens puguem guanyar la vida dignament treballant la terra", defensa Sucarrats.

Manca de suport públic

I la realitat és cruel pels agricultors de la nostra zona. Unió de Pagesos ha denunciat tres principals problemes entre els pagesos del Baix Llobregat. D'una banda, està la competència deslleial que, asseguren, potencia l'Administració; d'altra, la necessitat de lluitar per la protecció del territori; i finalment, la manca de relleu generacional.

"Les Administracions públiques mai ens han donat suport. Avui en dia, més que donar-nos suport, el que fan és posar-nos més traves per poder exercir la nostra feina. Amb tot, cal destacar iniciatives molt positives com és la creació del Parc Agrari. Aquesta zona, que aglutina la part centre-sud del Baix Llobregat, és una reivindicació nostra des de 1977 que, després de molts anys reclamant un suport per part de la Generalitat, es va materialitzar al 1998 amb la constitució del Parc Agrari del Baix Llobregat. Però a excepció d'aquesta iniciativa, que no protegeix la zona nord de la comarca, les administracions ens obliguen a complir unes exigències més fortes que

en d'altres zones d'Europa en matèries de medi ambient sobre la producció. Cada vegada tenim més normatives i cap ajut pública", explica Sucarrats.

El Parc Agrari del Baix Llobregat

El Parc Agrari del Baix Llobregat és un element de suport i de protecció als agricultors de la comarca. És un òrgan supramunicipal conformat per una quinzena de municipis. Gràcies al Parc Agrari s'ha evitat l'explotació urbanística en algunes zones, sobretot, del sud del Baix Llobregat. Aquest organisme, però, hauria de tenir com-

Les administracions públiques mai ens han donat suport; el que fan és posar més traves. Cal destacar, però, iniciatives com la creació del Parc Agrari"

MARTÍ SUCARRATS, LÍDER D'UNIÓ DE PAGESOS AL BAIX LLOBREGAT I PAGÈS DE VINYES A ABRERA

L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya edita el mapa topogràfic del Parc Agrari del Baix Llobregat

La nostra joia agrícola, el Parc Agrari del Baix Llobregat, encara resisteix a la pressió de la reindustrialització i de les infraestructures. Ubicat a una de les zones més densament poblades del territori, el Parc Agrari s'ha convertit en tot un atractiu per a moltes persones que aprofiten la xarxa de camins per gaudir dels seus espais naturals.

Veure a la ciutadania passejant, fent running o anant en bicicleta per fer esport és ja habitual a tot el Parc, així com a la part més meridional del Delta del Llobregat, al municipi de El Prat i també a Viladecans. Ara, els amants del Parc Agrari podran disposar del nou mapa topogràfic que l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona, ha editat amb tots els camins, corriols i senders, així com els itineraris i la xarxa d'equipaments existents al territori.

A escala 1:25.000, l'edició permet representar el territori de manera detallada per tractar de manera acurada l'accessibilitat des de diferents punts de vista o altres aspectes relacionats amb el Parc Agrari, com activitats que es desenvolupen, el medi natural, llocs d'interès o equipaments públics. Per aquest motiu, l'Institut Cartogràfic i Geològic considera que és un bon producte tant per professionals que fan servir la cartografia com per un públic més general.

La publicació s'emmarca en el recull de diferents mapes de la Xarxa de Parcs Naturals que ja s'han anat editant dins les col·leccions de capitals comarcals: la Serralada Litoral, la Serralada de Marina i el del Parc del Montnegre i el Corredor, dins la col·lecció Unitats Geogràfiques; i el Parc Natural del Montseny i el de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, en la col·lecció Espais naturals protegits completen la llista. ///

petència urbanística, segons Lluís Parés, vicepresident del Parc Agrari i pagès jubilat. “El que falla del Parc Agrari és que si hi ha una indisciplina urbanística, el responsable de resoldre-la és l’Ajuntament de la zona i els consistoris del Baix Llobregat passen molt de tot això. Nosaltres sempre hem reivindicat que el Parc tingui més competències sobre disciplina urbanística amb un gabinet concret per denunciar possibles infraccions”, puntualitza Parés.

Manca de pagesos

El futur de la pagesia a la comarca és incert. Tot i el nou moviment social de foment dels productes de proximitat i malgrat la creació de Mercats Pagesos en molts municipis del Baix Llobregat i a L’Hospitalet, els joves no volen exercir aquest ofici. És per aquesta raó que Unió de Pagesos treballa per fomentar els relleus generacionals a la zona. “Si moltes vegades ja és difícil que un fill de pagès es quedi amb el futur del negoci, que un jove independent al sector vulgui fer aquesta feina, encara ho és més de difícil. Si hi hagués més rendibilitat, la cosa canviaria i aquí és on entra el paper de l’Administració”, demana el líder d’Unió de Pagesos del Baix Llobregat.

Més problemes pels pagesos

Actualment, el sector també està amenaçat per dues problemàtiques més: la presència de fauna salvatge, com porcs senglars o conills, que destrossen les seves terres; i les inundacions que pateixen els horts del sud del Baix Llobregat quan hi plou amb intensitat. “Hi ha molta bru-

LLUÍS PARÉS, VICEPRESIDENT DEL PARC AGRARI DEL BAIX LLOBREGAT

tícia al Delta del Llobregat i quan plou, es taponen les rieres i això inunda els camps de pagesos”, denuncia Martí Sucarrats.

Unió de Pagesos dona suport als agricultors del Baix Llobregat i compten amb una mitjana de 300 aliats. El futur, com va ser el passat i el present, és incert per aquest sector econòmic a la comarca, una comarca predominantment industrial, “però nosaltres no ens cansem i seguirem lluitant quaranta anys més per la protecció de les nostres terres”, reivindica el líder del sindicat de pagesos. ///

Alba Bou

TITINETA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

Amb el menjar no s'hi juga

El p A la nostra comarca hi ha 2.000 infants que no saben si podran menjar un àpat calent al migdia. Son infants que pertanyen a famílies colpejades dramàticament per la gestió de la crisi, i que la pateixen fins les últimes conseqüències. Nens i nenes en edat escolar, perduts entre la paperassa administrativa que provoca la gestió de les beques menjador, i que s'han d'encomanar a no saben qui per tenir un plat a taula. Per molt que ho neguin, el govern és insensible. El govern català, una altra vegada, traspasa una línia vermella.

Anem a pams. El primer que heu de saber és que el 2013, el Parlament de Catalunya va acordar, per unanimitat, “Garantir que cap infant es quedi sense beca menjador per limitacions pressupostàries”. La moció, que pretenia protegir la infància de la pobresa i la precarietat en la nutrició, va representar un respir per a moltes famílies que depenien d'aquest ajut per alimentar d'una manera saludable i variada els seus fills i filles. El text i, sobretot, els vots favorables dels diputats al Govern, garanteixen que tot l'alumnat que tingui dificultats socials i econòmiques podria comptar amb una beca menjador.

Ara, el Departament d'Ensenyament ens ha comunicat que la dotació econòmica per atendre les famílies que necessiten aquest ajut és 250.000 euros menor que el curs passat. Tenint en compte que aquesta partida porta 4 anys congelada, i que el nombre de famílies amb necessitats ha augmentat, els ajuntaments ens preguntem com resoldre aquesta asimetria. Què us hi jugueu a que alguns governs municipals, com ja ho fem al Prat, es faran càrrec del 100% de les beques que hagin de rebre infants en seguiment des dels serveis socials municipals? Ara bé, mentre li tapem les vergonyes, seguirem denunciant una Generalitat insensible, inútil i irresponsable. ///

LA PUBLICITAT ALS
AUTOBUSOS
ÉS LA QUE TÉ EL
MAJOR

ÍNDIX DE RECORD
D'ENTRE TOTS ELS SUPORTS DE
PUBLICITAT EXTERIOR
SEGONS L'ESTUDI GENERAL DE MITJANS

la més efectiva just darrera de la TV

**JA HO HAS
PROVAT?**

Anuncia't a la xarxa
d'autobusos del Baix Llobregat

Exclusiva de
**Publicidad
Exterior**
La publicitat més rentable

info@publicidadexterior.cat 936 892 764
PublicidadExterior.cat 685 990 313

La empresa de supermercados ha alimentado a 706 familias en 2014

Las microdonaciones de los supermercados Caprabo, alimento de los más desfavorecidos

Caprabo colabora con 24 asociaciones y organizaciones sociales entre el Baix Llobregat y L'Hospitalet

La compañía ha abastecido en 2014 a más de 700 familias gracias a su programa social con entidades del tercer sector

Dayana García Blas

¿Qué ocurre con los productos que no son aptos para comercializar, pero sí para el consumo? Imaginemos un pack de doce huevos que es invendible en un lineal porque se ha roto uno. Según las directrices de algunos supermercados, ese producto debe retirarse, aunque la vida útil del mismo continúe vigente. No obstante, ¿A dónde se dirige este alimento?

Ana González, responsable de RSC en Caprabo, explica que gracias al programa de microdonaciones de la entidad esta comida no apta para exponer, se dona a asociaciones avaladas por el Banco de Alimentos con el fin de que personas en riesgo de exclusión social puedan comer. Se trata de una iniciativa que calentó motores en 2010, momento en que formaron a los empleados para controlar la recepción y la recogida de los alimentos, pero que arrancó en 2011.

11,5 millones de alimentos

La gestión del proyecto es un éxito. Tanto, que el año pasado la compañía de supermercados registró 11,5 millones de comidas entregadas, “lo que equivale a 706 familias alimentadas”, indica Ana González. Estas personas pertenecen a asociaciones cuyos voluntarios recogen cada día los excedentes de las tiendas Caprabo más cercanas, según la ubicación de la comunidad social.

Actualmente, la entidad cuenta con 32 tiendas en el Baix Llobregat y colabora con 19 asociaciones entre las que se encuentran: Càritas Interparroquial de Viladecans, Centro Amigos y Càritas de Castelldefels. En L'Hospitalet tiene también 10 locales y trabaja con cinco organizaciones sociales como Horeb Ibérica y la Parròquia de la Mare de Déu de la Llum, entre otras.

SUPERMERCADO DE NUEVA GENERACIÓN DE CAPRABO | ARCHIVO

En global, la responsable de RSC apunta que “tenemos 319 tiendas y colaboramos con 250 asociaciones entre Cataluña y Navarra”.

Cobertura del 30% de comidas

Ramón Lavandeira, director de la Asociación Horeb Ibérica de L'Hospitalet, detalla que son una ONG de acogida residencial que congrega a unas 40 personas

para darles asilo y una vida mejor. Estos ciudadanos, por lo general, presentan “problemas de drogas, alcohol y de consumo, así como riesgo de exclusión social o bien marginación”. Gracias a Caprabo, “cubrimos el 30% de los alimentos” que ingieren estas personas para desayunar, comer y cenar. La cadena de supermercados “nos da cada día una media de 150 euros” en comida.

El responsable de la organización apunta que toda la comida que viene “es buena y está lista para comer porque tiene pronta caducidad”, ya que en la vida real un yogurt puede durar cinco días o una pieza de carne, dos. Por otro lado, Lavandería asegura que llevan dos años colaborando con este programa de microdonaciones y “está todo muy bien organizado”. Es decir, “nosotros hacemos varias recogidas diarias” en La Farga, Can Serra y Rambla Marina, sobre todo de productos comestibles, pero también de limpieza.

Evitar el desperdicio

En Viladecans, Alicia Hernández, coordinadora de Càritas Interparroquial, defiende que la labor de Caprabo “está muy bien porque en lugar de tirar los alimentos, se recogen”. Esta organización reparte la comida cada mes entre más de 1.200 personas, lo que supone unas

Caprabo franquicia su propia marca

2011 fue un año de decisiones para Caprabo. Por un lado, se puso en marcha el programa de microdonaciones y también la firma de distribución decidió iniciar su estrategia de expansión de marca a través de franquicias. El propósito no es otro que desarrollar su modelo de supermercado y la red de establecimientos comerciales en Cataluña.

A día de hoy, la compañía cuenta con 38 tiendas franquiciadas que han empleado a 250 personas. De estos locales, destaca en el plano comarcal el municipio de Cornellà, que tiene 11 trabajadores, y el de Sant Boi y

El Prat de Llobregat, con seis empleados cada uno. La cadena de supermercados sigue la misma línea corporativa en todas sus tiendas, en las que potencia los valores tradicionales del comercio de proximidad.

El Salón de la Franquicia de Cataluña (Franquiciat) ha distinguido este año a Caprabo con el premio a la franquicia con mayor desarrollo de Cataluña. En esta línea, la entidad sigue insistiendo en el modelo de franquicia integral, instalado en poblaciones de más de 1.800 habitantes, donde se ofrece la misma oferta comercial que hay en los supermercados propios de Caprabo. **///**

400 famílies. “Cuando nos dan lácteos lo damos a las familias, y las pizzas para los niños”, remarca Alicia.

La encargada de RSC en Caprabo recuerda que con la finalidad de evitar el despilfarro alimentario surgió el programa de microdonaciones. En ese sentido, el compromiso de Caprabo siempre se ha asentado sobre tres pilares: minimizar y valorizar todos los residuos que genera la entidad para reducir las emisiones de CO2, concienciar y sensibilizar a los clientes y a la sociedad sobre el respeto al medio ambiente, y divulgar las acciones de la compañía para crear valor compartido.

Garantizar productos óptimos

Bajo estas premisas, Caprabo vela por controlar todos los procesos para que “no tengamos excedentes”, señala Ana González. Para ello, se trabaja la planificación, a fin de que las compras del usuario se ajusten a las necesidades de consumo, y “nos preocupamos por ofrecer la mejor calidad y frescura de nuestros productos garantizado su durabilidad y las mejores condiciones del mismo”.

En este último apartado, la compañía analiza la compra en origen y los estudios de vida útil del producto, los asuntos organolépticos, así como la formación de sus trabajadores. También, evalúa la rotación de área del producto e incorpora puertas en todo lo que son neveras y congelados para garantizar que el alimento esté en condiciones óptimas. ///

Mari Carmen López

REGIDORA CORNELLÀ EN COMÚ- CRIDA PER CORNELLÀ

Novembre d'aniversaris

Al setembre es van complir 40 anys dels darrers afusellaments del franquisme.

A l'octubre vam recordar el 75 aniversari de l'assassinat del President Companys pel franquisme tot lloant el seu compromís amb les llibertats del poble de Catalunya. Un republicà que va patir, que va lluitar i que nosaltres hem de fer vèncer. També vam honorar la generositat de les Brigadistes Internacionals que van donar la vida per alliberar-nos del feixisme. Com Companys, moltes antifeixistes van convertir-se en refugiades, com els milers que esperen en condicions deplorables a les portes d'una Unió Europea, que més enllà de proclames i reunions, no ha fet els seus deures humanitaris.

Aquest novembre hauran passat 40 anys de la mort del genocida Franco, 40 anys d'oblit i de vergonya per a una llarga Transició bipartidista que no ha reparat com cal les persones represaliades. I el dia 20, aniversari de la mort d'un Franco que va perviure amb el seu “atado y bien atado”, serà el quart aniversari d'un govern del PP

que ha fet una política de terra cremada sense precedents, 4 anys de retallades de drets socials i polítics que pugnen frontalment amb els drets humans. Un PP que no ha condemnat mai el franquisme.

Cap govern de la democràcia ha fet la ruptura amb el Règim franquista que requeria la higiene democràtica. L'any 77 es va aprovar una llei d'impunitat que emparava els botxins de la dictadura. L'any 78 un referèndum trampa ens va llegar una monarquia. El 2007 el PSOE va fer una llei de Memòria que va perpetuar la impunitat franquista. Això té tot a veure amb el nostre dia a dia.

És imprescindible tenir present el passat si volem tenir futur. Per això aquest desembre toca no oblidar a les urnes a totes les cornellanenques que van perdre-ho tot amb generositat i es van tornar a aixecar per a continuar lluitant pel pa i també per les roses. Per fer net de corruptes i corruptors, de castes i portes giratòries. Nosaltres, que sí tenim memòria, treballem cada dia amb aquest capital comú al vostre servei des de casa vostra, l'Ajuntament. ///

CONCERT 29 DE NOVEMBRE VEUS CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

12 h Plaça de l'Ajuntament, Sant Boi de Llobregat

Abril, Aston, Big Band Cultura F, Carmen Doorá, Coet,
David Coronel, Dolo Beltran, Gregorio Petróleo,
La maldita música y la puta poesía,
Maria Martí, Riu i Yellowstone.
Musicant poemes de reconegudes poetesses.

25N DIA INTERNACIONAL
CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

www.aixonaesamor.cat

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

Viladecans modernitza el polígon industrial del Centre per fitxar noves empreses i generar més ocupació

L'Ajuntament instal·larà al 2016 fibra òptica i millorarà la canalització de les aigües pluvials

La modificació urbanística vol atraure a noves empreses amb una major integració del sector econòmic amb la zona urbana

Redacció

L'aposta per la reindustrialització a Viladecans dona un pas més, en aquest cas, amb el tradicional polígon Centre, amb mig segle d'història, com a protagonista. El darrer Ple municipal va aprovar la modificació del planejament urbanístic d'aquest sector econòmic amb l'objectiu de reconvertir-lo novament en el polígon industrial atractiu i dinàmic que va ser en el seu moment i atraure, per tant, a noves empreses que generin nous llocs de treball.

Amb una inversió de 2,2 milions d'euros, amb el 70% finançat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Viladecans reinventarà, segons fonts oficials, el Centre en un nou parc industrial urbà, amb unes instal·lacions i uns serveis més moderns i en un entorn més amable i integrat amb la ciutat i la resta de zones de negoci. Per aconseguir-ho, de moment, l'Ajuntament equiparà tot el sector econòmic amb fibra òptica, a més de millorar la canalització d'aigües pluvials per evitar riscos d'inundacions. Dues millores fonamentals de les que es beneficiaran les prop de 300 seus d'empreses que hi ha ara mateix al polígon, el 70% en actiu.

En aquest sentit, la modificació aprovada amb els vots favorables del PSC (11), Ciutadans (4) i Partit Popular (2) crearà dos nous carrers, reordenarà usos, fomentarà l'eficiència energètica i millorarà les infraestructures. D'altra banda, potenciarà l'avinguda de la Generalitat com a eix de mobilitat, respectant –sempre– la filera de cases construïdes els anys 50 a peu de carretera i que representen una de les imatges històriques de la ciutat. Així, amb la modernització del Centre i el desenvolupament de Ca n' Alemany, Viladecans es posiciona com a un nou nexu industrial a la zona metropolitana que segur es tindrà en compte en aquest progressiu procés de reindustrialització del territori. **///**

EL POLÍGON CENTRE ESTARÀ EQUIPAT AMB FIBRA ÒPTICA A PARTIR DEL 2016

REMODELACIÓ DEL PONT DE LA B-204

Amb carril bici fins a la platja

En paral·lel als nous projectes industrials, Viladecans ha aconseguit recuperar el projecte de millora del tram de la carretera B-204 o carretera de El Prat per motius de seguretat i per dotar-lo amb un carril bici i una via peatonal. Segons ha pogut saber El Llobregat, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, va comunicar per telèfon a l'alcalde de la ciutat, Carles Ruiz, el seu compromís per completar aquesta reivindicació del consistori pel pròxim estiu.

La demanda existia des de l'any 2007 quan es va obrir el Camí del Mar. Segons fonts municipal, la Generalitat –com a propietària de la via– havia de fer més ample el

tram entre el nucli urbà (a l'alçada de la C-32) fins a la rodona que la connecta amb la B-210 i el Camí del Mar. Al 2010 ja es va donar un convenir entre ambdues administracions per concretar la millora en aquest tram per després cedir-lo a l'Ajuntament, que s'encarregaria del seu manteniment.

Les obres van ser pressupostades, però mai executades. Ara, amb el desenvolupament de Ca n' Alemany, aprofitant la provisional prohibició de la circulació en aquesta via per a la realització d'un nou pont, la conselleria dona el seu vist-i-plau per recuperar del calaix aquesta iniciativa municipal. **///**

Cartes del lector - Marta Pombo

Investir l'Artur Mas president

La majoria dels ciutadans i ciutadanes que hem votat per la independència, sigui Junts pel Sí o la CUP, estem molt decebuts del que està passant. Molts de nosaltres som d'esquerres i odiem tant el sistema capitalista com ho fan els líders de la CUP (alguns de nosaltres els hem votat).

Tanmateix, veiem que aquest moment històric és especial i únic. Ara toca pensar i actuar en clau de país. Ens cal un líder amb sentit d'estat, amb molta bona preparació, un estratega, algú que se l'ha jugat i se la juga per a tots nosaltres, que aniria a presó en cas extrem i que, només per un tema de justícia social ja s'ho mereix, havent rebut fins ara totes les patacades del procés. Ens cal algú amb una gran força internacional, algú qui l'Estat Espanyol vol destruir perquè és de qui realment té por. Per a nosaltres aquest algú ha de ser l'Artur Mas. No entenem quina mena de miopia política impera en alguns sectors de la CUP i de Catalunya Sí que es Pot.

Si us plau, demanem que aquests sectors recapaciteu. D'altra manera, tot l'esforç guanyat fins ara es perdrà. No podem tornar a fer eleccions. Això seria pràcticament la mort del nostre procés i causaria una enorme decepció a milers de persones. Hem de tirar el procés endavant perquè el que

ARTUR MAS I ORIOL JUNQUERAS

molts ciutadans i ciutadanes de Catalunya us estem demanant és una oportunitat històrica, un dret que té tot poble i tota societat en democràcia. És, senzillament, el dret a viure millor que ara i la possibilitat de construir un futur millor per als nostres fills i les generacions que vindran. ///

Antoni Garcia

PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL D'ERC
A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Contra la demagògia, transparència

En els darrers anys hem vist com, al mateix temps que creixia el descrèdit i l'allunyament de la ciutadania vers la política, sorgien moviments populistes que han intentat aprofitar el descontentament i la frustració de la ciutadania per mirar de fer-se forat.

Pels qui creiem en la regeneració, en la transparència i en una altra forma de fer política, sabem prou bé que els polítics estem al servei de la ciutadania, i hem de retre comptes, escoltar, i estar al seu servei. Nosaltres ho fem des del grup municipal d'ERC a l'Hospitalet, amb la màxima transparència, treballant juntament amb veïns i entitats i presentant propostes constructives per millorar la vida dels ciutadans. Per això hem treballat, per exemple, per fer possible que l'Hospitalet disposi d'un Defensor del Ciutadà, o es faci un pla de mesures urgents per millorar la neteja de la ciutat, entre altres iniciatives.

També treballam per l'Hospitalet des de tots els àmbits al nostre abast: com a regidor, formo part de la Diputació de Barcelona i del govern d'aquesta administració com a diputat delegat d'Igualtat i Ciutadania. Des d'aquest àmbit de responsabilitat que m'ha tocat dirigir el desenvolupament de polítiques de suport municipal als 311 municipis de la província de Barcelona, i també l'Hospitalet, en matèries d'acció comunitària, la lluita contra la violència masculista, drets civils, convivència, joventut...

És per aquest motiu que el meu sou correspon al de membre de l'equip de govern de la Diputació i no al de portaveu d'un grup municipal. Però això no vol dir que m'hi dediqui a la meua ciutat de manera marginal o parcial. Només des del desconeixement o la mala fe es pot afirmar que ser diputat provincial implica abandonar les responsabilitats municipals, ja que, com tothom sap, només es pot formar part de

la Diputació sent regidor electe. Ja que hi ha qui pareix obsessionat amb el meu sou, m'agradaria aclarir que una bona part d'aquest està destinat a pagar la carta financera d'ERC i a entitats socials. El partit del qual formo part, Esquerra Republicana de Catalunya, no rep donacions de grans empreses i es financia a base de les quotes de la militància i de les aportacions dels càrrecs electes, en forma de carta financera.

Per altra banda, tal com vaig dir al ple, si finalment percebés alguna retribució per assistència al ple, aquesta la destinaria exclusivament a les diferents entitats de la ciutat que treballen en temes socials i culturals i que són marginades per la política de subvencions partidista d'aquest ajuntament.

Per això sobten les crítiques i acusacions del portaveu de Ciutadans a l'Hospitalet, el senyor Miguel Garcia, de manca de dignitat i de responsabilitat en la meua dedicació a l'Ajuntament de l'Hospitalet. Més encara quan Miguel Garcia va pactar amb el PSC tenir un portaveu i mig a sou, i no un com la resta de grups. A més, Miguel Garcia va votar en contra de suprimir les dietes a tots els membres del consell d'administració de l'empresa pública La Farga SA.

El senyor Miguel Garcia no hauria de donar lliçons de dignitat, responsabilitat i transparència, i més valdria que destinés el seu sou de portaveu, les seves dietes de l'AMB i el seu "cortijo" immobiliari a pagar el forat econòmic de més de 800.000 euros que va deixar al Centre d'Esports L'Hospitalet. Finalment un consell senyor Garcia: menys populisme i demagògia i treballi més per la ciutadania per la seva ciutadania perquè en aquests cinc mesos el seu grup municipal només ha presentat una moció pròpia. Els ciutadans es mereixen més. ///

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

Los divorcios:
la derrota del amor

El año pasado hubieron más de 105.000 divorcios. La información refleja una dura realidad, más allá de la cifra. Unos los justifican de una forma: el amor no es para siempre; otros apelan a la modernidad de la sociedad, otros la envuelven con el maquillaje de la libertad, etc. Me gustaría invitaros a una reflexión más profunda y menos estadística.

1ª El amor de pareja.- La cultura actual ha introducido el germen de la provisionalidad o caducidad en el amor conyugal. Parece ilusorio plantear un compromiso para toda la vida dado que el fundamento que lo sostiene se ha reducido al sentimiento o la emoción.

2ª El hedonismo impregna las relaciones de pareja.- La incapacidad de sufrir, ya sea por el otro o por la misma realidad que les envuelve. De esta forma entramos en el peligroso terreno de reducir la relación conyugal al mero disfrute o sensación de placer.

3ª La cosificación del otro.- Muy a menudo utilizamos al otro para nuestro beneficio o para llenar nuestros espacios de insatisfacción. Cosificar se traduce, de esta forma, en complementar mi egocentrismo.

4ª Relativización del matrimonio.- La sociedad actual legisla para desvirtuar o relativizar el vínculo de la unión del hombre y la mujer como matrimonio y fundamento de la familia. Todo es familia, todo es matrimonio, por tanto, todo se reduce a un contrato entre dos partes sin ánimo de permanencia.

5ª Los divorcios y su publicidad.- Se nos vende el divorcio como un triunfo de la libertad, del progreso de los individuos, de "logros" y avances sociales, ...; ocultando el fracaso que ello conlleva, la sensación de derrota que lo acompaña y de la frustración de todos sus integrantes: esposos e hijos. Resumiendo: la derrota de un amor construido sobre los cimientos de la sensación.

6ª Por último, comparto las siguientes preguntas que, espero, nos ayuden a tener una mirada crítica sobre el debilitamiento del matrimonio y, por consiguiente, de la familia y de las relaciones sociales:

¿Huir de los problemas es signo de madurez? ¿El amor es un concepto puramente psicológico o emotivo? ¿Se puede concebir el amor y la capacidad de sufrimiento? Cuando hablamos de amor, ¿qué modelo o referente reproducimos? Las crisis en el matrimonio, ¿pueden ser vencidas o reconstruidas?, ¿pueden ser una oportunidad para fortalecer la pareja? ¿El divorcio es la solución: a qué y para qué? ¿El matrimonio es un acto burocrático, social, tradicional, ... o bien, se puede enmarcar en un contexto de "ley natural", realidad necesaria o expresión del amor esponsal? ///

L'entorn metropolità recupera la confiança en el transport públic de dia i de nit

L'AMB calcula que més de 483 milions de viatgers han utilitzat el sistema de transport públic des de gener fins el mes de setembre

La xifra suposa un increment del 2,7% respecte el mateix període de l'any anterior i manté la tendència a l'alça des de l'últim quadrimestre de 2013

I. Crespo

Les xifres d'ús de transport públic sempre s'han vinculat a l'estat de l'economia d'un territori. Sembla ineludible que una major taxa d'ocupació deriva en un augment, en aquest cas, de la complexa xarxa de transport públic del qual gaudeix la zona metropolitana. De complir-se aquesta norma, el nou informe de l'Àrea Metropolitana de Barcelona prova novament la millora econòmica progressiva. Segons les estadístiques metropolitanas, el transport públic consolida la seva recuperació (el sector va patir una important davallada entre 2011 i 2013) trencant el llindar dels 483,67 milions de viatgers que durant els primers nou mesos del 2015 han fet ús del transport públic. Així, aquestes dades registrades entre el mes de gener i setembre, per tant, ja comptabilitzant l'estiu, representen un augment del 2,7% respecte el mateix període anterior. En termes absoluts, 11,53 milions de passatgers més que al mateix període de 2014.

Gran part d'aquesta millora la té la recuperació de la xarxa de metro que guanya 7,6 milions de passatgers respecte l'any passat, arribant als 284,69 milions de passatgers (+2,7%). És, de fet, el transport més utilitzat amb diferència; per tant, una millora de l'ús del metro es reflecteix notablement a l'estadística final. En paral·lel, l'altre mitjà estrella considerat de gestió directa per l'ens metropolità a través de TMB, la xarxa de bus, millora lleugerament les xifres i arriba als 137,59 milions de viatgers, només 1.410.000 més que al període anterior (+1,3%).

L'Hospitalet i El Prat, per sobre de la mitjana

A part del servei directe de metro i bus de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, cada cop té un paper més destacat el servei indirecte que s'ofereix a través d'empreses privades. Estem parlant de les línies que connecten diferents punts d'un mateix municipi, però també línies intermunicipals que faciliten la mobilitat entre ciutats de l'entorn municipal entre elles i amb la ciutat comtal. A les darreres estadístiques recopilades per l'ens metropolità, aquesta categoria de serveis indirectes ha experimentat una millora del 4,3% en els primers nou mesos de l'any en comparació amb 2014 el que ha permès trencar el llindar dels 61 milions de passatgers en el que ja és el millor registre de la història metropolitana d'aquesta categoria.

En aquest increment ha tingut un paper destacat el Baix Llobregat que, en algunes ciutats, ha arribat a percentatges de millora d'un 5,3%. Són els casos de L'Hospitalet i El Prat, ciutats que millor xifres obtenen. En el

ANTONI POVEDA, VICEPRESIDENT DE TRANSPORT I MOBILITAT DE L'AMB, AL CENTRE, VA PRESIDIR LA PRESENTACIÓ DEL DARRER INFORME METROPOLITÀ | I.C.

Poveda defensa reforça la xarxa de carrils Bus per evitar col·lapses als accessos de Barcelona

Les bones dades del transport públic venen acompanyades d'un major ús del vehicle privat (+2,3%)

Els 11 milions de viatgers nous representen una disminució de més de 6.300 tones de diòxid de carboni

primer cas, la segona ciutat de Catalunya compta amb una important xarxa que connecta tot L'Hospitalet, que, a més, té diferents nexes d'interès: la ciutat de la Justícia, el Districte Econòmic o el clúster sanitari són un exemple. Igual en el cas de El Prat de Llobregat, on la ciutadania aprofita les línies internes per anar de l'estació de rodalies a la resta del municipi, per anar a la platja, a la Zona Franca o al aeroport.

Pel que fa la resta de ciutats, per ordre, trobem Sant Boi, Cornellà i Sant Joan Despí amb un 2,3% i Castelldefels amb una millora de l'1,9%, entre les ciutats que destaquen en front de la resta amb resultats més modestos.

Imprescindible el Bus Nit

Amb tot, les bones notícies no només es reflecteixen de dia. El servei de Bus Nit experimenta un nou creixement, al Baix Llobregat, del 5,4% més del doble que en

el cas de les línies de Barcelona i Barcelonès Nord que es recuperen aquest estiu amb una millora del 5,6%. I és que l'etiqueta de ciutats dormitori de les grans poblacions baixlobregatines fa inevitable l'èxode del jovent a Barcelona que veuen en el Bus Nit una bona manera de torna a casa. D'altra banda, aquest servei nocturn permet la connexió nocturna, per exemple, amb l'aeroport (N16 i N17) tant per treballadors com per turistes dels darrers i dels primers vols de la infraestructura pratenca.

En aquest sentit, l'Aerobus manté la tendència positiva amb un creixement del 4,4% en aquest període i una quota de mercat que ja supera el 15,71%, dos p.p més que a l'any anterior.

A punt d'un nou rècord

Per tot, l'any 2015 apunta a què serà novament un dels millors anys en matèria de transport públic a la zona metropolitana. De fet, les estadístiques ja s'apropen al que va ser el millor any en mobilitat; en aquest cas, l'any 2011 quan es van registrar 488 milions de passatgers al setembre i 652 en tot l'any. "Estem a punt d'assolir la millor dada del transport", ha apuntat el vicepresident de Transport de l'AMB, Antoni Poveda, abans de destacar la doble vessant positiva d'aquestes dades: la millora de l'economia a Barcelona i al seu entorn metropolità i, en segon lloc, la reducció dels nivells de contaminació que representa agafar el transport públic. En aquest sentit, l'ens metropolità calcula que els més d'onze milions de passatgers aconseguits en el que es porta d'any es tradueix en una disminució de 6.362 tones de diòxid de carboni, 1,39 tones d'òxids de nitrogen i 19,99 tones de partícules fines (emissions associades a la mobilitat d'un municipi de 15.000 habitants). La "certa i incipient recuperació econòmica que es reflecteix", tal com ha definit Poveda, influeix també en l'ús del transport privat que creix en un 2,3% i que, per tant, agreuja el col·lapse que, segons ha reconegut, es dona a moltes vies d'accés a la gran ciutat, entre elles, la C-32 des del Maresme o la C-245 entre Castelldefels i Cornellà, i que afecta notablement als vehicles comercials. Per aquest motiu, Poveda ha insistit en la necessitat de reforçar els carrils Bus amb una xarxa més complexa que, segons ha dit, portaria un retard de deu anys. ///

Territori i Sostenibilitat envia a Foment el projecte d'un carril Bus que unirà Sant Feliu de Llobregat amb la Diagonal

La Generalitat proposa una nova via pel transport públic a la B-23 tal i com té ja la Gran Via

El nou carril Bus només està pensat en direcció Barcelona per descongestionar el trànsit

El Ministeri de Foment ja té sobre la taula el projecte constructiu d'un nou carril Bus d'accés a Barcelona, en aquest cas, per la carretera B-23.

La conselleria de Territori i Sostenibilitat, a través de la Direcció General d'Infraestructures de Mobilitat Terrestre, ha redactat durant el segon semestre de 2014 i fins a aquesta tardor aquest nou projecte viari que pretén unir la capital de la comarca, Sant Feliu de Llobregat, amb la Diagonal de Barcelona amb un carril Bus de set quilòmetres amb l'objectiu de descongestionar aquest ramal i millorar tant la mobilitat del transport públic com la de vehicles comercials i privats.

En concret, l'actuació desenvolupa una proposta de la DGIMT que ja es va donar al 2011 i que consisteix en un carril Bus a la mitjana de l'autopista que comença a l'entroncament de l'A-2, al terme municipal de Sant Feliu, fins a la B-23, via que s'acaba convertint en la Diagonal de Barcelona. En aquest sentit, segons assegura la conselleria, la configuració actual de carrils i les seves dimensions no quedarà afectada si no que s'aprofitarà els sobreambles existents per afegir aquest nou carril habilitat per transport públic. Només caldrà recreïxer els ponts existents sobre els quals discorre la B-23.

Cal matisar que el carril Bus només serà en direcció Barcelona, per on passen diàriament prop de 500 expedicions que es veuran beneficiades per aquesta nova proposta. En tota, fins a quatre milions de passatgers, segons els càlculs de la DGIMT. A més, el temps de viat-

ge estalviat en hora punta, passaria a ser d'uns 15 minuts en aquest tram. Per tot, la conselleria considera que té una "elevadíssima" rendibilitat econòmico-social que es reflecteix amb una Taxa Interna de Retorn (TIR: rendiments futurs esperats en relació a una inversió) del 25%.

Pel que fa la inversió, la conselleria fixa el cost de licitació en 12,5 milions d'euros, amb l'IVA inclòs, amb un calendari d'obres estructures en 21 mesos. Ara caldrà esperar la resposta del Govern de l'Estat, mentre la mesura guanya el suport metropolità. Durant la presentació del balanç de mobilitat de l'AMB, el vicepresident de Transport i Mobilitat de l'AMB, Antoni Poveda, va donar el seu suport a aquesta mesura tot i que va insistir en què ja s'hauria d'haver fet abans. ///

SECCIÓ TIPUS AMB I SENSE CARRIL BUS, EN EL SENTIT DE LA MARXA

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowdfunding dedicada al libro

Sentit comú i petites inversions, les millors mesures per estalviar energia a l'hivern

Aconseguir la millor qualificació a la certificació d'eficiència energètica de l'habitatge es pot traduir en un estalvi de 1.600 euros a l'any

Catalunya té com a objectiu per al 2020 reduir el 14,4% del consum estimat d'energia que equival a un estalvi de 800 milions d'euros

Redacció

Passat el pont de Tots Sants, ara sí, el fred dels últims mesos de tardor i de l'hivern està a tocar de les nostres portes de la llar. Normalment, la baixada de temperatura es tradueix en un increment de la factura de la llum i/o del gas. Així, doncs, perquè l'hivern no congeli les nostres butxaques, cal tenir en consideració nombroses mesures que ens permetran estalviar bona part de la factura d'energia a partir de petites inversions o, més fàcil encara, gràcies al sentit comú.

I és que, segons dades oficials de la Generalitat de Catalunya, quasi la meitat del consum d'energia a la llar es tracta del consum degut a la calefacció (41% del total), molt per davant del consum dels aparells electrodomèstics (22,2%), l'aigua calenta sanitària (17,1%), el consum de la cuina (10,2%), la il·luminació (7,7%) i la refrigeració (1,4%). D'aquesta manera, incidint en aquest aspecte per aconseguir una major climatització de la llar ens permetrà estalviar cada mes bona part del consum i, per tant, de la factura. Per posar un exemple, actualment, a una llar de 90 m² de l'àrea metropolitana de Barcelona, on viuen quatre persones, el consum energètic anual ascendeix a més de 8.000 kWh (45% pel consum d'electricitat i 55% per gas, tot i que la tendència afavoreix a l'electrificació).

El repte és, doncs, baixar d'aquest llindar a partir, en definitiva, de dues estratègies fonamentals: millorar l'eficiència energètica de la llar i modificar els nostres hàbits.

Obtenir la A al certificat d'eficiència energètica

Una bona manera de saber si la nostra llar és més o menys eficient és el certificat d'eficiència energètica de l'Institut Català d'Energia de la Generalitat de Catalunya (ICAEN). Aquest document descriu el comportament energètic d'un habitatge, tenint en compte el seu consum d'energia i les emissions de diòxid de carboni que aquest consum produeix. Aquest certificat estructura amb una etiqueta energètica la classificació dels habitatges en una escala de lletres que va des de l'A a la G, on la A és pels habitatges més eficients i la G pels menys.

Aquest document, que és obligatori per a locals, edificis i habitatges que es posin a la venda o en lloguer, és la perfecta referència per millorar el nostre estalvi que pot ser de més de 1.600 euros anuals (un 81%) si comparem un habitatge G d'una llar amb la qualificació A i, per tant, amb la màxima eficiència energètica. I tot és pot aconseguir amb petites inversions com l'optimització de les instal·lacions,

ESCALA DE LA QUALIFICACIÓ ENERGÈTICA	Factura energia anual (€/any)	Estalvi respecte habitatge "G" (%)	Estalvi respecte lletra anterior (%)
A més eficient	407	81%	19%
B	501	77%	26%
C	677	68%	17%
D	819	62%	30%
E	1.172	45%	26%
F	1.576	26%	26%
G menys eficient	2.139	0%	0%

Consells i bones pràctiques per reduir el consum

/// A l'hivern, una temperatura de 19-21°C és suficient per gaudir d'un confort adient. Reduir la temperatura un grau suposa un estalvi d'energia del 8%.

/// A l'hivern normalment es pot apagar la calefacció de nit, ja que la calor acumulada durant el dia pot ser més que suficient.

/// Si hem d'abandonar la llar només poques hores, és convenient regular el termòstat de la calefacció a 15°C (o la posició econòmica d'alguns aparells). Si pel contrari s'estarà fora moltes hores és convenient apagar totalment la calefacció.

/// S'ha de realitzar un adequat manteniment i revisió dels equips de climatització, d'aquesta manera s'allargarà la vida dels equips i es millorarà la seguretat de les instal·lacions.

/// L'aire, en el circuit de calefacció, dificulta la transmissió de calor. Per això és convenient purgar els

radiadors una vegada l'any, quan s'inicia l'ús de la calefacció.

/// La ubicació òptima dels radiadors és sota les finestres per afavorir la correcta difusió de l'aire calent per l'habitació.

/// És convenient no tancar els radiadors amb mobles per obtenir la màxima radiació de calor.

/// Si tenim habitacions buides a la llar o que gairebé no s'utilitzen és convenient baixar la temperatura en el termòstat d'aquestes o tancar la vàlvula dels seus radiadors.

/// Si tenim un sistema de calefacció a gas cal que la caldera estigui equipada amb encesa electrònica i elements de regulació, com ara un termòstat programable.

/// Podem tenir calefacció i aire condicionat amb un sol aparell, instal·lant una bomba de calor reversible.

Aprofitant el canvi de normativa del sector elèctric, és recomanable que l'usuari revisi les condicions que té contractades

la modificació de l'enllumenat, la renovació de finestres o el major aïllament de façanes i/o cobertes, per posar alguns exemples. En aquest sentit, la progressiva millora energètica del parc d'edificis de Catalunya és el principal objectiu de l'anomenada Estratègia catalana per a la renovació energètica d'edificis. Amb l'horitzó fixat a l'any 2020, la Generalitat de Catalunya incentiva als 1,2 milions de propietaris d'edificis, tant d'usos residencials com terciaris, a millorar el seu comportament energètic per reduir en aquest lustre que queda de marge en un 14,4% el consum estimat d'energia final del parc edificat; i així disminuir el 22% de les emissions contaminants de diòxid de carboni i estalviar un 21% de la despesa econòmica. Tant per cent que es tradueix en uns 800 milions d'euros anuals.

Tota aquesta estratègia comuna no és possible, però, si no partim d'una actitud sostenible i responsable que tingui en compte alguns consells pràctics com, per exemple, mantenir una temperatura entre els 19 i 21° i no més enllà (reduir la temperatura un grau suposa un estalvi del 8%), apagar la calefacció de nit o purgar els radiadors al principi de l'hivern ens permetrà reduir el nostre consum al domicili.

Contractar bé, una font d'estalvi

Amb la introducció, les empreses elèctriques estan obligades a facturar d'acord amb un nou sistema que implica nous preus i diferents modalitats de contractació. Què millor moment que aquesta transició en el sector per saber exactament quines són les nostres condicions que tenim contractades pel que fa als subministraments, sigui per veure el contracte, així com qüestions com la potència, sovint, superior a la necessària. Sens dubte, pot ser una altra manera d'estalviar en la factura energètica. Podem comprovar si tenim contractada més potència de la que realment necessitem connectant al mateix temps els principals electrodomèstics i aparells elèctrics que tenim a casa. Si no salta l'automàtic, podem estar segurs que tenim massa potència contractada, i podem demanar a la nostra companyia que la rebaixi.

En aquest sentit, és important recordar els drets dels consumidors, que són bàsicament set si s'acull al preu voluntari per al petit consumidor (PVPC): escollir lliurement la comercialitzadora i la modalitat de contractació; canviar de companyia sense cost; rebre la informació sobre preus, condicions i possibles canvis de manera clara i transparent; rebre la factura en paper sense cost addicional; triar entre llogar el comptador o adquirir-lo; disposar d'un telèfon gratuït d'atenció d'incidències i reclamacions i, per acabar, precisament, es té el dret obvi de reclamar qualsevol desacord amb la factura.

En aquest sentit, si no està conforme amb el servei, l'usuari sempre pot presentar qualsevol queixa, denúncia o reclamació a l'empresa comercialitzadora que haurà de respondre en un mes de manera obligada. Si l'usuari no queda satisfet amb la resposta, es pot presentar la reclamació a l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor, també a les seues comarcals, o bé a l'Agència Catalana del Consum. ///

LÍNIA DE PRODUCCIÓ DE MOTOCICLETES ELÈCTRIQUES DE SCUTUM A ESPLUGUES DE LLOBREGAT. A LA DRETA, UN EXEMPLE DE PUNT DE RECÀRREGA

Doble impuls de la Generalitat de Catalunya a la mobilitat elèctrica

Una nova línia d'ajuts de 400.000 euros fa créixer el parc de punts de recàrrega ràpida i incentiva la compra de motocicletes elèctriques

Redacció

El futur de la mobilitat passa indubtablement per la substitució dels combustibles tradicionals (benzina i gasoil) per combustibles més sostenibles, i un d'ells és l'energia elèctrica. Perquè això es doni, cal que les grans ciutats, en particular, i el territori en general, estiguin equipades i preparades. Obrir camí en aquesta direcció és la finalitat de la nova ajuda de 400.000 euros (dividida en dues partides de 200.000 euros) que la Generalitat de Catalunya ha aprovat amb un doble objectiu: un, ampliar els punts de recàrrega ràpida per vehicles elèctrics i, dos, incentivar l'adquisició de motocicletes elèctriques.

Per facilitar, doncs, la circulació de vehicles elèctrics per tot el territori català, la Generalitat promou la instal·lació d'aquest tipus d'equipaments, amb ajuts que ascendiran al 85% del cost de l'estació de recàrrega (amb un màxim de 25.000 euros) o del 70% en el cas de vies de peatge. La convocatòria dóna prioritat als projectes que s'instal·lin en vies ràpides, corredors de gran mobilitat o en nuclis altament poblats; als que duguin associats instal·lacions de gas natural vehicular o gas líquid del petroli; o bé que incentivin l'activitat econòmica. L'energia en aquests punts de recàrrega serà gratuïta fins a finals de 2016. D'aquesta manera, la Generalitat vol ampliar l'actual parc d'estacions de recàrrega que ja ofereix en total

fins a 1.062 endolls a tot el territori, tant pel que fa a vehicles propulsats per electricitat, els més comuns, com pels vehicles amb gas líquid de petroli o gas natural vehicular.

Fins a 1.500 € per particulars

L'altra línia d'ajuts està destinada a incentivar l'adquisició de motocicletes i ciclomotors elèctrics, ja sigui per a flotes de vehicles o per a particulars, per tal d'estimular l'aposta per una mobilitat eficient. La línia està dotada amb 200.000 euros, i se'n podran beneficiar empreses, institucions i ciutadans que adquireixin motocicletes o ciclomotors amb una potència màxima de 30 kW, capacitat superior als 1,5 kWh, bateria de liti i una autonomia elèctrica superior als 30 quilòmetres. Aquesta mesura és una de les iniciatives del Programa d'impuls de les indústries de la mobilitat sostenible, que forma part de l'Estratègia Industrial de Catalunya.

Per als particulars, l'ajut serà del 20% del cost d'adquisició, amb un màxim de 1.500 euros per motocicleta i de 750 euros per ciclomotor. En el cas d'empreses i institucions, els ajuts per a flotes es limitaran a un màxim de 25 vehicles i seran del 30% del cost del vehicle, amb un màxim de 2.000 euros per motocicleta i de 1.000 euros per ciclomotor.

El període de sol·licitud d'ambdues partides ja està actiu i romandrà obert fins el 4 de desembre. ///

“Roba Amiga”, dos años de reciclaje solidario

La cooperativa cuenta con la planta más importante y avanzada del sur de Europa en Sant Esteve Sesrovires

Tras dos años en el territorio, el proyecto está más que consolidado con 1.500 contenedores distribuidos en 350

Marta Lozano

Más de una vez hemos visto por la calle esos contenedores naranjas con un dibujo de una prenda de ropa que nos guiña un ojo marcado en ellos e incluso algunos hemos depositado esa ropa que ya no usamos para que otras personas le puedan dar un uso, pero ¿qué hay detrás de esos depósitos de ropa?

Tras ellos encontramos la acción de “Roba Amiga”, una cooperativa de entidades que comparten el objetivo de fortalecer la acción social y favorecer la inserción laboral de las personas en situación de vulnerabilidad, mediante la gestión y el reciclaje del residuo textil en Cataluña.

El programa nace en 2001 promovido por la Fundación “Un Sol Món” de la Obra Social de Caixa Catalunya, la plataforma de empresas de inserción AIRES y Cáritas Cataluña. En este inicio de proyecto reunió 32 empresas de inserción con el objetivo de insertar laboralmente a personas en situación o riesgo de exclusión social a través de la valorización y gestión del residuo textil. Pronto fue necesario aumentar la actividad y mejorar la situación de las organizaciones involucradas, por ello en 2006 se dio un paso adelante creando la Cooperativa Roba Amiga, consiguiendo así estructurar los procesos de recuperación con mayor eficacia y rentabilidad.

Al principio eran pocos los recursos y los profesionales, pero con el tiempo han logrado operar en toda Cataluña y ya cuentan con tres plantas para la gestión de los residuos textiles ubicadas en las provincias de Lleida, Girona y Barcelona. La más grande es la planta situada en el municipio de Sant Esteve Sesrovires inaugurada en 2013, la más importante y avanzada del sur de Europa, con una superficie de 6.000 metros cuadrados dedicada íntegramente al tratamiento del residuo textil.

Entre los objetivos más destacados de esta cooperativa se encuentran los de carácter social, pues coordinándose con los servicios sociales de las administraciones y diseñando itinerarios de formación individualizados, ofrecen oportunidades de inserción socio-laboral y crean más de 200 puestos de trabajo; y también a nivel ambiental, ya que reutilizan la ropa en su red de tiendas de segunda mano y reciclan aquella ropa no apta para la reutilización. Con ello contribuyen, entre otros beneficios, a reducir las emisiones de CO2, la producción de fertilizantes, pesticidas y tintes, así como el desperdicio

El proyecto cuenta con el apoyo de varias Cáritas del resto de Cataluña y del Estado español, además de empresas del sector textil como Inditex

EL INCONFUNDIBLE CONTENEDOR NARANJA Y SOLIDARIO DE ROBA AMIGA

de agua de regadío para los cultivos de algodón.

No todo el material recogido tiene un mismo fin, según el estado y la calidad de las prendas se elige su función: ropa de muy buena calidad y con demanda en el mercado local, se deriva a las Tiendas Ropa Amiga para la venta; ropa de calidad que el mercado local no puede absorber, se comercializa en países del tercer mundo, creando puestos de trabajo y fortaleciendo las economías locales; ropa en mal estado se destina a la producción de paño para la industria; y ropa en muy mal estado, se recicla para la confección de borras e hilaturas destinadas a las industrias textiles.

Con su presencia en más de 350 municipios y más de 1.500 contenedores distribuidos, esta empresa logró el pasado año recoger aproximadamente unos 7,5 millones de kilos de ropa, que más tarde es transportada a uno de los almacenes reguladores.

Aunque hoy día todavía encontramos algunas excepciones, cada vez son más los ayuntamientos que apoyan la instalación de contenedores “Roba Amiga”, lo que les permite ampliar su presencia y alcance territorial.

El proyecto, además de contar con el apoyo de varias Cáritas del resto de Cataluña y del Estado español, también cuenta con el apoyo de algunas empresas del sector textil como es el caso de “Inditex”. ■■■

Xavier Sobrevia Vidal

MOSSÈN PARRÒQUIA SANTA MARIA DE CASTELLDEFELS

El Papa y las nulidades matrimoniales

En el último fin de semana de octubre se ha vivido, en Castelldefels, un auténtico ejemplo de solidaridad, entrega y espiritualidad. Empezó el sábado y se encontraron cerca de cien personas venidas de todos los territorios de habla catalana, desde Francia hasta pueblecitos de Alicante, de las Baleares hasta “la franja”, para compartir la ilusión por servir al Pueblo de Dios con el canto. Personas que en sus parroquias colaboran en dirigir los cantos de las misas o de otras celebraciones durante todo el año. Para ayudar en esta tarea, desde hace 45 años, en el Santuario de Montserrat que se realizan varios cursillos de una semana durante el verano. Después también se ha establecido un encuentro de fin de semana durante el otoño.

Este año el encuentro de animadores del canto de las misas ha sido en Castelldefels y es una ocasión para pensar en los miles de personas que en las parroquias, cada semana, preparan y dirigen el canto de los que participan en las celebraciones. Habrá una especial afición a la música y al canto, pero mucho más. Es un compromiso con Dios y con los demás para que el encuentro con Dios en la celebración sea más vivo, más

participado, más espiritual.

Es una gran tarea servir para que muchos encuentren más y mejor a Dios. No para lucirse ni recibir las gracias. Solo para que Dios y los hombres estén más cerca. Muchas horas de preparación remota y de preparación inmediata para que lo que se canta esté acorde con lo que se reza o con la fiesta que se celebra. Un trabajo escondido que merece un aplauso.

La alegría ha sido una de las características del encuentro, la alegría de la acogida, el reencuentro y el buen ambiente. La oración, la noche del sábado en el templo de Santa María, fue emocionante. Se conjuntó la contemplación de las magníficas escenas pintadas por Josep Serrasanta, la lectura bíblica referida a ellas, el canto, la música y la plegaria, dejando un recuerdo impresionante. La visita al Castell y el rezo cantado de los Laudes celebrados a la su capilla, así como la visita del Sr. Bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés, y la celebración de la Misa, marcaron el encuentro. El Obispo valoró mucho la importancia de la música como elemento de creación de belleza y recordó una idea de Benedicto XVI: “en la Liturgia es Jesucristo que se hace música”. ■■■

Combatir lo inesperado: la lucha contra la muerte súbita

Los infartos de miocardio causan hasta 4.000 fallecimientos inesperados en Catalunya con orígenes diversos

La concienciación y el correcto equipamiento de los espacios públicos son la base para evitar nuevos casos

Pau Marcos

Reconocer la situación y avisar a los servicios de emergencias. Realizar maniobras de resucitación cardiopulmonar para ganar tiempo. Desfibrilación temprana y recuperación del ritmo cardíaco. Soporte vital avanzado y cuidados post-resucitación.

Estos son los cuatro pasos básicos a seguir en una situación de parada cardiorespiratoria, una de las causas más frecuentes de muerte súbita en Europa con unos 700.000 afectados al año, cerca de 4.000 en Catalunya y 35.000 en España. Una actuación correcta y a tiempo consigue entre un 49 y un 75% de supervivencias, pero hay que actuar durante los 5 minutos posteriores a la parada. Por cada minuto que pase un afectado sin ayuda se reducen sus posibilidades de supervivencia entre un 7 y un 10%.

La muerte súbita es una forma de muerte natural que en más del 80% de los casos tiene un origen cardíaco. “Es una muerte inesperada en el tiempo que puede afectar a una persona con o sin antecedentes de problemas cardíacos”, explica el Doctor Josep Brugada, cardiólogo en

el Hospital Clínic y en Sant Joan de Déu. “Puede haber síntomas como palpitaciones, mareos o dolores torácicos” expone el Doctor Miquel Gómez, cardiólogo del Parc de Salut Mar. “Sin embargo, siempre va precedida por una pérdida de conocimiento de la que el afectado no se recupera y, en el 80% de los casos la muerte es resultado de un infarto de miocardio” sentencia el Doctor Brugada.

El origen, sin embargo, puede ser muy diverso. “La fibrilación ventricular puede ser resultado de un problema de origen genético, una hipertrofia en el corazón, un virus o una miocarditis, entre otros”, aclara José Durán Cabello, presidente de la Asociación Española Contra la Muerte Súbita José Durán #7. La Asociación nació en El Prat en 2009 a raíz de la muerte de José Durán a los 15 años. Su familia decidió crear la entidad con el fin de informar sobre la muerte súbita, promover su investigación, dotar de desfibriladores y de la asistencia médica necesaria los espacios públicos y para dar apoyo a los afectados.

Gracias a ellos, muchos centros deportivos de todo el Estado español ya cuentan con desfibriladores, y se quiere conseguir que se conviertan en un equipamiento urbano más de las ciudades. Además, también se trabaja para dar

formación sobre cómo actuar ante un caso de muerte súbita a todo aquel que quiera. “Hemos donado en Hospitalet, Cerdanyola, Sabadell, Torelló... Todos los centros deportivos del Prat ya tienen un desfibrilador y queremos que también los colegios cuenten con uno. Además, hemos conseguido poner aparatos en todos los barrios de Barcelona”, cuenta Durán Caballero, que sitúa la formación a policías o miembros de protección civil como otro de sus ámbitos de trabajo.

La prevención es, sin embargo, la principal lucha para la asociación. “Lo que buscamos es que la gente conozca el problema y actúe, haciéndose revisiones médicas y electrocardiogramas”, afirma el presidente. Cualquier miembro de la sociedad puede verse afectada por la muerte súbita, explica el Doctor Brugada “La obesidad, el tabaquismo o la mala alimentación son factores de riesgo que pueden llevar a la muerte súbita”. Aquellas personas con antecedentes de muerte súbita en familiares de primer grado, con cardiopatías conocidas o hipertensión también pueden sufrir un paro repentino añade el Doctor Gómez. Sin embargo, también las personas que llevan una vida saludable se pueden ver afectadas.

Precisamente los deportistas son los que más visible hacen el problema de la muerte súbita. Casos como el de Antonio Puerta o Dani Jarque sacaron a la luz la necesidad de controlar y comprobar la salud cardíaca de todo aquel que practique deporte. “El deporte mejora la salud cardiovascular, pero hay que ser consciente que un incremento de la actividad deportiva y una práctica sin prevención puede ser el causante de la muerte súbita. Llevar el cuerpo al extremo sin saber cómo se está físicamente es peligroso”, sentencia el Doctor Gómez.

Prevenir es siempre la mejor receta

Prevenir una parada cardiorespiratoria en un deportista pasa por conocer su estado físico. “A partir de un examen completo y un electrocardiograma ya se puede saber si hay riesgo de muerte súbita, aunque en casos de deportistas de élite son necesarias un número mayor de pruebas”, expone el Doctor Brugada. El problema, sin embargo, es que este tipo de pruebas todavía no son obligatorias a niveles federativos, aunque se trabaja para que esto cambie en breves tomando como ejemplo el modelo italiano, donde no se permite realizar ninguna práctica deportiva sin reconocimiento médico oficial.

De manera paralela, también se busca que la ley obligue a implantar desfibriladores en todos los recintos deportivos. “Se llegó al senado con una Iniciativa Legislativa Popular, pero finalmente el Parlamento solo puso un anexo en la ley del deporte en la que indica que la desfibrilación en la calle es beneficiosa y decidió delegar la competencia a las autonomías”, narran desde la Asociación. Esto ha provocado una fuerte desigualdad entre territorios, siendo Catalunya el más concienciado gracias al trabajo de colectivos como el José Durán #7 y llegando a situar Girona como la ciudad mejor cardioprotegida de Europa. ///

MOLINS DE REI HA CELEBRADO RECIENTEMENTE LA SEMANA DEL CORAZÓN CON EL OBJETIVO DE PROMOVER LA PREVENCIÓN; AHORA MISMO ES UNO DE LOS MUNICIPIOS DEL TERRITORIO MÁS ACTIVO EN ESTE CAMPO | ARCHIVO

Desfibriladores en el Baix Llobregat

El Servei Català de la Salut dispone de desfibriladores en todos los Centros de Atención Primaria del territorio y en la mayoría de los consultorios locales, llegando a una cifra de cerca de 100 aparatos. La implantación de desfibriladores en las distintas poblaciones del territorio es diversa. El Prat tiene cardioprotegidos todos sus recintos deportivos, al igual

que Molins de Rei y Sant Joan Despí. Algunas de estas ciudades también contarán con coches patrulla de las respectivas Policías Locales preparados para intervenir en caso de parada cardiorespiratoria. Martorell, por su parte, cuenta con 10 aparatos en las calles, mientras en otras ciudades la implantación de desfibriladores está programada.

A la caça de l'VTC il·legal a l'Aeroport de El Prat

El control de la policia catalana ha reduït al mínim la presència d'VTC sense autorització a la infraestructura pratenca

L'episodi d'Uber ha derivat en un major control per evitar el tradicional intrusisme laboral en el sector del taxi

Imanol Crespo

Un dels grans atractius dels taxis metropolitans de Barcelona, els tradicionals 'canaris' com ells mateixos es denominen pel seu color groc, és l'Aeroport de Barcelona-El Prat. Centenars de taxistes són incondicionals de la infraestructura pratenca i quan la normativa els hi permet (el reglament metropolità permet recollir passatge un mes a les calques parell i altre a les senars, a part d'un dia per cap de setmana) només fan cua a la graella reservada pel servei del taxi; un servei inherent a la història de l'aeroport. Sempre han estat. Abans, però, més sols que no pas ara. A mesura que s'ha desenvolupat la infraestructura, també ha incorporat nous mitjans de transport que reforcen la necessària comunicació de l'aeroport per a tots els públics: parlem dels busos metropolitans, de dia i de nit; de Rodalies, però també, del servei d'Aerobús, dels 'shuttles' o enllaços amb fires o el Port de Barcelona i dels coneguts com a VTC, els Vehicles de Transport amb Conductor.

Sense VTC il·legals

A diferència de la resta, aquest últim sempre ha estat pels taxistes metropolitans en el punt de mira pel que fa la competència deslleial i l'intrusisme laboral. Per aquest motiu, l'episodi a finals de 2014 contra Uber i les vagues que es van derivar van revifar una problemàtica existent: la captació de passatgers per vehicles sense cap tipus d'autorització. En aquest sentit, Mossos d'Esquadra hauria reduït pràcticament tota la presència d'VTC sense llicència a l'Aeroport de Barcelona-El Prat, després d'un any de constants controls a qualsevol dels punts d'ambdues terminals. Així ens ho assegura Josep Burgués, sargent de l'Àrea Central de Circulació i Normativa de Mossos d'Esquadra: "Potser a Barcelona, al carrer, hi ha; però aquí a l'aeroport ja és molt difícil".

La lluita contra la presència de la companyia Uber a la ciutat comtal i també al seu aeroport va obligar a la policia catalana a sistematitzar uns controls que abans eren més aleatoris i que ara -passada la guerra momentàniament contra la companyia privada- posa en el focus els VTC. Des del mes de desembre, segons ha pogut saber El Llobregat, Mossos d'Esquadra ha mantingut una campanya que organitzava a diferents punts de l'Aeroport de Barcelona-El Prat entre dos i tres controls al mes, periodicitat que durant l'estiu ha arribat a ser entre dos i tres per setmana. L'objectiu és, tal i com ha pogut comprovar aquesta capçalera 'in situ', comprovar l'autorització dels vehicles; mirar si porten els fulls de ruta i, per acabar, si són vehicles de fora de Catalunya, enviar una comunicació perquè després les autoritats competents comprovin que no es supera el 20% de la facturació total fora del territori, tal i com marca la normativa.

Amb un control ràpid, àgil, que aprofita l'embut que es dona a certes parts de les terminals i que, per tant, obliga als conductors a passar pel control, Mossos d'Esquadra ha

pogut xifrar els diferents tipus de sancions i reduir, sobretot, els vehicles sense cap tipus d'autorització. En aquest sentit, les dades de la policia catalana entre l'1 de gener i el 31 d'agost deixen 576 inspeccions de vehicles de transports de viatgers que van comportar 140 denúncies: 128 per no tenir l'autorització per a vehicles de lloguer amb conductor (targeta VTC) i 12 per no tenir l'autorització de servei públic en turisme (targeta VT). D'altra banda, només 18 cotxes van quedar immobilitzats durant aquest període per no portar cap tipus d'autorització i, per tant, per ser un taxi il·legal. En aquests casos, a més de la parització del vehicle tal i com recull la normativa catalana, la sanció ascendeix als 4.000 euros. "El gran problema de l'aeroport, el que nosaltres intentem controlar, és el problema dels taxis il·legals. Gent que fa el taxi d'una manera inapropiada, que no paga llicències, que no paga impostos i que no ofereixen les condicions de seguretat necessàries", apunta Burgués.

Amb aquest objectiu, el 17 de juny es va constituir

una mesa de treball conjunta amb Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana, d'un costat, i representants del món del taxi i de l'Autoritat del Transport Metropolità, d'altre. Un objectiu que s'hauria assolit en gran mesura per la pressió policial a la infraestructura, a la Terminal 1 principalment, però també a l'antiga. Precisament, per això, el fi de la temporada estiuenca no s'ha traduït en el final de la campanya de control que es mantindrà per evitar aquest tradicional intrusisme laboral del sector del taxi. Com a mínim, pel que fa la divisió de Trànsit.

En paral·lel, la policia catalana, en col·laboració amb els serveis de seguretat interns de l'Aeroport, treballa també per reduir la captació de passatgers al 'hall' principal d'arribades de la Terminal 1, on no és estrany trobar tant conductors de taxis metropolitans que es salten la cua de l'Aeroport o que no poden treballar aquell mes com conductors il·legals d'VTC. En ambdós casos, acostumen a aparcar els cotxes al pàrquing de la infraestructura pratenca per evitar controls fins que captin el passatge. ///

MOSSOS D'ESQUADRA MANTÉ DESPRÉS DE L'ESTIU ELS SEUS CONTROLS A DIFERENTS PUNTS DE L'AEROPORT DE EL PRAT | I. CRESPO

RAIMON RODA, GERENT DEL PARC AGRARI, AL CENTRE, DE NEGRE, COMPARTeix AMB EL COS POLICIAL LA PROBLEMÀTICA ALS CAMPS DEL TERRITORI

Els Mossos i els representants agraris del Baix Llobregat milloren les seves relacions

Els principals problemes dels pagesos del Baix són els robatoris d'eines i furtos d'aliments i problemes de senyalització vial

Beatriz Fontseré

Els Mossos d'Esquadra del Baix Llobregat han signat un acord de col·laboració amb les organitzacions agràries de la comarca per millorar la seguretat dels treballadors d'aquesta zona. L'acord és fruit d'una reunió celebrada a finals d'octubre amb la policia catalana de la Regió Policial Metropolitana Sud, el gerent del Parc Agrari del Baix Llobregat, els representants de les cooperatives agrícoles i els representants sindicals del sector agrícola dels municipis del Pla del Llobregat. "L'objectiu d'aquesta trobada és, bàsicament, aconseguir que els treballadors agrícoles de la comarca estiguin més tranquils a través de la millora de les nostres relacions", explica l'inspector cap de la comissaria de Mossos d'Esquadra de Cornellà i Sant Joan Despí, Ramon Chao. "La nostra intenció és conèixer les necessitats dels diferents col·lectius de la societat per resoldre, en la mesura de les nostres possibilitats, els seus problemes. Amb els pagesos del Baix Llobregat hem decidit establir un flux directe de comunicació de manera que si un pagès detecta una infracció en les seves terres, pugui denunciar-ho directament als Mossos i així, actuar nosaltres el més ràpid possible", concreta l'inspector de Sant Joan Despí i Cornellà.

Només 5 denúncies per robatoris d'eines

En aquesta línia, la policia catalana assegura que els problemes dels agrícoles del Baix Llobregat són, bàsicament, dos: la manca de senyalització dels seus vials d'accés als camps i els furtos i robatoris a les seves terres. "Hem de tenir clar que els furtos d'aliments i els robatoris de les eines dels pagesos del Baix Llobregat són

fets delictius molt minoritaris. En el cas de Sant Joan Despí, al llarg del 2014 es van denunciar cinc fets. Clar, també hem de tenir en compte que denunciar el robatori d'una eina és molt evident, però denunciar petits furtos de productes conreats és més difícil", assegura l'inspector cap de la comissaria de Sant Joan Despí i Cornellà. És per aquesta raó que els Mossos d'Esquadra incentivaran les seves patrulles, sobretot durant els caps de setmana. "Nosaltres no tindrem uns horaris concrets de patrullatge per les zones agrícoles dels nostres municipis –bàsicament Sant Joan Despí– sinó que intentarem aparèixer en diferents horaris per abastir totes les franges. Sí augmentarem la nostra presència policial durant els caps de setmana, que és quan més es detecten aquest tipus d'infraccions", explica Ramon Chao.

La crisi no augmenta els furtos als camps

Tot i que a priori algú podria pensar que la crisi ha augmentat els furtos d'aliments, "això no s'ha constatat a Sant Joan Despí", assegura l'inspector Chao. Sembla ser que els petits robatoris d'aliments dels camps agraris del Baix Llobregat són, bàsicament productes de temporada com les carxofes i en petites quantitats.

Durant la trobada entre policia i agents dels món pagès del Baix Llobregat s'han proposat millores en la senyalització vial, les zones i franges horàries en què és més efectiu potenciar el patrullatge policial, l'accessibilitat als camps i els punts febles o susceptibles de generar conflicte entre els diferents usuaris de la zona agrícola dels municipis. Pel que fa als aspectes de control policial mediambiental, els representants agraris han destacat la progressiva disminució dels abocaments realitzats a la zona agrícola. ///

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

Un Baix Llobregat per viure-hi

Moltes vegades aquells que vivim al Baix Llobregat i ens estimem aquesta comarca veiem amb tristor com les administracions supracomarçals i la gent de la resta del país concep el nostre territori com un simple lloc de pas, on només s'ha d'invertir en infraestructures per agilitzar el pas de vehicles cap al sud, l'est i el nord.

El Baix Llobregat, és una de les comarques on hi viu més gent de Catalunya, i per tant les polítiques s'han de fer pensant sobretot en la gent que hi viu, no només en la gent que hi passa.

Així doncs, no podem acceptar, per exemple, que la gent de Vallirana porti vint anys esperant que el Ministeri de Foment faci la variant, o que no es faci l'enllaç entre l'A2 i l'AP2, però tampoc podem permetre que es segueixi trinxant el territori i destruint els pocs espais naturals que ens queden.

Tots tenim clar que el Parc de Collserola, el massís del Garraf, les serres de l'Ordal, el parc agrari del Llobregat o el massís de Montserrat, són els nostres pulmons, aquells espais que ens permeten respirar aire net, i que destruir-los com algun ajuntament vol fer concedint l'obertura i l'ampliació de noves pedres, només fa que reduir la qualitat de vida de tots el baixllobregatins i baixllobregatines.

Els polítics hem d'entendre que moltes de les nostres decisions tindran repercussions en les generacions futures, i que malmetre el territori a canvi d'uns diners és pa per avui i gana per demà, perquè els diners en dos dies s'hauran acabat o devaluat, però en canvi la destrucció de la muntanya, la natura i tot el seu ecosistema serà un preu que els nostres fills i nets hauran de pagar durant molt de temps. M'estimo el Baix Llobregat, m'estimo Catalunya. ///

RUTA SENDERISTA A MONTSERRAT | ARXIU

Vanessa Martín, directora artística del Festival Acròbates

“El Acròbates es la manera de abrir los espacios a la poesía, que se lo merece tanto o más que la música”

“El Festival está en su mejor momento. El año pasado se acabó de consolidar y tendremos Acròbates para muchos años”

“Siempre hemos querido unir música y poesía en casi toda la programación; si no seríamos un festival más”

Por su formato, por su combinación entre música y poesía, por la intimidad de sus escenarios, el Festival Acròbates de L'Hospitalet ha conseguido tras diez ediciones consolidarse como una cita obligada en el calendario cultural de la ciudad. Ya no hay debate sobre su ubicación, si no más bien al contrario: “tendremos Acròbates a L'Hospitalet por muchos años”. Así lo asegura su directora artística, Vanessa Martín, que nos recibe en las butacas del Joventut durante los últimos ensayos del homenaje a Jaime Gil de Biedma que abrió esta edición.

Una edición muy especial por la efeméride pero que, además, reconfirma el éxito del año pasado el cual introdujo novedades sustanciales y que fueron bien recibidas por el público: la ampliación del programa a todo un mes o el Acròbates Kids son un ejemplo. En este 2015, hasta el 29 de noviembre se podrán disfrutar actuaciones con artistas de primer nivel que cederán parte de su parcela habitual para combinar música y poesía, el denominador común del festival y, a la vez, cóctel de éxito que aporta el valor añadido necesario para acercar el mundo de los versos al espectador. **///**

Imanol Crespo

-El Festival Acròbates cumple diez ediciones. ¿Qué os aporta L'Hospitalet para haber consolidado esta cita cultural aquí tras sus inicios en varias ciudades?

-Se hizo una primera edición en Gavà, otra en Madrid y a partir de ahí la tercera fue ya en L'Hospitalet, pero hicimos una más en Rivas-Vaciamadrid, que nos llamaron para intentar que fuera dual, pero solo se hizo una vez; luego ya por los tiempos de los tiempos se quedó en L'Hospitalet. Apostaron por él desde la tercera edición y desde entonces los trabajadores del ayuntamiento, de las salas, siempre nos han apoyado y ya hace tres ediciones que decidimos que se quedaba aquí. Además, la gente ya está muy

involucrada y es, de hecho, una marca de la ciudad.

-Se cumple esta efeméride, una edición especial. ¿Qué valoración hace de estos años de Acròbates?

-Pasamos unos primeros años bastante duros pese a que le poníamos la misma ilusión. La gente encontraba que el formato era un tanto extraño. Está acostumbrada a ir o a recitales de poesía o a conciertos de música. El hecho de traer a Carlos Tarque a un sitio en donde se va a recitar poesía era un poco desconcertante. Ahora ya, en cambio, la gente lo ha entendido, asisten a más recitales y si antes empezamos con una semana, desde el año pasado estamos haciendo un mes completo. Por otro lado, los espacios también han crecido: antes solo eran los teatros y algunas bibliotecas y ahora están hasta las salas como las

VANESSA MARTÍN NOS RECIBE EN EL TEATRE JOVENTUT JUSTO ANTES DE LA APERTURA DE LA X EDICIÓN DEL FESTIVAL ACRÒBATES DE L'HOSPITALET | I. C.

Salamandra o el Oncle Jack. Hemos crecido un poquito más cada año.

-¿Está el Acròbates en su mejor momento?

-Sí, el año pasado se acabó de consolidar y este año tenemos la sensación de que va a ser para muchos años más.

-De hecho, hay cierto continuismo con la anterior edición.

-Sí, el año pasado fue una prueba que ni nosotros ni el propio ayuntamiento sabía si un mes iba a funcionar. Dijimos vamos a probar y a ver qué pasa. Al final, la verdad, es que funcionó muy bien y estamos muy contentos. Repetimos también con el

Acròbates Kids, una novedad de la anterior edición que se consolida, y este año lo que estrenamos son los Vermuts Poètics. Esto, claro, como es algo gratuito no sabemos hasta que no pasa el día si la gente va a venir o no, pero, de momento, la recepción en redes sociales ha sido muy buena.

-¿Es la clave esta fusión entre música y poesía e, incluso, con toques de teatro; este año con Lluís Homar?

-Claro, al final todo se va retroalimentando. El año pasado tuvimos a José Sacristán, recitando a Machado y, luego, tuvimos un homenaje a Vinyoli y Samsó, con la propia Ester Solé y Montserrat

Carulla. Este año tenemos a Terrabaixa, muy especial, con Lluís Homar haciendo todos los personajes. ¿Por qué no? Es bueno que el festival se retroalimente.

-Tiene cierto espíritu experimental. A ver qué sale.

-Completamente. Siempre hemos programado cosas como el Poetry and Rock, que siempre ha sido más por confluencia que no por divergencia. Creemos, como el año pasado que estaba Luis García Montero y Benjamín Prado con Carlos Tarque y Leiva, y creíamos que de ahí podía salir algo muy chulo por las cosas que tenían en común. Este año, por ejemplo, tenemos a Mikel Erentxun,

con Jesús María Cormán, que le ha hecho muchas letras a Mikel, siendo un poeta, y luego con Benjamín Prado y Rebeca Jiménez que ya han estado y se complementan muy bien. Entonces pensamos en juntar estos grupitos de dos y a ver qué pasa. Como eso muchos otros espectáculos. Un año tuvimos a Rafa Pons y a Escandar Algeet, un cantautor y un poeta que se admiraban mutuamente pero no se conocían. Dijimos de juntarlos y fue maravilloso.

-¿Es esto lo que aporta este valor añadido que escapa al debate sobre el exceso número de festivales que se dan en Cataluña?

-Si no seríamos un fes-

W *Al principio, la gente encontraba el formato un tanto extraño. Ahora ya nos han entendido y hemos pasado de una semana a un mes completo”*

Intentamos que se amplíe todo el cerco y que la gente pueda tener algo, al menos, a lo que le gustaría ir"

tival más de música. Con todos mis respetos, que cuesta mucho hacer un festival y todo lo que conlleva. Pero nosotros ya cuando hicimos la primera edición en 2008, dijimos de aportar algo nuevo. Sí que hay muchos festivales de poesía con algo de música. Nosotros lo que quisimos es unir en casi todas las propuestas ambas cosas.

-Por L'Hospitalet va a pasar desde Albert Pla, Joan Miquel Oliver, o el Niño de la Hipoteca, hasta Raúl Fernández, Mikel Erentxun...

-Sí, será de nuevo para todos los públicos, con gente consolidada, pero también con gente que está empezando y que tienen que tener los mismos espacios. Estamos abiertos a la variedad. El año pasado, por ejemplo, Pedro Pastor, que estaba presentando el disco, no había tenido la ocasión de pisar un teatro y apostamos por él, fue muy bien y este año viene con un poeta al Oncle Jack a hacer un espectáculo nuevo de música y poesía. Intentamos que se amplíe todo el cerco y que la gente pueda tener algo, al menos, a lo que le gustaría ir.

-¿Han notado una mayor aceptación tanto por los grupos más consolidados como por parte de los artistas emergentes, que tienen ya la cita del festival como fija en su calendario?

-Hemos tenido mucha suerte porque desde la primera edición, que tuvimos a Quique González, Luis García Montero, Pancho Varona y Sonia San Román en un espectáculo, pues, nos dijeron que sí a la primera. En general, ha habi-

do mucha suerte en las siguientes ediciones, pero ahora sí que notamos que cuando llamas y dices Acróbatas, ya saben lo que es. Supongo que es también fruto del esfuerzo de estos años. E igual con la gente nueva que nos dice oye estamos haciendo esto por si os gustaría programarnos.

-¿Se acerca así más la poesía a la gente?

-Desde siempre nos habíamos dedicado a la música, a la canción de autor. Pero, por otra parte, éramos consumidores privados de mucha poesía. Decíamos qué podemos hacer, nosotros que conocíamos los espacios habituales, para que los recitales de poesía llegue más a la gente. Y la fórmula de la música es maravillosa. La gente se interesa. Y traes a Mikel Erentxun y aquí conocen a Jesús María Cormán. Con el Poetry and Rock ha pasado esto, que incluso había la expectativa de a ver a quien traen este año. En definitiva, es la manera de abrir los espacios -que no son los habituales- a la poesía que se lo merece tanto o más que la música.

-¿Falta incentivar la poesía desde el ámbito local?

-Sí. En L'Hospitalet, desde hace un tiempo, están saliendo cosas. Racó Poètic está haciendo muchas cosas desde hace unos meses; el grupo Verba también y cada año, sobre todo con Núria, que es la chica de bibliotecas y conoce muy bien a los grupos locales, nos decimos qué podemos hacer para implicarles. Un ejemplo son los 'slammers', que están muy activos en el Oncle Jack, y este año volvemos a darles un espacio. ///

Sant Boi ja està a punt per la Puríssima més gastronòmica

La plaça de l'Església acollirà, entre les principals novetats, tota una festa de gastronomia amb tres propostes diferents, entre elles, una Food Truck

Redacció

La festa més important de Sant Boi, la Fira de la Puríssima, ja es perfila, enguany, amb el mateix esperit social que l'any passat, però, a més, amb la gastronomia com a altre dels principals atractius de la festa. I és que, entre les novetats, trobem la triple proposta que la plaça de l'Església oferirà entre els dies 6 i 8 de desembre, com és habitual, amb una Mostra de Food Trucks -set caravanes de menjar i alguna sorpresa afegida segons hem pogut saber-; la II edició de la Fira de la Cervesa Artesana, amb 14 productors i més de quaranta varietats de cervesa; i, per últim, l'Espai Viu Cult amb tast de vins i caves al ritme de sis concerts de música.

A falta d'acabar de tancar la principal festa santboiana de la ciutat, el que sí sabem és qui serà l'autor del cartell o millor dit, quins. Perquè novament el disseny ha estat resultat d'un projecte social i col·lectiu que, dirigit per Diego Mallo, ha implicat a un grup de pacients del complex assistencial Benito Menni.

Pel que fa algunes de les activitats més destacades, cal matisar que hi ha alguns canvis d'ubicació, com és el cas de la Carpa Fresca que es trasllada davant de la Biblioteca Jordi Rubió i Balaguer, així com el Taller de Granja

UN GRUP DEL BENITO MENNI PARTICIPEN EN L'ELABORACIÓ DEL CARTELL

que passa a estar al Parc de la Muntanyeta, al costat del llac. D'altra banda, l'esmorzar de pagès es farà a Can Julià en una activitat oberta per tots els públics només pel preu de dos euros. El tiquet ja es pot adquirir als casals de la ciutat. ///

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

La farsa del Parlament

En el vigent Estatuto de Catalunya se establece en el artículo 2.4 que los poderes de la Generalitat emanan del pueblo de Catalunya y se ejercen de acuerdo con lo establecido en el presente Estatuto y la Constitución. Este es uno de los múltiples artículos del Estatuto de Catalunya que transgrede la declaración independentista de Junts pel Sí y la CUP. Ellos aseguran contar con un mandato democrático obtenido el 27 de septiembre, pero su supuesto mandato no les permite ni alcanzar las dos terceras partes de los miembros del Parlamento necesarios para reformar el Estatuto tal y como marca su artículo 222.

Lo que pretenden, en resumidas cuentas, es que el Parlament de Catalunya lleve a cabo un golpe de Estado, un autogolpe de Estado para construir unas estructuras de Estado paralelas a las ya existentes. Esto implica abocar a los ciudadanos de Catalunya al grado máximo de inseguridad jurídica. ¿Pretenden que haya dos haciendas públicas recaudando cada una por su lado el impuesto de la renta?

Esto es lo que sucedió entre 1465 y 1468 en Castilla durante la guerra civil que enfrentó al infante Alfonso contra su hermano el rey Enrique IV. Alfonso fue proclamado rey por una facción de la alta nobleza, al tiempo que su hermano era depuesto en lo que se llamó la Farsa de Ávila. Ante las murallas de Ávila los nobles rebeldes pusieron en una silla un muñeco que representaba a Enrique IV. El muñeco, vestido de luto, tenía una corona, un estoque y un bastón que le fueron despojando hasta que lo derribaron de la silla. Alfonso, el rey de Ávila, como a veces se le llama, tuvo una corte propia y creó una administración paralela. La bicefalía de Castilla degeneró en una especie de esquizofrenia fiscal pues los contribuyentes estaban expuestos a pagar dos veces el mismo tributo.

Es lamentable que se aboque al Parlament a ser el escenario de unas farsas que no hacen más que añadir confusión e incertidumbre. Necesitamos políticos que resuelvan problemas, no que vayan generando nuevos. ///

Pere Sallent, Director dels Cinemes FULL del Centre Comercial Splau de Cornellà

“El cinema està superant una crisi molt important; malgrat això, no s’ha pogut recuperar de la batcada de l’IVA cultural”

Properament, s’instal·laran en les 28 sales del cinema la tecnologia més evolvent del mercat internacional

Des de l’estiu, una aplicació permet avisar online d’inconvenients que es produeixen a les sales

ELS CINEMES FULL DE L’SPLAU SÓN CONSIDERATS ELS MILLORS DEL TERRITORI I DE REFERÈNCIA EN TOT L’ANEL·L METROPOLITÀ

Beatriz Fontseré

Els cinemes d’Espanya s’han omplert aquests dies de cues interminables gràcies a la iniciativa de la Festa del Cinema, desenvolupa entre el 3 i el 5 de novembre. 2.500 sales de tot l’estat espanyol han participat d’aquest projecte que té com a principal objectiu fomentar l’accés al cinema entre aquelles persones que habitualment no gaudeixen de la màgia del setè art. 28 d’aquestes sales pertanyen als cinemes FULL del Centre Comercial Splau. “Econòmicament i de manera directa, la Festa del Cinema no produeix importants beneficis, perquè els preus de les entrades són molt ajustats; però de manera indirecta sí, perquè tot el que sigui fer festa i recordar-li a la gent que existeix aquest tipus d’oci, sobretot entre els més joves que es fixen més en internet i en el món dels videojocs, sempre es positiu”, explica el director dels Cinemes Full de l’Splau, Pere Sallent. Malgrat les intencions del senyor Sallent per atrapar un nou tipus de client, però, el perfil majoritari dels usuaris de la Festa del Cinema són famílies que habitualment no consumeixen aquest tipus d’entreteniment.

Els cinemes Full, del Centre Comercial Splau, es van inaugurar al 2010, juntament amb la posada en marxa del Centre Comercial. Estan situat entre Cornellà i El Prat, al costat de l’Estadi de l’Espanyol. En el seu inici, l’activitat cinematogràfica va començar amb 18 sales que, posteriorment, es van ampliar a 28, al 2013. L’ampliació d’aquest nombre de sales ha permès portar a la pràctica

PERE SALLENT

/// *M’agrada molt la versió original, però entenc el problema de veure una pel·lícula sencera en anglès”*

iniciatives com “els dilluns de repesca”, amb projeccions de pel·lícules que es troben fora de la cartellera” o “els dimarts de versió original”. “La Versió Original és un servei més i estem contents de poder oferir-lo perquè amplia la qualitat de la nostra oferta, però econòmicament no està aportant gaires beneficis”, confessa el director dels Full. “A mi personalment m’agrada molt la versió original, però entenc el problema que provoca veure una pel·lícula íntegrament en anglès, per exemple, pel públic general”, afegeix. Actualment, els reptes de futur dels cinemes de l’Splau són dos: millorar la qualitat tecnològica de les seves projeccions i millorar la qualitat entre els seus clients. Pel que fa a la tecnologia, Full HD vol instal·lar en totes les seves sales la tecnologia Dolby.Atmos, que proporciona el so i la imatge més evolvent disponible actualment en el mercat internacional. “Si no aconseguim aquest objectiu, serà més pel reduït nombre de pel·lícules que incorpora aquesta nova tecnologia durant les filmacions, que pel nostre interès”, apunta Sallent.

Pel que fa a l’atenció dels seus clients, des del mes de juliol s’ha posat en marxa una aplicació mòbil que s’ha de descarregar durant les projeccions i que permet enregistrar queixes dels clients al instant. “La nostra intenció és resoldre el més ràpid possible aquests inconvenients i facilitar la millor estada dels nostres clients. Principalment, les queixes estan relacionades amb alguna persona que està parlant i que molesta a la resta d’usuaris; o per temes de l’aire acondicionat –si està massa fort o massa fluix-. Estem molt satisfets amb aquesta aplicació perquè estem aconseguint resoldre tots aquests incidents ràpidament i, a més, som els primers cinemes d’Espanya en oferir aquest servei als nostres usuaris”, puntualitza el responsable dels cinemes de l’Splau.

Moment dolç

El negoci passa per un bon moment aquest 2015, almenys els de l’Splau. Segons el director dels Full, “durant aquest any estem venent més entrades que durant el 2014, quan també es van enregistrar més usuaris que durant el 2013. Les sales de cinema estan superant una important crisi provocada, principalment, per la pirateria i per la crisi econòmica de tot el país. Malgrat tot, encara no s’ha pogut superar la batcada de l’increment de l’IVA”, es queixa Sallent. Però aquests cinemes ho intenten i gràcies a les seves targetes de fidelització, és possible anar al cinema entre setmana per 4’9€ Aquests preus especials pels seus clients habituals, les butaques vermelles de descans, els preus especials per a famílies i els serveis novedosos dels Full fan que aquests siguin els millors cinemes del Baix Llobregat “o al menys, ho intentem”, riu Pere Sallent. **///**

Quatre joves que s'estimen el seu 'Rombo' de música independent

DE DRETA A ESQUERRA, SOM: CLARA MOLINS, NÚRIA CURRAN, ANNA BOSCH, MONTSE MARTÍN

Rombo presenta el seu primer disc amb la filosofia: "Volem tocar, tocar, tocar, i passar-ho bé"

"Hi ha molts grups musicals i concerts, però en les actuacions es cobra molt poc; cubrim despeses"

Dayana García Blas

Un bon dia, quatre amigues van assistir a la festa d'un company on van bromejar amb la idea de crear un grup de música independent català. Una nit d'ocurrències que va acabar sent una realitat a partir del mes de febrer d'aquest mateix any, quan van donar a conèixer el seu primer disc titulat Rombo, el mateix nom que rep la banda musical. La nomenclatura Rombo va sorgir de la bateria, l'Anna Bosch", i "s'identifica molt amb nosaltres perquè té moltes lectures", explica la Clara Molins, vocalista, guitarrista i escriptora de les cançons. Es tracta d'un concepte que representa una figura geomètrica punxeguda i, per tant, contundent, a més té quatre arestes lo que equival al nombre de noies que compona el grup, i és el símbol de la feminitat la qual cosa "reivindiquem", assegura Molins.

Quatre amateurs de qualitat

El quartet musical el conformen la Clara Molins i la Montse Martín, cantant i baixista, ambdues de Sant Feliu de Llobregat. "Nosaltres érem amigues des de l'adolescència perquè ens vam posar a cantar juntes a un cor", detalla Molins. El llaç a aquesta agrupació el posen la Núria Curran, apoderada del teclat, i l'Anna Bosch, bateria. Les quatre es consideren "amateurs totalment", perquè no sabien res de música i han anat aprenent conforme la marxa, però són molt grans a l'escenari, cosa que han demostrat en diverses actuacions.

The Indian Runners és la discogràfica d'aquest grup d'estil Indie-pop. Segons la Clara, el gènere seria el pop

pel tipus de cançó desenfadada que componen i l'indie perquè "podríem considerar-ho música independent que no circula per les grans discogràfiques, ni pel terreny comercial". Aquest tipus de música es pot apreciar com una divisió menor de l'indie rock. En definitiva, un pop que fuig del convencional.

Lletres amb sentiment

Abans de que aquest disc fos un somni fet realitat, les noies van fer assaigs i "ens va molar moltíssim", emfatitza la guitarrista. No van perdre el nord i van insistir cada cap de setmana fins que van sortir cançons, totes escrites en català. "Suposo que el fet de que ens sortissin cançons ens va animar encara més i vam pensar, home, això mola i vam intentar tirar-ho endavant". Una història de superació per molts joves que persegueixen el seu projecte.

Molins recalca que són un grup sense cap intenció de publicar res i que simplement fan aquesta tasca per "divertir-nos". A més, les seves cançons, espontànies, amb molt de ritme i sense pretensions, mostren els sentiments i les situacions que han experimentat aquestes quatre noies, és a dir, "són una barreja entre vivències personals i literatura". En la lletra s'expliquen temes de relacions amoroses que no van bé, qüestions indignes, la situació de les dones, etc.

Venen als concerts

Al ser de música independent, no funcionen igual que els altres grups de música. "Aquí t'ho fas tot tu", destaca la Clara. Concretament, elles es van encarregar de fer el packaging del seu primer disc. En aquest sentit, "hem ve-

nut uns 200 discos més o menys, són molt pocs", però no tenen distribuïdora i no els venen a les grans botigues, per la qual cosa tant la comercialització com el recompte exacte de discos venuts és complicat. "Nosaltres venem els discos a botigues petites o als concerts, per tant la nostra distribució és molt limitada i el recorregut és més petit" estima Molins.

Segons l'artista, "el sector està molt viu" perquè hi ha molts grups que fan molt bona música i, a la vegada, hi ha molts concerts. No obstant, la precarietat existeix, ja que "en els concerts es cobra molt poc i amb prou feines cobrim despeses", però com la finalitat es gaudir de la música i l'espectacle no és inconvenient. Concretament, la Clara remarca que no aspiren a fixar per cap gran discogràfica, ni per vendre molts discos perquè per obtenir diners "cadascuna de nosaltres tenim la nostra feina de 8 hores".

Hi haurà segon disc

L'objectiu d'aquest grup musical és continuar fent "cançons maques, gravar-les i oferir-les a la gent en els concerts perquè s'emocionin". Lluny queda l'ansietat de ser una gran banda que vengui a les grans botigues o magatzems. La Clara anuncia que, segurament, faran un segon disc, però es volen prendre amb calma el tema concerts i tancar-se a la sala d'assaigs per crear cançons noves per presentar-les l'any que ve. De moment, Rombo tornarà a actuar, per tercera vegada, a Sant Feliu de Llobregat en motiu de les Festes de la Tardor que es celebraran del 8 al 12 d'octubre. Així que, com diu la Clara, "volem tocar, tocar i tocar, i passar-ho bé". ///

El C.C. Vilamarina renace con más restauración y una pista de karting indoor

La nueva oferta del centro comercial viladecanense será “complementaria” a la The Style Outlets de Neinver y reforzará el desarrollo de la zona de Ca n’Alemany

El indoorkarting se abrirá en diciembre de este año y la zona de restauración durante el primer trimestre de 2016, lo que iniciará una nueva etapa del centro comercial viladecanense

Dayana García Blas

Metrovacesa ha invertido en su Centro Comercial Vilamarina, ubicado en Viladecans, más de 8 millones de euros para construir una nueva zona de ocio de indoorkarting y otra de restauración, con 11 locales anónimos, de momento.

A partir de este diciembre, estará activo el karting interior de unos 3.500 metros cuadrados y, entre marzo y abril de 2016, se abrirá la esperada zona de restauración que acogerá bares de pasta, burgers, etc., en un entorno de 3.000 metros cuadrados. Ambas áreas prometen ser muy atractivas para el público familiar tanto del propio municipio como de los pueblos vecinos, incluida la ciudad condal.

No competirá con el outlet

Según Maribel Ramos, gerente del C.C. Vilamarina, se trata de una oferta adicional al The Style Outlets, que Neinver está edificando en Ca n’Alemany, y frente al que “no vemos competencia porque nosotros vamos a ofrecer un ocio y una restauración complementaria, de la que carecíamos” desde el año 2009 cuando se inauguró el centro comercial.

Para Ramos, el concepto de Neinver es de outlet lo que supone que “ocio no lleva y la restauración la tocará mínimamente con el formato cafeterías”. En este sentido, Vilamarina se reinventa con un entretenimiento de indo-

LA GERENTE DEL C.C. VILAMARINA, MARIBEL RAMOS, SERÁ LA ENCARGADA DE LIDERAR ESTA NUEVA ETAPA DEL CENTRO COMERCIAL | D. GARCÍA

orkarting diferente y único a nivel comarcal que, en principio, recibirá el nombre de Gené Karting Viladecans. El nuevo espacio “va a ser el más innovador y moderno de España”, explica la gerente, y va a tener un área infantil. Aquí primarán las nuevas tecnologías, pero lo más interesante es que los niños con más de 3 años podrán participar

en las carreras de cars, acompañados de sus padres o tutores, ya que habrá coches biplaza. Además, estas ventajas se añaden con las mejoras a nivel de infraestructuras. Ramos señala que “el ayuntamiento ha invertido en mejorar los accesos, y está optimizando todo Ca n’Alemany” para que la carretera que va a la comarcal se convierta en un paseo para el visitante. Sendos espacios se ubicarán en la planta 1 tocando al acceso trasero de Renfe por lo que “no se harán ampliaciones, se usará lo que ya tenemos” apunta Maribel. La idea no es otra que tirar abajo toda una zona con el fin de hacer un “relanzamiento” que incorpora dos áreas diferentes, completas, atractivas y tecnológicas, ya que se instalarán pantallas de iluminación.

Convivencia entre locales

“Aún se están comercializando las marcas que vendrán”, pero lo que sí se sabe es que toda la zona estará dirigida al público familiar. Por otro lado, se construirán dos kioscos en la parte central de la planta 1, además de una zona de terrazas de 600 metros cuadrados, ideal para airearse después de un intenso día de compras.

Maribel Ramos asegura que la idea es que convivan las tiendas del centro comercial con las dos zonas de restauración y ocio. Desde la gerencia, no se descarta la estrategia de realizar promociones o campañas de consumo a fin de que el público lúdico compre también en las tiendas de Vilamarina. El centro no puede desvelar aún qué tiendas se incorporarán en sus instalaciones, pero adelanta que habrá nuevas aperturas, sobre todo, en servicios. **///**

Disfruta del otoño con tus nuevas Uñas

Llama o escribe para más información y reserva de plaza

¡NUEVO LOCAL!

Rebaja promocional para las uñas nuevas con un **50% dto.**

Reserva tu hora.

NUEVAS UÑAS

¡NUEVA DIRECCIÓN!

Tresols con Sant Nicasi
08850 GAVÀ (Barcelona)
nuevasunas@gmail.com

María Gómez

666 52 20 06

Les estacions de muntanya d'FGC estrenen temporada amb la innovació i la gastronomia de proximitat com a protagonistes

FGC Turisme i Muntanya enceta la temporada d'hivern amb unes inversions de 8 milions d'euros

Les diferents estacions de muntanya del grup FGC oferiran fins a 150 km de pista esquiable

Redacció

Apunt de caure la primera neu, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha presentat la nova temporada per aquest hivern 2015-2016, com ja comença a ser habitual, a la Fàbrica Moritz de Barcelona. Una temporada que posa de manifest l'aposta clara per la innovació a les estacions de muntanya, però també el compromís de FGC amb el territori. Dos pilars que agafen força sota l'incomparable protagonista: l'esquí i l'esport de muntanya.

Això ha estat possible gràcies a la inversió total de vuit milions d'euros que es destinaran enguany a la millora de les cinc estacions de muntanya que gestiona l'empresa pública catalana d'FGC i que ha permès arribar als 150 km de pistes d'esquí, més d'un centenar d'activitats programades, a més de la completa remodelació de les cinc pàgines web de les estacions: "S'ha demostrat que aquest empeny d'estar oberts durant tot l'any està funcionant. Passem de l'estiu a l'hivern en quinze segons", ha dit el president d'FGC, Enric Ticó. I és que, efectivament, s'ha consolidat la transformació de les estacions tradicionalment considerades només d'esquí en estacions de muntanya amb propostes per tot l'any. L'èxit de la nova deriva estratègica s'ha tornat a demostrar durant aquesta campanya estiuenca que millora les dades de 2014 amb un 5,5% més de visitants, un 29% més de facturació i amb més d'un milió de passatgers, en total, als trens turístics que gestiona FGC.

Compra del forfait online

La Molina, Vallter 2000, Vall de Núria, Espot i Port Ainè, totes les estacions del grup, han llançat ja les seves noves pàgines web d'última generació. Prova del pas innovador que FGC ha realitzat aquesta temporada és la incorporació del denominat SmartMountain – SmartTrail Map, un mapa tridimensional d'alta qualitat que permeten endinsar-se virtualment a les estacions per conèixer tota la informació i serveis que ofereix. Tal i com ha pogut comprovar aquesta capçalera, els nous mapes 3D faran oblidar molt ràpid els mapes tradicionals amb una nova visió virtual més realista, més àgil, més intuïtiva i adaptada tan per l'hivern com per l'estiu. D'aquesta manera, l'usuari podrà saber l'oferta de pistes, remuntadors, rutes a peu, curses virtuals i altres serveis que es puguin trobar. A més, els mapes mostraran la informació del temps real amb diferents webcams, així com les pistes i els remuntadors oberts, les condicions de la meteorologia, entre altres qüestions. D'altra banda, a nivell tècnic, cal destacar que es tracta de mapes interactius 3D multiplataforma; per tant, estan adaptats tant per web, mòbil com per tauletes i altres dispositius.

L'objectiu és posar a l'abast dels usuaris les tecnologies més avançades perquè puguin gaudir d'una navegació

EL CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT, SANTI VILA, EL PRESIDENT DE FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, ENRIC TICÓ, I LA NOVA RESPONSABLE DEL DEPARTAMENT COMERCIAL I MARKETING DE TURISME I MUNTANYA, LAURA VIVES, VAN PRESIDIR LA PRESENTACIÓ DE TEMPORADA

d'última generació, fet que, sota aquest esperit 'smart' o 'intel·ligent', permetrà a l'usuari adquirir tots els productes i serveis mitjançant el nou sistema de venda on line.

Eslàlom tecnològic a La Molina

Entre les novetats més importants de la considerada estació metropolitana i la degana del territori, La Molina, destaca el primer eslàlom tecnològic del Pirineu. Es tracta d'una nova instal·lació en què La Molina, amb la col·laboració de Volkswagen, oferiran als esquiadors la possibilitat de gaudir de les mateixes sensacions que els corredors professionals. A més, tindran l'opció d'endur-se a casa l'enregistrament de la seva baixada gràcies a un sistema de càmeres instal·lades en el recorregut.

En paral·lel, La Molina estrenarà dues pistes més, una a la zona de la Pista Llarga, per a debutants i per a l'ús de trineus; i altra entre la pista de Quatre Camins i Pista Llarga, que serà denominada Coll Sisè i que descongestionarà la zona.

Visió territorial

L'altre pilar fonamental que s'estrena aquesta temporada és l'aposta per la gastronomia i els productes de proximitat o, col·loquialment coneguts com a km. 0. Aquest esperit que ja al Baix Llobregat agafa força i comença a quallar gràcies a la seva joia agrícola, el Parca Agrari i el Delta del Llobregat, ara s'exporta de la mà de FGC a les estacions de munta-

nya amb l'objectiu d'incentivar el consum de productes de les comarques de la zona: "Fem una aposta molt important amb molts tastos als nostres hotels, per promoure el consum de productes de km. 0", anunciava Ticó, en el marc d'una estratègia global i compromesa amb tot el territori i no només amb la zona del Pirineu, esperit que compartia amb el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila: "Presentem tota una estratègia no només pel Pirineu, sinó per tot el territori. El conjunt del territori s'ha vist molt pressionat per moltes activitats, no sempre presentades de forma ordenada, i el gran desafiament ha estat fer possible que les grans activitats econòmiques que estaven vinculades per qüestions naturals als grans corredors, doncs, que tinguessin la seva correspondència al conjunt del país. [...] Ja no ens referim a les tradicionals estacions d'esquí, sinó que a l'entorn de les nostres estacions de muntanya passen un munt d'activitats que sovint tenen l'origen en la protecció dels espais naturals".

En aquest sentit, el conseller Vila va celebrar la presentació d'aquesta nova temporada i les seves característiques just quatre anys després de les primeres reunions entre la direcció de FGC i la conselleria. Segons va reconèixer el conseller, una de les primeres qüestions va ser "convenç'm què no és millor comptar amb la iniciativa privada". Ara ningú dubta, va sentenciar Vila, que va ser un encert mantenir l'administració i l'espai públic al front de les estacions de muntanya. //

Fernando Martin

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Riesgos de Internet en los menores

El uso de la Red por los menores comporta riesgos evidentes y por ello se requieren propuestas dirigidas a garantizar la protección de este colectivo, especialmente vulnerable, en Internet. Se considera que los niños, adolescentes y jóvenes son considerados nativos digitales, en el sentido de que para éstos, internet es una realidad natural no contrapuesta a la del mundo físico. El uso intensivo de este medio se manifiesta a edades cada vez más tempranas. Además, con la irrupción de los dispositivos móviles, se ha producido el cambio de hábito respecto al lugar y medios de conectividad.

Respecto a los riesgos de internet, los nuevos contactos establecidos a través de la Red implican la dificultad de obtener una imagen real de las personas que interactúan con el menor, y de otros signos de advertencia referidos al lugar, tiempo y contexto, que en el mundo físico previenen de determinados riesgos. Conviene señalar los riesgos de contenido, vinculados a comportamientos de especial gravedad, como la pornografía infantil, o a comportamientos nocivos aunque lícitos, que pueden provocar un perjuicio psíquico, físico o moral, como la exposición a pornografía para adultos.

Además, deben referirse los riesgos de contacto derivados de conductas en las que el menor tiene una u otra participación, voluntaria o involuntaria, que pueden afectar a la intimidad, la protección de datos personales, la propiedad intelectual y la integridad física o psíquica del menor. Para concienciar a los menores de los problemas que puede comportar el uso de la Red, el Gobierno propone el aprendizaje efectivo de competencias digitales, mediante la incorporación al currículo escolar de una asignatura que instruya a los menores en el lenguaje digital y las redes sociales. Asimismo, resulta fundamental el conocimiento por parte de los padres de las herramientas disponibles para acceder a la Red, a través de la implementación, entre otros, de servicios como la protección parental, para que así puedan instruir a los menores debidamente en la navegación por el mundo virtual.

En el ámbito académico, la formación de los docentes en el uso de las nuevas tecnologías constituye una pieza fundamental en el mosaico de los actores que intervienen en la prevención de riesgos derivados del uso de la Red por parte de los menores. Otro aspecto crítico consiste en la verificación de la edad del usuario que accede a Internet, puesto que en la actualidad ninguna red social dispone de un procedimiento eficaz para proceder a dicha comprobación, dado que los entornos de movilidad de los usuarios dificultan el seguimiento de los datos personales introducidos. En este caso, los mecanismos consisten en denuncias, tras el acceso, por parte de la propia comunidad de usuarios.

Finalmente, señalar que resultan imprescindibles las herramientas de denuncia habilitadas por redes sociales y otros proveedores de servicios de internet para combatir los riesgos de contenidos y de contacto antes referidos.

En definitiva, merece especial interés centrar el esfuerzo en la utilización segura y responsable de las tecnologías de la información por los menores. La Red nos proporciona una vía de comunicación fundamental, pero requiere un control por parte de los principales actores implicados en la educación de los menores. **///**

EL PÀDEL BARCELONA - EL PRAT CELEBRA PER SEGON ANY CONSECUTIU ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA | BCN CONTENT FACTORY

El pàdel s'obre espai al Baix

Les instal·lacions de pàdel més grans de Catalunya, ubicades a El Prat, celebren els XIII Campionats Absoluts de Catalunya

El creixement d'aquest esport és d'un 20% en el darrer exercici amb un interessant auge del pàdel femení

Redacció

No és la primera vegada que parlem de la qualitat poliesportiva del territori, bàsicament, per les seves bones instal·lacions: rugby, esports aquàtics, handbol, beisbol són només alguns dels exemples d'esports en els quals el Baix Llobregat destaca enmig de la tradicional dicotomia entre el fútbol i el bàsquet. En aquets sentit, hem de parlar també de pàdel, esport que va créixer en un 20% al darrer exercici, segons la Federació Catalana de Pàdel, i que té ja el nostre territori com a referent per a la seva pràctica. Prova d'això és, d'una banda, que el millor jugador del món de pàdel, l'argentí Fernando Belasteguín, en el número 1 del rànking mundial des de l'any 2002, des de fa 13 anys, entreni al club Star's Padel de Cornellà, un dels millors clubs d'aquest esport a Catalunya; i, d'altra, l'obertura d'un equipament de 14 pistes de pàdel l'any passat a El Prat de Llobregat, ciutat que ja té l'orgull d'acollir les instal·lacions especialitzades en aquest esport més grans de tot el territori català.

Precisament allà, a la ribera del riu més pròxima al terme municipal, el Pàdel Barcelona - El Prat, regentat per un dels millors jugadors catalans de pàdel, Eduard

Bainad, ha organitzat per segon any consecutiu els XIII Campionats de Catalunya absoluts, tant en categoria masculina com en femenina. Fins a 230 parelles han disputat el torneig autonòmic més important en un nou rècord de participació que reflecteix el moment dolç que viu aquest esport a Catalunya: hi ha 14.200 llicències i més de 200 clubs distribuïts per les quatre províncies. De fet, el secretari general de l'Esport, Iván Tibau, va qualificar el moment de "fenomen social", ja que és un esport que, a diferència del que sempre es pensava, ja està arribant a tot tipus de practicants. En aquest sentit, el tinent d'alcalde de El Prat, Juan Pedro Pérez, responsable de l'àrea d'esports, va definir com un "orgull" el fet de comptar amb els millors jugadors de pàdel a la ciutat 'potablava' i al Pàdel Barcelona - El Prat, un dels primers grans projectes que aprofiten la recuperació d'aquest Parc del riu on ja cada cap de setmana és habitual a veure tot tipus de públics passejant i fent esport.

Pel que fa la vessant esportiva, Enric Sanmartí i Adrián Bibglieri van complir els pronòstics i es van proclamar campions de Catalunya després de superar a la final a Ricky Martínez i a Jake Benzal per 6-2 i 6-1. A la categoria femenina, Marta Marrero i Eli Durán van aconseguir el trofeu després de la retirada de les favorites quan el resultat era de 3-6 i 7-6. **///**

El CAR rep el reconeixement de la IAAF

L'equipament de Sant Cugat ha obtingut l'acreditació com a centre internacional d'entrenament d'atletisme

És el primer centre de l'Estat en rebre un segell de qualitat que el posiciona al món atlètic

Redacció

El Centre d'Alt Rendiment esportiu (CAR) de Sant Cugat del Vallès ha estat acreditat per la IAAF (Federació Internacional d'Atletisme) com a centre internacional d'entrenament d'aquest esport. Aquest 2015, l'organisme internacional ha pres la decisió després d'avaluar i realitzar un exhaustiu control de qualitat de les instal·lacions esportives del centre.

El reconeixement ha arribat també per la consideració dels propis atletes i les recomanacions dels entrenadors, gràcies a les gestions realitzades per la Real Federación Española de Atletismo. El secretari general de l'Esport i president del consell d'administració del CAR, Ivan Tibau, ha mostrat la "satisfacció per una distinció que demostra que estem treballant en la bona línia per consolidar el CAR com un centre de referència mundial".

Malek El Hebil, director de Desenvolupament de la IAAF, ha entregat al CAR l'acreditació com a centre d'entrenament, ja que reuneix les condicions per ser un lloc d'entrenament de primer nivell per a atletes de tot el món. El Centre d'Alt Rendiment català ha estat el primer en rebre aquesta distinció a tot l'Estat i és una de les 17 instal·lacions esportives que la tenen a nivell mundial.

El reconeixement de la IAAF permet que el CAR ofereixi els seus serveis a esportistes, entrenadors i, també, als

LES INSTAL·LACIONS DEL CAR SÓN ESCENARI DE NOMBROSES CONCENTRACIONS INTERNACIONALS D'ATLETES D'ELIT | CAR

membres de les federacions d'aquest organisme internacional. De la mateixa manera, el Centre d'Alt Rendiment esportiu de Sant Cugat rep l'autorització per donar suport personal en l'entrenament a tots els nivells de competició de les següents disciplines esportives: velocitat, tanques, salt de longitud, triple salt, salt d'altura, llançament de pes, llançament de disc, llançament de martell, salt de perxa, mig

fons, proves combinades i marxa.

D'aquesta manera, el CAR de Sant Cugat es posiciona en el món atlètic en rebre aquest segell de qualitat de la IAAF. Les visites i concentracions internacionals d'atletes d'elit han augmentat en els darrers anys, gràcies a les valoracions positives que n'han fet els esportistes que han visitat les instal·lacions catalanes. **///**

25 anys del Màster en Gestió Econòmica d'Entitats Esportives de la UB

El secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, va participar en la inauguració de la XXV edició del Màster en Gestió Econòmica d'Entitats Esportives de la Universitat de Barcelona (UB), que va tenir lloc al Paranimf de l'Edifici Històric de la UB en un acte especial amb motiu de la celebració dels 25 anys de vida d'aquest programa formatiu.

Ivan Tibau va estar acompanyat del Dr. Gaspar Roselló, vicerector de Política Acadèmica, Estudiants i Qualitat de la Universitat de Barcelona; Josep Salom, diputat d'Esports de la Diputació de Barcelona; el Dr. Xavier Triadó, director del Màster; Giancarlo Sergi, exalumne del Màster i fundador de SINERGI Sports Consulting i president de Swiss Basketball, i la Dra. Elisenda Paluzié, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la UB.

Durant l'acte, els membres de la taula van lliurar els diplomes de la XXIII i la XXIV promoció del Màster a l'alumnat i es va fer entrega del premi a la millor tesina de la XXIV promoció, a banda de donar per inaugurada la XXV promoció d'un Màster que al llarg d'aquests anys ja han cursat més de 800 alumnes.

INAUGURACIÓ DE LA 25A EDICIÓ DEL MÀSTER, AL PARANIMF DE LA UB | UNIVERSITAT DE BARCELONA

Amb motiu del 25è aniversari, la Universitat de Barcelona va fer una celebració especial, que va incloure també les conferències del professor de la Facultat d'Economia i Empresa Josep Maria Gay de Liébana, sobre els models

econòmic i financer de l'esport professional versus l'amateur, i de Paco Medina, director general d'Open Camp i empresari especialitzat en la planificació i desenvolupament del sector turístic i comercial. **///**

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Que la oposición de L'Hospitalet se haya unido para "reformular" los medios informativos locales y recuperar la radio municipal se antoja un homenaje póstumo a Francesc Casbas, con quien fundé en 1979 la primera emisora de esa ciudad en colaboración con

Damià García Priu (el pequeño de los hermanos del Casino) y el dj Narcis Enríquez. Hicimos realidad nuestro sueño de dotar a L'Hospitalet de un medio de comunicación libre, porque nos pagamos la aventura sin pedir subvenciones ni emitir publicidad.

La oposición al PSC rinde homenaje a Francesc Casbas

En vísperas de cumplir 40 años de ejercicio del periodismo, la noticia de que toda la oposición de L'Hospitalet se ha puesto de acuerdo para aprobar una moción conjunta para "reformular" los medios de comunicación de la ciudad, me ha ocasionado una analepsis o "flashback" y me ha transportado repentinamente hacia mis orígenes profesionales. Que la alcaldesa Núria Marín (PSC) se haya topado con la primera gran demostración de fuerza de la oposición tras las elecciones de mayo, materializada en el ariete de la información, se antoja premonitorio del papel que juega y va a jugar el periodismo en la actual etapa, dominada por lo que se denomina "nueva política". Una nueva forma de relación de los poderes públicos con la ciudadanía a la que, necesariamente, un "nuevo periodismo" adquirirá mayor relevancia, siempre que sea servil solo con la sociedad a la que se dirige.

Arthur Miller dijo que un buen medio de comunicación es una sociedad hablándose a sí misma y no el monólogo al que nos tiene acostumbrados la mayoría de las publicaciones municipales pagadas con el dinero de todos. Igual ocurre en los medios públicos de la Generalitat, con TV3 y Catalunya Ràdio de paradigma. Porque en esto no hay diferencia entre derechas e izquierdas, ni entre independentistas y constitucionalistas porque se trata de uno de los pecados originales del poder.

Con 11 de los 27 concejales que integran el Ayuntamiento, la alcaldesa Marín ha gobernado hasta ahora en solitario con relativa tranquilidad por la dificultad que entraña que partidos tan dispares como Ciudadanos, ICV, PP, ERC, Guanyem, CiU y CUP llegaran a ponerse de acuerdo. Pero esa oposición tan heterogénea se ha conjurado por primera vez en los primeros compases de la legislatura. Sentar las bases de la reapertura de Radio L'Hospitalet, destituir la dirección del Diario de L'Hospitalet que el Ayuntamiento buzonea a todos los ciudadanos para que se convierta en un medio de comunicación y no una publicación exclusivamente del gobierno, son algunos de los sapos que ha tenido que tragar el hegemónico PSC en la segunda ciudad de Cataluña en favor de una mayor transparencia.

Nacer en L'Hospitalet marca

Nacer en L'Hospitalet de Llobregat es una cosa que marcaba mucho en 1958. Porque ni era una ciudad ni un barrio: era un lugar que ha ido creciendo a base de la gente que, siglo a siglo, ha hecho Cataluña. Y por ser una zona de aluvión, históricamente no ha sido el lugar elegido para vivir entre los que tenían todo desde la cuna, sino de los que se lo han tenido que ganar a base de esfuerzo, tesón, sacrificios y fuerza de voluntad. Si nacer en L'Hospitalet marca, haber elegido una profesión que no es el oficio más antiguo del mundo, pero casi es igual, marca aún más. Es un oficio en el que vendes a diario una parte de ti, generalmente por un precio de miseria y casi siempre sin sentir ningún placer. En la mayoría de los casos, salvo agradables excepciones, al servicio permanente de los proxenetas que determinan lo que debes hacer y cómo lo debes hacer, sin contar contigo para casi nada.

Resulta sorprendente, pese a todo, mi resistencia. Porque un periodista, si nace en L'Hospitalet, no lo tendrá nunca fácil. Los orígenes marcan también en la propia ciudad: los sentimientos influyen y las vivencias tatúan su sombra abrumadora sobre la conciencia, tanto la propia como la ajena. El gesto de la oposición de L'Hospitalet me ha parecido un homenaje póstumo a Francesc Casbas, que murió hace cinco años y con quien fundé en 1979 la primera Radio de L'Hospitalet en colaboración con Damià García Priu (el hermano pequeño de los gestores del Casino de la ciudad) y el dj Narcis Enríquez.

El origen de Radio L'Hospitalet como onda libre, porque así es como se denominaban en 1979 las emisoras pioneras de la FM, fue a partir de la emisora que construyó Casbas

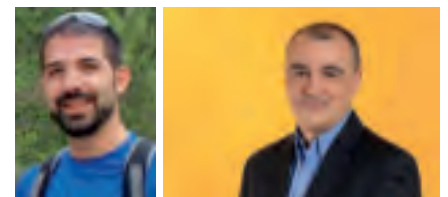
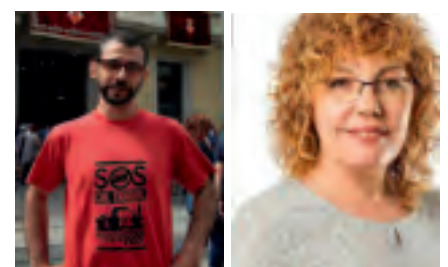
en su casa del barrio Centre y desde la que emitíamos 6 horas diarias, incluyendo un informativo. No recibimos ni una peseta de subvención porque nunca la pedimos, ni emitíamos ni un segundo de publicidad porque así nos lo planteamos. Lo nuestro era hacer realidad el sueño de crear un medio de comunicación para nuestra ciudad y para ello tuvimos que poner dinero de nuestros bolsillos, además de nuestro empeño y trabajo.

Compra de la emisora en Milán

Al tratarse de un emisor artesanal de escasa potencia, la señal llegaba con dificultades a algunas calles de L'Hospitalet, aunque se propagaba fácilmente hasta las costas del Garraf. Para solucionarlo, viajamos a Milán (Italia) y, previo pago de casi 100.000 pesetas, pasamos en el maletero del coche por la frontera un emisor convencional desmontado como si fuesen componentes electrónicos y así evitar el control aduanero. Con ese equipo logramos emitir a toda el área metropolitana de Barcelona con una programación de 10 horas diarias. A nosotros se unieron una joven Mercedes Luz, estudiante de Periodismo que llegó acompañada de su madre y que hoy es la delegada de Efe en Navarra; Francesc Perearnau, hoy subdirector de Mundo Deportivo), Kronia y un largo etcétera de consagrados profesionales.

La noche del 5 de enero de 1980 la recuerdo con especial cariño, ya que la emisora, pilotada por ese puñado de soñadores, logró recoger y repartir juguetes a más de 300 niños cuyas familias carecían de recursos económicos. Julián Crespo nos cedió el local de su lavandería en La Florida para realizar aquel programa especial, y luego, seguimos en una habitación de su hogar, desde donde emitimos hasta que la Policía Nacional irrumpió con una orden de precintado. El entonces ministro de Transportes y Comunicaciones, Salvador Sánchez-Terán, me abrió un expediente sancionador por emitir sin licencia, a pesar de que la tramitamos. Fue entonces cuando el pleno del Ayuntamiento de L'Hospitalet, presidido por el alcalde Juan Ignacio Pujana, declaró a nuestra entidad de interés público y puso a nuestra disposición los servicios jurídicos municipales para defender la causa de una emisora de radio en la segunda ciudad de Cataluña.

El apoyo municipal fue más allá y nos cedieron el Palacete de Can Buxeres para instalar nuestros estudios hasta que en la primavera de 1980, los asaltaron con nocturnidad y nos robaron todos los equipos. Curiosamente, Salvador Pàmies, radioaficionado y propietario de una armería que se acercó a nosotros al comienzo de nuestra aventura, emprendió a partir de aquel momento un floreciente negocio de venta de emisoras de radio a los ayuntamientos catalanes y de otros puntos de España. Casbas, tan buena persona como excelente técnico, siempre mascullaba que "nuestra" emisora acabó como radio municipal de un municipio del Maresme. Nunca lo pudimos comprobar. ///

TOTA L'OPOSICIÓ DEFENSA
LA RECUPERACIÓ DE LA RÀDIO

Valero & Vila

No tinc cap dubte que calen mitjans de comunicació municipals i quants més millor. Però ben dimensionats. Cap ràdio, televisió, canal digital, diari imprès, públics, són una ruïna si responen al model. Bàsicament perquè cap servei públic és una despesa

sinó una inversió i les inversions mai són ruïnoses si responen a les necessitats socials. Però a banda que no són una ruïna, poden ser econòmicament suportables. Es tracta de respondre reflexivament a l'anàlisi de les necessitats i a la gestió dels recursos.

Jesús Vila
periodista y escritor

No a Ràdio L'Hospitalet... tal com era

Segur que la nova realitat política als municipis ens farà acostumar a la derrota d'algunes propostes dels equips de govern, fins ara intocables, i a la victòria de mocions d'una oposició diversa i moltes vegades ideològicament contrària, que es posarà d'acord més pel plaer d'observar la fragilitat del govern, que per defensar plantejaments comuns mitjanament meditats. Això acaba de passar a l'Ajuntament de l'Hospitalet on l'equip de govern ha perdut una moció sobre la ràdio, que amb una lectura adient dels resultats s'hauria d'obrir novament, quatre anys després de ser, miserablement, tancada.

No està gens clar que Ràdio L'Hospitalet s'obri, malgrat que l'oposició en conjunt hagi guanyat una votació reclamant l'apertura. Sobretot, perquè qualsevol mitjà de comunicació públic té una dependència extrema del pressupost i el pressupost de l'Hospitalet contempla gastar diners amb moltes coses però no amb l'aparell de comunicació municipal més enllà del que hi ha ara. O sigui, que s'ha guanyat una votació, però la gestió dels recursos continua en les mateixes mans i mentre aquesta no canviï, es podran aprovar tants projectes que hagin de posar en pràctica els perdedors com es vulgui: seran pura retòrica.

S'ha obert i tancat sense la veu ciutadana

Quan es van tancar els mitjans de més audiència, la ràdio i la televisió municipals al desembre del 2011, amb el contundent argument que no hi havia recursos, la brama feia observar els compromisos que havia pres l'equip de govern per contractar un munt d'assessors,

fugits del gran allau d'ajuntaments on els socialistes havien quedat damnificats per les recents eleccions del maig d'aquell mateix any. L'Ajuntament de l'Hospitalet té fama d'hospitalari en el pitjor sentit de la paraula: sempre s'ha fet càrrec, pel seu pes econòmic, de les servituds a què obliga el clientelisme de partit. És a dir, ha col·locat tradicionalment, amb sous ben retribuïts, familiars, amics i col·legues, diversos i versàtils, del més variat perfil, per cobrir necessitats de la família socialista o fer favors. El PSOE prové d'una cultura molt solidària en aquest punt. A diferència de la família comunista, mai deixen abandonats als seus, al menys en una primera instància. Doncs bé, la brama, que poques vegades s'equivoca, afirmava a qui volia escoltar en els Nadals del 2011, que no hi havia prou diners per mantenir els mitjans de comunicació propis i els nous assessors contractats o en tràmit, de l'exili municipalista. I que el primer era un compromís amb ells mateixos i el segon, un compromís amb la jerarquia.

Efectivament, la ràdio i la televisió de l'Hospitalet eren, sobretot, un compromís amb ells mateixos, no pas amb la ciutadania. L'Ajuntament, des que el finat Pedra va parir el Patronat de Comunicació i tot el que penjava d'ell i encara fins avui mateix, sempre ha considerat els mitjans de comunicació municipals —més enllà dels seus professionals que s'han caracteritzat per la feina ben feta en general— l'extensió de la seva propaganda,

una eina de divulgació, un aparell de prestigi instrumental. No un servei públic. Per això, el compromís de la seva pervivència era totalment intern i la decisió de tancar tenia el mateix sentit que la decisió d'obrir: un criteri instrumental. Els va semblar que els aniria bé tenir una ràdio i una televisió pròpies en un moment determinat, sense encomanar-se ni a Déu ni al diable, i van considerar que podien prescindir d'ambdues en un altre moment. El que pensés la ciutadania, el que pensa la ciutadania, serveix només quan ha de dipositar el vot. Després no hi compta.

Això no és exclusiu de l'Hospitalet, naturalment. És la manera d'actuar que tenen tots els poders estructurats en aquest simulacre de democràcia que patim des del 77. Una cosa que hauria de canviar, clar, però que sembla que encara va per llarg.

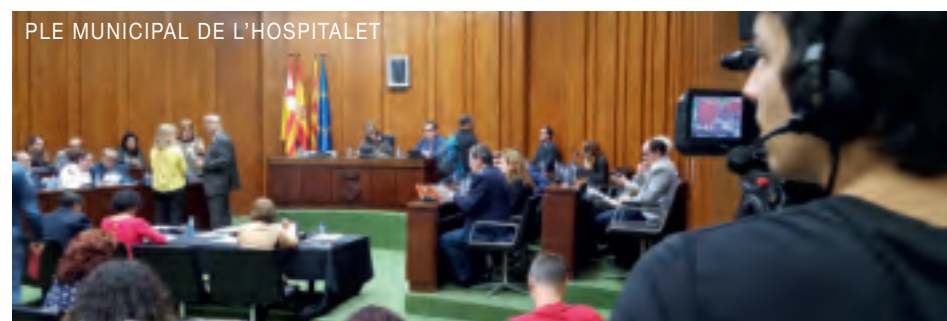
Recuperar la ràdio de servei públic

Ara l'oposició voldria obrir la ràdio. I segurament també la televisió. Més enllà que ràdio, televisió, diari, digital i xarxes socials requereixen avui una reflexió global que segur que no s'ha fet. Una reflexió, que comporta aspectes tècnics i professionals, de costos i beneficis, però també sobre objectius i participació. L'aspecte clau, ara com abans però, és el seu control social, d'on dimana òbviament la seva credibilitat, que és, per essència, el bé més preuat dels mitjans d'informació. Només hi ha dos tipus de mitjans de comunicació, sigui el que sigui el seu suport tècnic: els públics i els privats. Tots dos poden ser creïbles o in-creïbles però la diferència és fonamental: en el cas dels privats si no són creïbles decauen irremissiblement i només es mantenen pel suport financer dels poders establerts —que encara els fa menys creïbles, excepte pels acòlits—, però si són públics han de ser necessàriament creïbles perquè si no ho són, són simplement propaganda.

O sigui: està bé pensar en obrir la ràdio. Però és imprescindible pensar en els mitjans públics com a servei. I per tant, com a eines d'informació i participació, amb estricta control democràtic i amb un finançament públic blindat i suficient.

I amb un criteri realista. Obrir per obrir és una entelèquia. Jo no tinc cap dubte que calen mitjans de comunicació municipals i quants més millor. Però ben dimensionats. Encara recordo la ràdio de l'Enric Conde dels anys vuitanta —on jo havia treballat de redactor— que estava present a les rodes de premsa de la Moncloa com si Ràdio L'Hospitalet fos la Cadena SER. Allò responia a la megalomania de Pedra i uns quants més i resultava, naturalment, patètic. I ruïnós. I gratuït.

Cap ràdio, televisió, canal digital, diari imprès, públics, són una ruïna si responen al model. Bàsicament perquè cap servei públic és una despesa sinó una inversió i les inversions mai són ruïnoses si responen a les necessitats socials. Però a banda que no són una ruïna, poden ser econòmicament suportables. Es tracta de respondre reflexivament a l'anàlisi de les necessitats i a la gestió dels recursos. ///

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

oferta hasta el 31.12.15

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y ADSL, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

*consultar precio

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 670.794.637
gerencia@elllobregat.com

08830 Sant Boi de Llobregat, Calle Raurich N° 62